

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Današnja številka Novega tednika vas, drage bralke in bralci opozarja na pomembni gospodarski dogodek: Otvoritev 8. sejma obrti, 2. razstavo igrač in teden dni kasneje otvoritev 9. mednarodne zlatarske razstave. Mnogi med vami si bodo te gospodarske dosežke ogledali, nekateri pa tega ne boste utegnili. Vas slednje — in tudi druge — želimo o tej razstavi seznaniti. V tem času pa so organizatorji pripravili bogat program raznih prireditev, ki bodo, vsaj za kratak čas, razgibale Celje v živahno sejmsko mesto.

Napočilo je jesensko obdobje in v redakciji zdaj načrtujemo ukrepanja v prihodnjem obdobju. V splošna stabilizacijska prizadevanja se želimo vključiti z naporji za vsebinsko bogatejšo zasnovano časnika, čeprav nas pestijo podražitve stroškov. Z raznimi ukrepi — varčevalnimi in organizacijsko spreminjevalnimi želimo z nepovečanimi stroški bralcem nuditi več: popolneje obveščati, biti pestri in če se da, brez podražitve itak najcenejšega časnika. Te spremembe bodo postopne. Seseli bomo, če nam boste sproti sporočili svoje pripombe in predloge. Konec koncev gre za vaš časnik in ugotoviti moramo, da novi bralci kar pridno segajo po njem.

CELJE

SEJMSKO MESTO

Jutri se bodo odprla vrata trem osrednjim letošnjim gospodarskim prireditvam v Celju. Pred nami je sejem obrti, razstava igrač in nekoliko pozneje tudi zlatarska razstava.

Ne zaradi tradicije, ki jo te prireditve, morda z izjemo razstave igrač, v Celju še imajo, ampak predvsem zaradi njih gospodarske pomembnosti in kvalitete razstavljenih proizvodov, smo vsi, ki nam je razvoj in ugled mesta Celja pri srcu, ponosni in veseli, da je tudi letos uspelo prizadevnim organizatorjem pripraviti sejem in razstave pa čeprav še vedno v neprimernih prostorih.

Obrtni sejem, ki je že osmi po vrsti, če ne štejemo predvojnih tovrstnih prireditev v Celju, bo ponovno primerna priložnost za izmenjavo strokovnih in poslovnih izkušenj na tem tako pomembnem gospodarskem področju. Tej panogi našega gospodarstva je bila ravno letos določena nadaljnja rast in razvoj, saj so vse slovenske občinske skupščine, Ljubljanska banka in drugi sklenili družbeni dogovor o kreditiranju in nadaljnjem razvoju malega gospodarstva, to je obrti. Če bo letošnji obrtni sejem pripomogel k še večjim uspehom obrti v prihodnje in če bo dal novih idej nosilec razvoja in s tem tej panogi pomembnejše mesto v naših srednjeročnih načrtih, ki jih pravkar pripravljamo in se o njih dogovarjamo, bomo vsi zadovoljni.

Tudi razstava igrač bo letos še drugič razveseljevala naše najmlajše. In ne samo to, to bo priložnost, da se bodo organizirano pomenili strokovnjaki — pedagogi, proizvajalci in prodajalci igrač ter skupno poskušali najti novih idej za nove vrste in oblike igrač, ki bodo, ne samo igrača, temveč tudi pomembno učnovzgojno sredstvo za naše otroke.

Zlatarska razstava bo letos nekoliko kasneje. Ponovno bomo lahko občudovali prelepe izdelke naših zlatarskih mojstrov, ki prav gotovo s svojim strokovnim znanjem pri oblikovanju žlahtnih kovin dosega vrhunske dosežke na svetu. Ta razstava, morda najbolj od vseh treh in to zaradi svojega visokega mednarodnega ugleda, zavezuje Celje, da se še v naprej razvija kot sejmsko mesto da stori vse, da se čimprej razrešijo hudi prostorski problemi teh prireditev.

Upamo, da bo teh problemov kmalu konec. Blizu smo namreč, da se uresniči velika želja vseh občanov Celja in to je dokončanje prireditvene dvorane v sklopu »Družbenega centra pod Golovcem«. Še nekaj mesecev trdega dela, sicer marljivih gradbenih in obrtnih delavcev ter predvsem dosledno spoštovanje in izpolnjevanje sprejetega samoupravnega sporazuma o financiranju tega prepotrebnega objekta in prireditvena dvorana bo nared. Sprejeta bo lahko prve prireditelje in obiskovalce v začetku drugega leta. Tedaj bomo slavili delovno zmago vseh delavcev in občanov Celja, ki smo se pred dobrim letom in pol odločili, da s skupnimi močmi in združenimi sredstvi zgradimo ta objekt kot prvega v sklopu več športno-rekreativskih in gospodarskih objektov pod Golovcem.

Nova dvorana pod Golovcem bo prav gotovo pripomogla k nadaljnemu razvoju in razširitvi sejmskih prireditev v Celju. K sedaj še tradicionalnim vsakoletnim trem gospodarskim manifestacijam želimo v prihodnje dodati še druge. Želimo, da bi v prihodnje bila ena izmed novih vsakoletnih prireditev razstava trgovske in gostinske opreme »Jutro«, ki je ravno v Celju začela svojo uspešno pot. Pozneje pa se je zaradi prostorskih problemov preselila v Ljubljano oziroma Maribor. Možnosti je seveda še več, od naš Celjanov pa bo odvisno, kako se bomo, ob zagotovljenih prostorskih možnostih, organizirali in vključili v koledar sejmskih in drugih prireditev v Sloveniji, Jugoslaviji in v svetu.

Ne samo sejmskim, temveč tudi športno-rekreativskim in kulturnim ter drugim prireditvam bo namenjena nova dvorana pod Golovcem. Zaradi te večnamembnosti je tudi izgradnja nekoliko daljša in dražja. Menim, da je prav tako, saj bo večnamenski objekt, ki sedaj še kaže svojo konstrukcijo in obliko, v ponos mestu Celju.

Organizatorjem sejma in razstav ter razstavljalcem priskrba hvala za njihovo delo in prizadevnost pri pripravi sejmskih prireditev.

Vsem, ki bodo v teh dneh prišli v Celje, lep pozdrav in prijetno bivanje. Občani Celja bomo tudi letos dobri gostitelji in se bomo potrudili, da bo vse v najlepšem redu in dobro.

MARJAN ASIČ

predsednik izvršnega sveta
SOB Celje

VSA POTA NA CELJSKI SEJEM OBRTI — Tudi tale posnetek je posvečen tradicionalni obrtni prireditvi. Sicer pa je iz obrtnega kolektiva POHIŠTVO—CELJE, iz kolektiva, ki šteje nad sto članov, med njimi več kot polovica visokokvalificiranih in kvalificiranih mizarjev. To je kolektiv, ki prevzema vsa mizarska dela po naročilu, sicer pa je tudi tista delovna organizacija, ki se je lani in zlasti letos močno uveljavila na inozemskem tržišču, še posebej v Zvezni republiki Nemčiji in v Sovjetski zvezi.

Foto: M. BOŽIČ

TEDEN DOMAČEGA FILMA 75

POKROVITELJA EMO IN CINKARNA

Od 8. do 16. decembra bo v Celju zopet, zdaj že tradicionalni TEDEN DOMAČEGA FILMA 75, ki ga pripravlja uredništvo našega časopisa in Radia Celje. V prihodnjih dneh se bo sestel organizacijski odbor, v katerem so številni družbenopolitični delavci, kulturni delavci in filmski ustvarjalci ter seveda

novinarji. Dogovorili se bodo o predlogu programa, ki je letos še bogatejši in je v njem mnogo novosti, saj bo samo predvajanje najnovejših domačih filmov spremljala vrsta pomembnih prireditev, razstav, posvetovanj in razgovorov.

Razumljivo je, da takšne največje slovenske kul-

turne manifestacije na področju filma, ne bi bilo mogoče izpeljati brez podpore delovnih organizacij. Izredno razumevanje sta pokazala kolektiva EMO in CINKARNE, ki sta prevzela pokroviteljstvo nad celotno prireditvijo.

V imenu Celjanov, hvale!

POT POD NOGE — KREPIMO SRCE

Kolesarjenje in plavanje za »trimka« je končano, zdaj pa sta na vrsti ostali dve akciji — hoja in tek! Hoja bo v nedeljo, 21. in 28. septembra v Celju ter istočasno tudi v žalski občini. Pošli so primerne za vsakogar, za prehojeno pot pa boste potrebovali približno dve uri hoje. Tako lahko te dneve »hoje za trim« izkoristite tudi za piknike v naravi, nabiranje gob ter ogledovanje narave, kamor zdaj, ko se vozite s kolesi ali največ hodite peš, sploh ne pridete. Podrobnosti o akcijah za hojo in tek preberite na športni strani, prepričani pa smo, da se boste kljub temu obojega udeležili.

tv

SLOVENTIJALES

NOVO!

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10—Telefon 23-771

REGAL CEZAR -

nov ambient za nov način življenja!

OBISK MITJE RIBIČIČA V CELJU

SZDL SREDI ŽIVLJENJA

Natančen in bogat predlog skupnega programa, ki bo še v javni razpravi — Pomen političnega razpoloženja med ljudmi — Pogovori v železarni, Škofji vasi in ogled objektov posebnega družbenega pomena

Kar 150 aktivistov SZDL se je v ponedeljek zbralo na posvetovanju v veliki dvorani Narodnega doma v Celju, sestanka, ki ga je pripravila OK SZDL Celje pa sta se udeležila tudi Mitja RIBIČIČ, predsednik RK SZDL Slovenije in Dušan SINIGOJ, član IO RK SZDL.

Jože VOLFAND, predsednik OK SZDL Celje, je v uvodnih besedah orisal predlog skupnega programa dejavnosti družbeno političnih organizacij in občinske skupščine Celje, ki opredeljuje osnovna strateška področja in tudi prednostne naloge, katerih največji del bo moral biti uresničen do marca 1976. Osnovna strateška področja so po predlogu programa: 1. Razvoj samoupravljanja in pospešeno uresničevanje ustave v občini Celje, 2. Preobrazba družbenoekonomskih osnov in gospodarska stabilizacija v celjski občini, 3. Kulturno življenje, družbeni standard in socialna politika, 4. Politična kultura in delovanje subjektivnih sil v občini in 5. Družbenoekonomska integracija Celja in povezovanje Celja v regiji, Sloveniji, v Jugoslaviji in v tujini. Prednostnih nalog je deset: uvajanje samoupravnih delovnih skupin v OZD,

organiziranje novih TOZD, ocena dosedanjih integracij, nadaljnji integracijski procesi na vseh področjih združenega dela, izvajanje kompleksa nalog pri gospodarski stabilizaciji, integralni transport, kulturna preobrazba Celja, uvajanje celodnevne šole, izgradnja družbenega centra Golovec in tehniškega centra in ocena izvajanja referendumskega programa ter dogovor o podaljšanju referenduma na osnovi kazalcev o vse večjih potrebah občano na področju otroškega varstva, šolstva, zdravstva, kulture in komunale. Ko je opredelil še najpomembnejše naloge SZDL v občini so govorili o programih dela posameznih svetov njihovih predsednikov: Franc Gazvoda, Ivan Mravljec, Ivan Kapš, Milan Seničar, Marija Štorman, Majda Trogar in Božo Jurak.

Tone ROZMAN, sekretar SZDL, je podal še povzetek programov dela treh koordinacijskih odborov in enajstih komisij. V razpravi je sodeloval Stane SENICAR, sekretar OK ZKS Celje, ki je opozoril, da rezultati v gospodarstvu niso takšni, da bi vzbujali prevelik optimizem. Za realizacijo delovnih izhodišč pa bo potrebno veliko materialnih sredstev.

Mitja RIBIČIČ je govoril o nekaterih aktualnostih političnega dela v Jugoslaviji in poudaril kot enega bistvenih predpogojev za uspešno delo politično razpoloženje med ljudmi. SZDL ne more mimo najbolj žgočih, življenjskih problemov ljudi, saj jih le z reševanjem le-teh lahko najbolje vključuje v enotno akcijo. Tako je med drugim omenil tudi nekatera zaostajanja v proizvodnji, zunanjo trgovino in trgovino na veliko, kjer so še vedno ostanki odtujenosti, kot da je ta trgovina sama sebi namen in ne podaljšuje roka proizvodnje. Omenil je nujnost dobro organiziranega preskrbovanja mest, skrb za ozimnico v industrijskih središčih, ponekod nemogočo politiko cen šolskih knjig, organizacijo hišnih svetov, ki bi morali znova bolj zaživeti ter med drugim opozoril, da bo letošnja jesen zelo težka. Na teh in številnih drugih področjih, ki jih je omenil ni niso aktualna samo za Celje, bo SZDL našla svoje področje dela, se bo vključila v zavest delovnih ljudi. Pohvalno se je izrazil o zelo bogatem in dobro pripravljem delovnem načrtu celjske SZDL, ki je zajel poleg nalog z gospodarskega tudi naloge iz kulture itd., skratka negospodarskega področja.

Predsednik RK SZDL je zatem obiskal Železarno Store, kjer se je pogovarjal s predstavnikom samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij in vodstva tovarne ter si ogledal nekatere obrate.

V popoldanskih urah se je s predstavniki političnega in gospodarskega življenja pogovarjal o zunanji politiki Jugoslavije in o posameznih vidikih njene zdajšnje politične aktivnosti. Posebej je orisal obsežno aktivnost Jugoslavije med neuvrščeni in na konferenci v Lini, pa tudi v okviru prizadevanj za evropsko varnost na konferenci v Helsinkih. Nato je v sproščnem razgovoru odgovarjal na več vprašanj, ki so mu jih udeleženci zastavili.

Na poti v Škofjo vas se je Ribičič ogledal še izgradnjo velike dvorane na Golovcu in gradbišče Tehniške srednje šole, za katere objekta je

menil, da bosta zagotovila primerne pogoje za nadaljnji gospodarski in družbenopolitični razvoj občine.

V Škofji vasi pa so člani vodstva krajevne konference SZDL, sveta krajevne skupnosti in delegati v občinski skupščini ter v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti seznanili predsednika republiške konference s samoupravno in politično organiziranostjo v kraju in z osnovnimi vprašanji bodočega razvoja in delovanja SZDL. Predočili so mu tudi težave v uveljavljanju delegatskega sistema, ki pa je že postal nepogrešljiv dejavnik v samoupravnem odločanju, sporazumevanju in dogovarjanju. Mitja Ribičič, ki je bil, kot je povedal v sklepih besedi, zadovoljen s izčrpnim in konkretnim pogovorom, je še posebej opozoril na vlogo frontne socialistične zveze. Zanj je dejal, da jo moramo usposobiti za to, da bo delovala v samoupravnem sistemu, v katerem morajo vsi delovni ljudje in občani, ne glede na svoje svetovnonazorsko prepričanje zadovoljevat vse svoje ustavne pravice in življenjske interese v graditvi samoupravnega socializma. Sicer pa, kot je dejal Mitja Ribičič, tako kot je zdaj speljana organizacija SZDL in samouprava krajevne skupnosti za tako organizacijo pa so se dogovorili ljudje, zagotavlja temeljne pogoje za uveljavitev delegatskega sistema, pri čemer pa seveda ne gre vse gladko in brez prehodnih težav. Ugodno se je izrekel tudi o specifičnem načinu financiranja programov in dejavnosti krajevnih skupnosti v celjski občini, ki je se zlasti primerna za takšne krajevne skupnosti, kot je Škofja vas, ki na svojem območju nima večjega števila temeljnih organizacij združenega dela, njeni krajani pa so zaposleni skorajda v vseh delovnih organizacijah v občini.

Ob koncu se je Mirja Ribičič posebej zahvalil za izčrpano informacijo o razmerah v krajevni skupnosti in izrekel priznanje prizadevanjem krajanov, ki so svoje delo kronali z vidnimi uspehi.

MILAN SENICAR
BOJAN VOLK

CELJE OB SEJMU OBRTI

RAZGIBANO MESTO

Tudi letošnji osmi sejem obrti in drugo razstavo igrač, prav tako pa tudi pozneje deveto zlatarsko razstavo, bo spremljala več drugih prireditev, ki bodo dale mestu pečat razgibanosti. Celje bo te dni v resnici živelo svoje sejamsko življenje.

In kakšen je spored teh prireditev?

PETEK, 19. SEPTEMBRA

9.30 — koncert godbe na pihala po mestnih ulicah in pred stadionom AD Kladivar.

10.00 — otvoritev osmega sejma obrti na stadionu AD Kladivar.

11.30 — otvoritev druge razstave igrač v muzeju revolucije.

16.00 — posvet zvezne komisije za ocenjevanje igrač — pionirski dom.

19.30 — satirični kabaret »Metla« v Narodnem domu.

SOBOTA, 20. SEPTEMBRA

10.00 — sprejem razstavljalcev in podelitev diplom v restavraciji Kladivar.

PONEDELJEK, 22. SEPTEMBRA

9.00 — seja izvršilnega odbora poslovnega združenja Formator.

18.00 — demonstracije frizerskih in kozmetičnih preparatov v restavraciji Kladivar.

TOREK, 23. SEPTEMBRA

15.00 — demonstracija novejših obdelave moškega in ženskega oblačila v restavraciji Kladivar.

SREDA, 24. SEPTEMBRA

9.00 — seminar za prodajalce igrač.

10.00 — skupna seja strokovnega odbora za gostinstvo in turizem pri republiški gospodarski zbornici in celjske turistične zveze. Restavracija Kladivar.

PETEK, 26. SEPTEMBRA

9.30 — seja izvršilnega odbora TOZD obrti republiške gospodarske zbornice.

11.00 — otvoritev zlatarske razstave v lapidariju pokrajinskega muzeja.

17.00 in 20.00 — moda, nakit, pesem ... v veliki dvorani Narodnega doma.

SOBOTA, 27. SEPTEMBRA

17.00 — sprejem razstavljalcev pri predsedniku občinske skupščine.

NEDELJA, 28. SEPTEMBRA

Nadaljevanje zlatarskih športnih iger.

14.00 — republiško carting prvenstvo — ploščad pri Prevozništvu.

18.00 — zaključek osmega sejma obrti in druge razstave igrač.

19.00 — medmestno tekmovanje učencev frizerske stroke.

20.00 — revija pričesk z glasbenim sporedom v veliki dvorani Narodnega doma.

Sicer pa vsak dan ob 16.30 na stadionu AD Kladivar modna revija in v celjskih gostiščih vsak dan kulinarčne specialitete.

Območno šolstvo

KOMUNISTI V NASLEDNJEM OBDOBJU

PREVERJATI NALOGE!

Na zadnjem sestanku so se sekretarji osnovnih organizacij in svetov Zveze komunistov celjske občine dogovorili za nadaljnje delo v obdobju do meseca marca. Dosedanje delo je na osnovi razgovorov in poročil, ki so jih poslale osnovne organizacije ZK v občini, ocenil občinski komite ZK. Ugotovitve narekujejo v naslednjem delovnem obdobju še doslednejše izpolnjevanje sklepov X. kongresa ZKJ in VII. kongresa ZKS, predvsem pa akcijskega programa za dobro gospodarjenje.

To najbrž pomeni tudi to, da so bile naloge v nekaterih organizacijah dobro speljane, v nekaterih pa nedosledno. To se tudi vidi iz ocen polo-

žaja na posameznih delovnih organizacijah, saj so tudi njihove OOKZ poslale nepopolna poročila o svojem delu.

Zveza komunistov bo morala biti s svojim vplivom v prihodnjih dneh predvsem v središču srednjeročnega načrtovanja. Njena vloga ne sme zaostajati kot doslej, saj komunisti niso v večini delovnih organizacij bili prisotni pri srednjeročnem načrtovanju, niti niso bili pozorni na srednjeročno načrtovanje v občini. Naloga je, da s svojimi stališči vplivajo na načrtovanje in svoji organizaciji združenega dela in usklajujejo te programe s srednjeročnim načrtom cele občine.

Med najpomembnejšimi nalogami bo vsekakor dosled-

KONJICE

ZA PRAZNIK

V Slovenskih Konjicah so že izdelali program praznovanj ob občinskem prazniku, ki bo 12. oktobra. Prva prireditev bo 4. oktobra, ko bo v Slovenskih Konjicah gostovala folklorna skupina iz Madžarske, druga pa 7. oktobra, ko bo v konjiškem Domu kulture zabavno glasbeni prireditev, na kateri bodo med programom Majde Sepe podelili pokale prvouvrščenim v občinskih sindikalnih športnih igrah 10. oktobra bo v Slovenskih Konjicah premiera filma Povest o dobrih ljudeh, kjer se bodo občinstvu predstavili tudi ustvarjalci filma, 11. oktobra pa bo v konjiškem parku slavnostna otvoritev posebne osnovne šole in novega otroškega vrta. Na predvečer občinskega praznika bo v Slovenskih Konjicah še ena kulturna prireditev. V Domu kulture bodo namreč gostovali člani folklorne skupine iz pobratene občine Kosjerić, s svojim programom pa bodo sodelovali tudi domači pevski zbori. Na dan občinskega praznika, 12. oktobra, bo zjutraj slavnostna seja občinske skupščine, na kateri bodo podelili tudi občinska priznanja in nagrade zaslužnim posameznikom, organizacijam in društvom.

V dneh pred občinskim praznikom bodo tekle v konjiški občini tudi številna športna tekmovanja, pa tudi manjše kulturne prireditve. Omeniti pa velja tudi slovesnost v kombinatu Korus, ki bo v dneh pred praznikom odprl dva nova proizvodna obrata.

D. S.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

ŠKODA ZARADI TOČE

V Novem tedniku je bilo postavljeno vprašanje, kakšna je bila ugotovljena škoda v kmetijstvu, povzročena v neurju v juliju, kako potekajo ocenitve, koliko bo davčnih odpisov in kolikšni bodo stroški dela cenilnih komisij?

Po poročilu kmetijskega inšpektorata, ki si je celotno območje, zajeto po neurju 9. julija t.i. ogledali takoj v naslednjih dneh, znaša škoda na poljščinah od 70 do 100 %. Kmetijski inšpektor je ocenil, da je bilo po toči prizadeto več kot 3.400 ha kmetijskih obdelovalnih površin ravninskega področja Celja, kar predstavlja 36 % celotne kmetijske obdelovalne površine občine Celje. Skupna škoda znaša po oceni inšpektorja 13.995.500 dinarjev. Poleg tega je bila podana ocena tudi v tem smislu, da se bodo poškodbe, povzročene po toči, poznale še v naslednjih letih, vendar te škode ni mogoče sedaj oceniti.

Takoj v naslednjih dneh po toči so posebne komisije davčne uprave pristopile k ocenjevanju škode in so pregledale površine preko 1000 zavezancev. Po oceni teh komisij bo deležnih davčnih odpisov okoli 800 zavezancev in to tistih, kjer je ugotovljena škoda 20 % od vsega katastrskega dohodka, ki ga ti posestniki oziroma lastniki imajo. Ocenjuje se, da bo davčnih odpisov za približno 200.000 dinarjev.

Davčne komisije, ki so si ogledale celotno območje, prizadeto po neurju — toči, so v glavnem delale v rednem delovnem času. Izven rednega dela je bilo opravljenih okoli 300 delovnih ur, kar približno zneso 17.000 dinarjev. Ti stroški so izredni, jasno pa je, da bo veliko stroškov na račun tega dela davčna uprava pokrila iz svojih rednih sredstev, ker bodo delavci delali v rednem delovnem času.

MARJAN ASIČ,
predsednik izvršnega sveta skupščine občine Celje

no izpolnjevanje stabilizacijskega programa. Komunisti bodo morali voditi osrednjo hrbtenico doslednega izvajanja stabilizacijskega programa, predvsem v obliki osveščanja vseh delovnih sredin v posameznih temeljnih organizacijah združenega dela.

V mesecu oktobru bomo v Celju pripravili praznovanje ob petdesetletnici časnika »Komunist« z naslovom »Teden Komunist«. Posebne priprave vodi organizacijski odbor. Petdeset let partijske besede bomo v Celju proslavili slovesno, predvsem pa delovno. Tako bodo v vseh OO ZK imenovali poverjenika za spremljanje partijskega tiska ob bogati založniški dejavnosti »Komunist«, na-

črtovali bomo v okviru možnosti marksistično knjižnico svoj pomemben delež pa na bi k praznovanju dale tudi šole s pisanjem šolskih nalog, posvečanjem zgodovinskih ur razvojnemu obdobju časopisa Komunist in družbeni oblike.

D. MEDVED

MOZIRJE ZA OBČINSKI PRAZNIK

NOVA HALA IN ŠOLA!

Letošnji praznik mozirske občine ni minil samo v obujanju spominov na septembrske dni 1944. leta, na bitke za osvoboditev doline ob gornjem toku Savinje in ob Dreti, marveč tudi v oceni prehojene poti in novih dejavnih zmag.

Ljudje v dolini so pisali bogato zgodovino boja za osvoboditev. Vsak peti prebivalec Gornje Savinjske doline je bil aktivni udeleženec v ljudski revoluciji. Življenje za svobodo je dalo 716 ljudi, blizu 500 zgradb je bilo povsem uničenih, več vasi požganih do tal. Velik krvni davki! Dolina in ljudje v njej so nudili vse pogoje za organiziranje številnih tečajev, partizanske sanitete, tiskarstva, šolstva in kulture. Tu je bilo tudi letališče in tudi tu so že zgodaj rasli krajevni in drugi narodnoosvobodilni odbori kot zametki prave

ljudske oblasti.

Pravi razmah pa je doživel po vojni. Rasli so novi obrati, vse več ljudi je dobilo delo v industrijskih in drugih enotah. Danes je od 15.300 prebivalcev okoli 3.000 zaposlenih doma, blizu tisoč pa se jih vozi na delo v druge občine.

O tem in nalogah, ki jih čakajo, je na slavnostni seji občinske skupščine govoril predsednik izvršnega sveta Hubert Herček. Sicer pa so to zasedanje izkoristili še za to, da je predsednik skupščine Franjo Šarb podpisal listino o pobratenu s srbsko občino Čajetina. V Čajetini pa bodo to storili čez nekaj dni, ko bodo slavili svoj praznik.

Udeleženci slavnostnega zasedanja so toplo pozdravili tudi odločitev skupščine, da prejme letošnjo občinsko nagrado obmejna enota JLA

v Solčavi. To je predvsem priznanje graničarjem za njihovo povezanost s terenom, z ljudmi.

Sledila je otvoritev proizvodne hale za kovinarsko dejavnost Gradbenika na Ljubnem. Hala ima nekaj nad 2.000 kv. metrov, naložba pa je zahtevala 13 milijonov dinarjev izdatkov. V njej bo delalo okoli 160 ljudi. Proizvajali bodo zvarjence, sestavne dele za kmetijske in gradbene stroje, pozneje pa se bodo lotili tudi lastnega programa, ki naj bi sčasoma zavzel okoli 50 odstotkov celotne proizvodnje.

Največjo ljubensko pridobitev po vojni je namenu izročil predsednik delavskega sveta TOZD Kovinarstvo, Ciril Vratinar.

Sobotne svečanosti na Ljubnem so sklenili z otvoritvijo prizidka, telovadnice in obnovljene osnovne šole. Ta de-

Franc Šarb, predsednik občinske skupščine v Mozirju govori pri otvoritvi nove hale za kovinarsko dejavnost Ljubenskega Gradbenika

la so financirali s sredstvi krajevnega samoprispevka in deleži delovnih kolektivov. In rezultat? Sedem novih učilnic, dva prostora za varstveno dejavnost, nova telovadnica in obnovljena stara osnovna šola. Na vsak način pomembna pridobitev na čast občinskega praznika pa tudi 75 letnice stare osnovne šole in 170 letnice šolstva na Ljubnem.

Na tej svečanosti je govoril član predsedstva SR Slovenije Tone Bole, ki je novo šolo tudi odprl.

Praznik občine pa so dan prej, v petek, počastili tudi v Radmirju, kjer so v občinsko teritorialno enoto sprejeli več kot sto mladincev-prostovoljcev in vrh tega odprli modernizirano cesto skozi vas.

K prijetnemu in slavnostnemu razpoloženju, ki ga ni zmotilo deževno in hladno vreme, so prispevali tudi mladi z Ljubnega, ki so se predstavili z recitalom revolucijskih pesmi, zatem učenci osnovne šole, prav tako z recitalom, pevski oktet Gradbenika pa tudi nogometaši, ki so dobili nove garderobe in odigrali zanimivo tekmo.

M. BOŽIČ

OBMOČNO ŠOLSTVO

LE NA BOLJE

Čeprav je bila v šolskem letu 1974/75 strokovna nasledba delovnih mest ugodna, se še vedno občuti pomanjkanje učnih kadrov in to predvsem na podeželski in oddaljenih podružničnih šolah. Starši zahtevajo obstoj osnovnih šol, otrok pa ni. So primeri, ko obiskuje posamezni razred pet otrok. Seveda je nemogoče, da bi bil posebej predmetni učitelj na to peščico. Na vsej šoli so po navadi dva ali trije učitelji, ki po svojih močeh skušajo uresničiti vsaj del celotnega učnega načrta, namenjenega na posamezni razred. Ne samo, da otrok še zdaleč ne dobi zadovoljive izobrazbe, tudi šolanje je precej dražje, kot pa v osnovni šoli z velikim številom učencev, kjer so stroški razdeljeni in pride na enega učenca veliko manjša vsota.

Učno vzgojno delo je v letu 1974/75 v vseh zavodih opravljalo 545 pedagoških delavcev. Od tega jih je 290 s srednjo izobrazbo, z višjo 172, visoko pa jih ima le 27. Z nepopolno izobrazbo jih je 10 in z osnovno šolo 46. Ti zadnji so zaposleni v vzgojnovarstvenih zavodih in opravljajo v glavnem delo varušic.

Stanje se iz leta v leto izboljšuje. V letu 1974 so se struktura kadra izboljšala, v osnovnih šolah so imeli učiteljev z višjo in za 2 učitelja z visoko izobrazbo. Toda to še zdaleč ni dovolj. Kaj storiti? Učiniti vse podružnične šole, z malim številom otrok in poskrbeti za prevoze le-teh v glavne osnovne šole? To bi bil le en način. Pa drugi? Spodbuditi mlade, jih navdušiti za pedagoško delo.

JANA KRANJČO

RADEČE

ODLIKOVANJA

Pretekli teden so na izredno svečan način v Radečah podelili odlikovanja predsednika republike zaslužnim delavcem v društvih, družbenopolitičnih organizacijah, samostojnih organih in na drugih področjih.

Izmed godbenikov sindikalne godbe Papirnice so odlikovanja prejeli: Pražen Tone, Vodenav Anton, Vodšek Dolfi, Medved Jože, Zupan Tone, Kozorog Mirko, Bregar Drago, Karčevnik Herman in Kramžar Franc.

Za delo v športnih in telesno vzgojnih organizacijah so bili odlikovani: Puki Bruno, Mejaš Vinko, Ravnikar Lado in Kožar Joža.

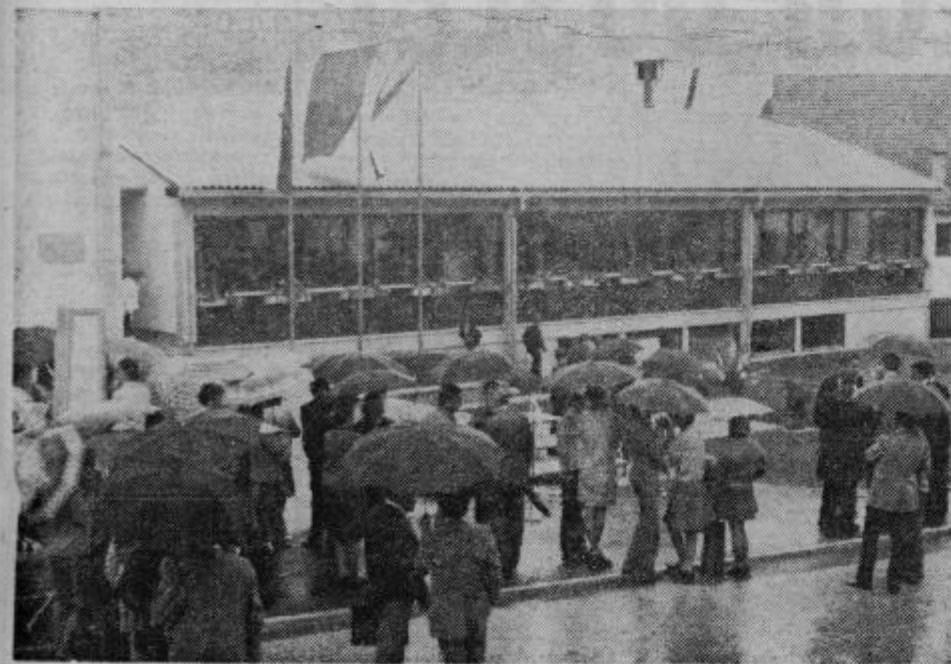
Za delo v društvih in v krajevnih skupnostih so odličja prejeli: Steblovnik Rudi, dr. vet. Vahtar Boris, Surnak Joško, prof. Majes Stane, Kasič Stane, Ozorn Franc in Zelenjak Viktor.

Odlikovanja so prejeli tudi zaslužni družbenopolitične delavke: Mladovan Anica, Hudoklin Velja, Novak-Koren Milica, Pohar Majda, Podlesnik Radka, Obrar Ivica, Strnad Gizela in Strel Zlata.

Za dolgoletno delo v zdravstvu sta bila odlikovana Šušteršič Franc, za dolgoletno delo v organih notranjih zadev pa Viktor Čopi.

S podelitvijo odlikovanj se je še pričelo praznovanje krajevnega praznika, ki bo letos, kot smo že poročali, morda vse slovesno.

Ostittkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

Ljubno in mozirska občina sta za praznik dvanaajstega septembra dobila tudi novo šolo. Na posnetku je prizidek, v katerem so učilnice in varstvena oddelka. Na levi pa je obnovljena stara šola, ki je po 75 letih dela dobila povsem novo obleko. Pomembna so bila zlasti notranja dela, ki so iz stare šole napravila novo poslopje. Posnetek je bil napravljen pred slavnostnim zborovanjem, kajti na svečanosti se je zbralo okoli dva tisoč ljudi.

PO 30. LETIH NA MENINI

OBLJUBA ŠE DOLG

Toliko partizanov ni bilo v Henini, odkar so pomladi leta 1945 od tod krenili v dolino, mesta in na nove položaje. Bilo je pred zgodovinsko »barakovo« veliko borcev Kozjanskega odreda, kozjanskega VDV bataljona, pa številni aktivisti, kurirji, z njimi pa občani iz vseh šestih kozjanskih občin s političnimi predstavniki na čelu.

Prireditve se je udeležilo blizu 2000 ljudi. Henina jih je zvalila tja zaradi snidenja bivših borcev in aktivistov, zaradi tega ker je ta kraj lep in zato, ker se je obetal lep dan. Proslavo je začel predsednik skupščine gostiteljice Rudi Grosar, ki je pozdravil navzoče, poudaril, da praznik sodi v proslavo 30. letnice svobode in sporočil javnosti sklep, po katerem naj bi občine družno s pomočjo delovnih skupnosti uredile stavbo, kjer je bila leta 1944 ustanovljen, oziroma izvoljen prvi narodnoosvobodilni odbor na Štajer-

Pavle Baloh: Tudi Kozjanskega se je že dotaknil napredek, vendar mnogih krajev, kakršen je tudi Henina, vse premalo ...

(Foto: J. Kr.)

skem. Baraka, ki služi zdaj za osemenjevalnico, ni nič kaj ugledna da nosi tako pomembno obeležje. V njej naj bi bila urejena spominska soba s predmeti in do-

kumenti iz NOB.

Osrednji govor je na prireditvi v Henini imel nekdanji sekretar partije in OF za kozjansko okrožje Pavle Baloh, ki je orisal čase, ko je Henina bila eden od najbolj živahnih in pomembnih partizanskih središč. Poimenoval je naštel na desetne hiše, ki so dale vse za osvobodilni boj kar so zmogle ljudi, ki so bili tolikanj predani in zanesljivi, da so lahko partizani sredi dne hodili okrog v času, ko Nemci še niso poznali besede »taktični umiki«.

Pavle Baloh pa je na koncu svojega govora opozoril še na nekaj. Res je, je poudaril, da napredek, razvoj in lepše življenje ni mogoče zanikati, da le-to valovi in sega marsikje tudi na Kozjansko. Toda ravno kraji, kakršen je Henina so tolikanj odmaknjeni, da do njih veliko od tega ni prišlo. Ti kraji so še vedno takšni, kot so bili pred desetletji in zato obljube,

dane takrat, še vedno čakajo na izpolnitev.

Slovesnost v Henini je bila toliko večja, ker so tri posavske občine podelile bataljonu VDV domicilno listino, kar so občine Laško, Šentjur in Šmarje storile že pred leti.

Kulturna prireditve je bila splet prispevkov laških godbenikov, pevcev in reci-

tatorjev, za zanimivost pa so poskrbeli mladi raketarji iz Sevnice.

Ves prostor okoli heninske šole je dišal po partizanskem golažu, ki so ga v dveh velikih kotlih skuhal kuharji enote SLO, da ga je bilo za vse, ki so si ga hoteli privoščiti.

Tudi vreme je »sodelovalo«. Hotele je malce rositi,

pa je previselo in tako je sončno popoldne obdržalo mnogo gostov, nekdanjih partizanov v prijetnem pogovoru, obujanju spominov.

In domačini so se potem menili, češ, saj se ti nekdanji fantje niso spremenili tako zelo. Ko bi le kaj večkrat prišli in če bi Pavletove besede kaj zalegle.

JURE KRASOVEC

POLZELA

PRAZNIK „LASTOVKE“

Tovarna nogavic Polzela je v soboto praznovala 25-letnico samoupravljanja in 30-letnico osvoboditve. Proslave, ki je bila na tovarniškem dvorišču, se je udeležilo preko tisoč članov kolektiva, upokojenec in drugih sodelavcev. Med sevilnimi predstavniki družbene političnih organizacij je bil tudi Franc Leskošek-Luka, član sveta federacije.

Pozdravni govor na proslavi je imel Edo Sustar, predsednik izvršnega odbora konference sindikata. Pot, dolga 25 let, ki je vodila od začetkov samoupravljanja do danes, ko so takrat zastavljeni cilji uresničeni je opisal v svojem govoru predsednik Delavskega sveta Dominik

Pirnat. Da je tovarna v svojem razvoju pod vodstvom delavcev res mnogo dosegla, pove dejstvo, da je tovarna v letu 1961 napletla 3,5 milijona nogavic letos pa že 26 milijonov. Temu uspehu botruje še povečano število zaposlenih, povečanje proizvodnih površin in seveda modernizacija. Vse to pa je bilo mogoče doseči le z zavestnim odrekanjem delavcev, ki so računali tudi na jutri in ne le na danes.

V imenu občinske skupščine občinskega sindikalnega sveta je govoril Veno Satler, ki se je v imenu občinske skupščine in občinskih družbeno političnih organizacij zahvalil kolektivu tovarne no-

gavice Polzela za dosežene uspehe. Poudaril je, da je širša družbena skupnost pri njih naletela vedno na polno razumevanje, ko je šlo za razne družbene akcije.

Sledil je pester kulturni program na katerem so sodelovali učenci osnovne šole, pevska zbor Svobode in člani kolektiva z recitacijami. Še posebno spontan je bil nastop otrok, ki so s svojim petjem in recitiranjem tako prisrčno izpovedali čustva, ki jih čutijo, ko skupaj s svojimi starši praznujejo tako velik praznik.

TEKST IN FOTO:
T. TAVCAR

KOMENTAR

PRVI
USPEHI

Cepprav je pravzaprav minilo šele malo časa, ko smo na pobudo najvišjih vodstev Zveze komunistov tako v federaciji, kot v republiki, pričeli z vsesplošno družbeno akcijo za stabilizacijo gospodarstva, že so se tam, kjer so se stvari resno lotili, pokazali prvi dobri rezultati. To je po eni strani dokaz, da je taka akcija resnično bila vsestransko potrebna in utemeljena, po drugi strani pa doseženi rezultati kažejo na to, kaj vse je moč v podjetjih doseči, če se stvari lotimo na pravem koncu. Konkretno!

V žalski občini so zlasti v večjih delovnih organizacijah, kot so TT Prebold, Tovarna nogavic Polzela, SIP Sempeter in Minerva že dosegli prve rezultate, ki se kažejo v uspešnem nadomeščanju dražjih surovin s cenejšimi in nadomeščanju uvoženih repro materialov z domačimi. Določene rezultate so dosegli tudi že v prestrukturiranju proizvodnje. Ko govorimo o žalskih dosežkih velja zapisati tudi to, da v njihovih občini nepokritih investicij ne poznajo, zato ponovno preverjajo vse investicijske projekte zlasti z vidika njihovega vpliva na prepotrebno prestrukturiranje proizvodnje in tudi glede tega ali so posamezni projekti po načrtovanem obsegu dejansko odraz resničnih potreb in to tako sedanjih kot predvidenih bodočih. Ko bodo investicije povsod pri nas preverjali na tak način, potem bomo na tem področju stopili na pomembno kvaliteto pot, ki bo bistveno doprinesla k uresničenju dolgoročno načrtovanih ciljev stabilizacije in gospodarskega razvoja.

Tri polna leta je TOZD »Usnjarna« v okviru konjskega KONUSA poslovala z izgubo, ki so jo delavci solidarno pokrivali. Seveda to ni moglo iti v nedogled, čeprav se razkorak med cenami surovin in končnih izdelkov ni kazal spremeniti in se tudi ni spremenil. Dosledna izvajanje sprejetega stabilizacijskega programa in veliki napor, ki jih delavci te temeljne organizacije vlagajo v borbi za stabilizacijo so omogočili, da Usnjarna že tri mesece posluje pozitivno. Kot vse kaže, bodo do konca leta pokrili tudi izgubo iz prvih mesecev letošnjega leta, to pa pomeni, da bodo prvič po treh letih zaključili poslovno leto brez izgube, oziroma z ostankom dohodka. Vsekakor je to izredno velik in pomemben uspeh, ki je sad naporov vseh delovnih ljudi Konusa, še zlasti pa Usnjarne. Naj dodamo, da so v Konusu iz naslova varčevanja že prihranili domala 3 milijone novih dinarjev in da so skupno povečali storilnost dela za 8 odstotkov, od tega pa v Usnjarni kar za 20 odstotkov. S tem je skrivnost njihovih uspehov v celoti pojasnjena.

Iz celjske občine vzemimo samo primer Zelezarne Store. Izračuni prihrankov, ki so jih dosegli v mesecu juliju (za avgust so izračuni ravno v teh dneh v teku) so pokazali, da so prihranili precej nad dva milijona novih dinarjev, oziroma kar 8,5 odstotka več kot so po programu varčevanja za ta mesec predvidevali. Kot zatrjujejo tudi za avgust dosežki ne bodo manjši, iz česar je moč upravičeno sklepati, da bodo do konca leta v celoti izpolnili plan, kot so si ga zadali, oziroma ga bodo celo prekorčili. To pa pomeni, da bodo skupno prihranili nad 10 milijonov novih dinarjev. Nič manj razveseljivo je dejstvo, da se je v tem kolektivu v letošnjem letu močno povečala inventivna dejavnost saj so delavci doslej že predložili skupno kar 39 novih predlogov za tehnične izboljšave in racionalizacije.

Prvi uspehi so torej tu! Dosegli so jih tudi že drugod in tudi o teh bomo prej ko slej zapisali. V kolektivih so akcijo za uresničevanje resolucijskih ciljev torej zelo resno zastavili, jo samoupravno organizirali ter uveljavili tudi družbeno politično kontrolo nad tem, kako kdo dogovorjene naloge tudi uresničuje. To pa je omogočilo prve uspehe, to bo pripomoglo k temu, da bomo v prihodnje pričeli še novim dosežkom, večjim in še bolj pomembnim.

BERNI STRMIČNIK

SEJEM OBRTI V CELJU

NAJVEČJI DOSLEJ

Od jutri pa vse do 5. okt. bo Celje živelo kot sejemska mesto. Najprej bosta na vrsti osmi sejem obrti in druga razstava igrač. Od 19. do 28. septembra, v petek, 26. septembra pa bodo odprli še deveto mednarodno zlatarsko razstavo, ki bo trajala vse do 5. oktobra.

Začenja se torej celjska sejemska jesen. Tradicionalna in živahna. Tudi obetavna. »Priprave na osmi sejem obrti in drugo razstavo igrač so teklo povsem normalno, čeprav so se začele nekoliko pozneje kot sicer in čeprav je nastal sprememba v časovni razporeditvi prireditelj,« je dejala direktorica p. slovnega združenja Formator Majda Trogarjeva.

»Glede na to, da se AD Kladivar ni mogel odločiti finalu ekipnega prvenstva Jugoslavije v atletiki, smo bili prisiljeni določiti za sejem obrti nov datum. Ta čas pa so sprejeli tudi organizatorji razstave igrač. Zato letos ti prireditvi prej kot običajno.«

»Kako je s številom razstavljalcev na sejmu obrti?«

»Vsega skupaj jih bo okoli 150, torej toliko kot doslej še nikoli. To je spodbudno in hkrati potrdilo, da se je sejem uveljavil kot pomembna gospodarska in komercialna prireditelj, da uživa velik ugled. Zato so tudi perspektive zanj lepe.«

»Kaj pričakujete od letošnjega sejma obrti?«

»Predvsem to, da bodo naše obrtne organizacije in

Majda Trogar

zasebni obrtniki prikazali svoje dosežke. V tej zvezi se kaže povedati, da bo zelo močno zastopana proizvodna obrtna dejavnost, pomemben pa bo tudi delež okoli petdeset zasebnih obrtnikov.«

»Kakšna pa bi bila slika, če bi jo gledali po strokah?«

»Zastopane bodo vse stroke.«

»Kako pa bo letos z drugimi prireditvami?«

»Tudi teh letos ne bo manjkalo. V tem času se bodo zvršila številna strokovna srečanja in posvetovanja. Zelo zanimivi bodo sti-

ki med proizvajalci in trgovci. Lep delež v teh prireditvah bodo imeli frizerji in delavci v oblačilni stroki. Pomemben bo seminar za prodajalce igrač, saj se nam igrače pojavljajo vse bolj kot pomembno vzgojno sredstvo. V tem času bomo v okviru raznih posvetovanj ocenili probleme, ki zadevajo obrt pa tudi one, s katerimi se srečujejo gostinski in turistični delavci. Razen tega bodo vsak dan popoldne na atletskem stadionu modne revije. V sporedu pa so tudi revije oblačil, nakita in priček, teknovanje učencev frizerske stroke, razne demonstracije in še in še.«

»In trgovina na sejmu?«

»Tudi ta dejavnost bo prispevala k razgibanosti, saj bodo na sejmu zastopane vse največje trgovske hiše iz Celja in Velenja, ki napovedujejo prodajo blaga po znižanih cenah.«

»Kakšni so vidiki obrtnega sejma v Celju, še zlasti, ker je letošnji prav gotovo zadnja improvizacija na atletskem stadionu? Prihodnji sejem bo prav gotovo že pod streho prireditvene dvorane v okviru družbenega centra pod Golovcem.«

»Že v dosedanjih razgovorih smo bili enotni, da bi morali do dejavnosti povečati in da bi moralo Celje dobiti več razstav, sejem obrti pa naj bi bila osrednja prireditelj v našem mestu.«

M. BOŽIČ

ŠENTJUR: SEJA
ZBORA
ZDRUŽENEGA
DELA

Danes so na seji zbora združenega dela občinske skupščine v Sentjurju razpravljali o uveljavljanju in izvajanju delegatskega sistema in delegatskih odnosov v dosedanem mandatnem obdobju, ocenili pa so tudi delo delegatov in delegacij v KS, TOZD, upravnih organih.

Delegati zbora združenega dela so obravnavali še družbeni plan SR Slovenije in osnutek družbenega plana občine Sentjur za obdobje 1976—1980, seznanili pa so se tudi z osnutkom družbenega dogovora o pospeševanju razvoja manj razvitih območij v SR Sloveniji.

Z. S.

GRADNJA
STANOVANJ

Občinska samoupravna stanovanjska skupnost v Sentjurju je pričela z gradnjo 19-stanovanjskega bloka na Gorici pri Slivnici. To bo prva stanovanjska zgradba v tem kraju, ki jo bodo gradili z družbenim denarjem. Istočasno pa tekoče priprave za gradnjo 12-stanovanjskega bloka na Ponikvi, kjer prav tako primumanjuje družbenih stanovanj. Po vsej verjetnosti bodo na pomlad pričeli z gradnjo bloka tudi v Dramljah.

NOVO PRI
»ŠLANDRU«

IVAN DIVJAK nas je ob obisku (govoril je tudi o zaključnih tekmah za republiško prvenstvo v karlingu, ki bo v Celju, 28. septembra in kjer bo nastopilo 60 najboljših tekmovalcev naše republike!) seznanil, da so gotovi vsi načrti za gradnjo nove pralnice avtomobilov ter kabinetov za učenje novih šoferjev. Prostor je zakoličen, zgradbo pa bodo gradili v podaljšku stare proti bazenu na Ljubljanski cesti, kjer ima Avto moto društvo Slander že svoje prostore. Ker vemo, da so za pranje avtomobilov v Celju velike težave, bo nov objekt vsekakor dobrodošel.

V eni uri bodo lahko po naj-novejših metodah oprali okoli 50 avtomobilov. Novi prostori naj bi bili gotovi do junija prihodnjega leta. V AMD Slander upajo, da bodo s temi izboljšavami (že zdaj imajo samo za letošnje leto preko 6500 članov ali dobrih 10 odst. v Sloveniji) še obogatili svoje delo in zadovoljili vse, ki iščejo takšno ali drugačno pomoč.

VELENJE

KROMPIR PO 2,50 din

Vse osnovne organizacije sindikata v velenjski občini so tudi letos stopile v akcijo za nabavo ozimnice za delavce. Vsi vemo, da je bilo letošnje leto po vremenu slabo in da zaradi tega tudi pridelki niso najboljši oziroma jih ni toliko, kot bi jih bilo v normalni letini. Občinski sindikalni svet Velenje se je zato povezal s tržnico »Košaki« v Velenju in dobil zagotovilo, da bodo vse osnovne organizacije sindikata po posameznih delovnih organizacijah dobile — recimo — krompir ceneje.

Na primer: če bo ena osnovna sindikalna organizacija naročila skupaj najmanj 1000 kg krompirja (najboljše

vrste!), ga bo dobila po 2,50 din! Siceršnja cena krompirja pa je 2,65 din. Na tržnici »Košaki« je možno nabaviti tudi drugo ozimnico, seveda po konkurenčnih cenah. Pri vsem tem je najbolj zanimiva cena krompirja: medtem, ko ga drugje prodajajo po tri, 3,5 ali celo štiri

dinarje, je tukaj po 2,50! Ta sistem nabave ozimnice je zlasti ugoden za večje kolektive pa tudi — ne nazadnje — za manjše. To se pravi, da je možno dobiti krompir, ki je marsikateri družini nepogrešljiv artikel, tudi poceni, čeprav ga nekateri prodajajo po znatno višji ceni.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

ELKROJ MOZIRJE

500.000 HLAČ

Elkroj v Nazarjih je otrok novega časa. Rodil se je 1948. leta in zatem doživljal vse značilne faze razvoja. Po takšni poti so korakali mnogi drugi vrstniki. Nič nenavadnega. Sprva majhna obrtna delavnica. Trije, pet, sedem ... zaposlenih. Izključno uslužnostna dejavnost. Šele 1955. leto je prineslo prvo serijsko proizvodnjo, ki se je pridružila krojaškemu delu po meri. Glavni kupec je bila trgovina na veliko. Izdelovali so hlače, predpasnike, bunde, spodnje hlače in še marsikaj oziroma vse. Sicer pa brez posebnega programa. Po želji. Tako je šlo vse do približno 1966. oziroma 1967. leta. Kolektiv je tedaj štel že nad 60 članov.

Alfred Božič

To je tudi obdobje, ki je prineslo kolektivno programirano proizvodnjo. Odločili so se za izdelovanje hlače. Za moške in ženske vseh starosti. Torej specializacija. Ta proizvodna usmeritev pa je terjala tudi nove prostore. In prav tako nove stroje.

Leta 1968. so se lotili gradnje prve faze nove tovarne, na novi lokaciji. Prva dela so opravili do 1970. leta. In potem sta 1971. in 1973. prišli na vrsto še naslednji etapi v graditvi nove tovarne. Zdaj stoji v ponos vseh. V njej brnijo moderni stroji. Zato je tudi tehnološko sodobna, na evropski ravni. Takšna proizvodnja jim je odprla pot tudi na inozemsko tržišče. Predvsem v zvezo republiko Nemčija in v Švico.

»Hkrati s tem smo se uveljavili na domačem tržišču. Nikoli ga nismo podcenjevali in zanemarjali. In tega ne mislimo tudi v prihodnje. Zato nas v naslednjem obdobju čaka še »obdelava« tržišča v Južni Srbiji in Makedoniji. Tam smo doslej slabše za-

stopani. Čaka nas pa seveda še drugo delo. Če smo dela pri gradnji proizvodnih prostorov sklenili, so zdaj na vrsti še nekatere naloge pri skladišču in drugih prostorih. Na tem seznamu je tudi jedilnica. Pri skladišču ne gre za kopičenje izdelkov, marveč za njihovo boljše, bolj pregledno razvrstitev. Je med drugim dejal direktor Alfred Božič.

Elkroj ima okoli 350 zaposlenih. Prevladujejo ženske. Največ jih je iz Mozirja, Nazarjih, Rečice pa tudi iz drugih krajev Gornje Savinjske in Zadrečke doline. Vse te pridne roke bodo ob pomoči modernih strojev napravile letos za okoli deset milijard starih dinarjev izdelkov. Okoli pol milijona komadov najrazličnejših hlač! In zaslužek za to delo? V povprečju okoli 302.000 starih dinarjev.

MB

TURIZEM

Šmarsko turistično poletje

Ze kratek sprehod po obeh šmarnskih zdraviliščih, Rogaški Slatini in Podčetrniku ter hkrati edinem žarišču turističnega gospodarstva v občini, pove, da bodo rezultati sezone več kot zadovoljivi. Takšno površinsko spoznanje pa potrjujejo tudi podatki, ki smo jih dobili v obeh zdraviliščih.

Ze v prvem polletju so v Rogaški Slatini zabeležili 12 odst. več nočitev kot lani v istem času. Če primerjamo v številkah: 118.355 nočitev proti 105 tisoč. Hotel Donat je polno zaseden že vso sezono, torej lahko mirno rečemo, da ima posebne zasluge za to povečanje. Če nadaljujemo s statističnimi podatki, naj povemo še, da je število inozemskih nočitev naraslo za 10 odst., domačih pa za 14 odst.

Omenili smo novi hotel Donat. Le ta je zaseden že od 1. III. do konca junija več kot 70 odst., trenutno je poln in bo najbrž do konca oktobra. Hotel bo po predvidevanjih turističnih delavcev močno posegel v razvoj zimskega turizma v Rogaški Slatini, ki doslej ni imel nobene močne oporne točke, saj ima na razpolago zimski bazen, sauno in še marsikaj, kar je že sedaj pritegnilo rekonscencente kot tudi turiste.

V Rogaški Slatini je zaenkrat največ Avstrijcev, takoj za njimi pa prevladujejo Italijani in Nemci in najpovemo še to, da je število slednjih letos močno poraslo. Zlasti inozemci najraje uporabljajo športni park za hotelom Donat, kjer skorajda ne mine ura, da ne bi kdo igral tenis, mali golf in podobno.

S povečanim številom nočitev se pohvalijo tudi v Podčetrniku. V Atomskih toplicah je bilo doslej čez 28.000 nočitev in samo v juliju nekaj nad 13.000. Višek sezone je bil v mesecu avgustu.

Zanimivo je, da so Atomske toplice kot eden redkih turističnih objektov s 1. aprilom znatno znižale cene, saj je bilo

to znižanje (velja za samopostrežno restavracijo) pri nekaterih cenah kar 30 odst. Najbrž lahko iščemo vzroke za povečan obisk tudi tukaj.

Dohodek toplíc se je tako povečal kar za 60 odst. v primerjavi z lanskim.

Največ gostov je seveda domačih, kamor lahko prštejemo še domce, ki jih je neverjetno veliko. Kot so nam povedali v Atomskih toplicah, se pri njih zelo radi ustavljajo ljudje, ki že več let žive širrom po svetu, tako v Kanadi, Avstraliji in drugod.

Povečalo se je tudi število Avstrijcev, Nemcev, prihajati pa so začeli tudi Italijani.

Takšen porast gostov je razumljiv, saj so toplice v marsičem naredile precejšen korak naprej. Organizirana je stalna zdravniška služba, v tem mesecu pa bodo zaposlili še fizioterapevta.

Za trenutek pogledimo še v bazen, ki je skorajda vedno poln. Do konca julija so našteji kar 142.000 kopalcev, največ pa jih je bilo 22. julija, ko so prodali kar 2300 kart. Dovolj močni argumenti za

razmišljanje o novem bazenu z nekoliko večjimi dimenzijami.

Tako v Atomskih toplicah kot v Rogaški Slatini so z rezultati sezone, ki počasi pojema, zadovoljni. Zadovoljni tudi zaradi tega, ker oboji pripravljajo kup načrtov: Rogaška razmišljanja o gradnji depandanse, v Atomskih pa vrtajo nove vrtine in razmišljajo o novem hotelu, za katerega so sredstva že odobrena in naj bi se začel graditi že v tem mesecu. Vzrokov za zadovoljstvo več kot dovolj.

MILENKO STRASEK

PODČETRTEK

Voda in hotel

Da Atomske toplice nujno potrebujejo nove kapacitete, je bilo nič kolikokrat ugotovljeno. Vsem, ki so že bili v teh popularnih toplicah pa lahko prav te dni postrežemo z ugodno novico: v tem mesecu bodo začeli graditi hotel B kategorije na novi lokaciji na Marofu. Tako so nam povedali v Atomskih toplicah.

Hotel, za katerega so sredstva v celoti zagotovljena, bo imel 176 ležišč. Objekt ne bo klasični hotel, pač pa bo imel bolj zdravstveni značaj, torej natanko to, kar najbolj potrebujejo. Četudi objekt ne bo tako velik kot je rogaška terapija, ga po namenskosti vendarle lahko vzporejamo z njo. »Atomska terapija bo najmoderneje opremljena in bo hkrati zasnova novega, v prihodnosti zgrajenega zdraviliškega kompleksa, ki naj bi bil zgrajen v dvanajstih letih. V okviru tega centra bodo zgrajeni bungalovi, sistem odprtih in zaprtih kopalšč z vsemi pripadajočimi rekreacijskimi objekti, sprehejalne steze in drugo, kar je za takšna zdravilišča običajno.

Ljubljanska banka je za izgradnjo hotela odobrila 70.000.000 dinarjev, seveda z udeležbo podjetja, ki oskrbuje Atomske toplice, TTG Ljubljana. Hotel naj bi po predvidevanjih bil zgrajen do začetka 1977, torej do nove sezone.

Ko že govorimo o najnovejši pridobitvi toplíc, ne moremo mimo nove vrtine, ki jo že več mesecev vrtajo delavci Geološkega zavoda iz Ljubljane. Voda iz te vrtine, do nje so že prišli, bo izkoriščena v celoti za potrebe novega rekreacijskega in zdraviliškega centra na Marofu.

Svedri vrtnih strojev so že izvrtali 340 metrov globoko vrtino in naleteli na vodo s toploto 41° C, možni pretok pa je 30 litrov na sekundo. Vrtino trenutno usposablja za eksploatacijo.

In še novica: toplice bodo letos po zaslugi raziskav, ki jih je opravil ljubljanski klinični center v štirih letih, dokončno priznane kot naravno zdravilišče.

MILENKO STRASEK

Spomin na vikend naselje pod gradom v Podčetrniku

ZAHVALA BORCEM KOZJANSKEGA ODREDA

Občani krajevne skupnosti Jurklošter smo ponosni na veliko priznanje, ki nam je bilo izkazano s tem, da so si borci in aktivisti Kozjanskega odreda izbrali našo partizansko vas Henino in tu med nami proslavili 30-letnico zmage nad fašizmom. Posebno se zahvaljujemo aktivistu in našemu medvojnemu sekretarju tovarišu Petru BALOHU kot iniciatorju, da je bila spominska svečanost v tem partizanskem kraju, kakor tudi za njegove vzpodbudne predloge nakazane v njegovem slavnostnem govoru glede hitrejšega razvoja mostalnih partizanskih krajev ter za opozorilo na še ne izpolnjene obljube iz časov NOB. Zahvaljujemo se za obisk vsem borcem, aktivistom, mladini ter ostalim udeležencem, kakor tudi zahvala vsem, ki so na kateri koli način pripomogli k izvedbi te proslave in omogočili udeležencem prijetno razpoloženje.

KO ZB NOV in KO SZDL Jurklošter

JANA REBEVŠEK

»Ce bi se še enkrat odločali za poklic, bi si znova izbrali frizersko stroko?»

»Četudi me je vlekla še ena smer, sem se tega dela lotila z ljubeznijo in veseljem. Zato bi tudi v drugo ne pomišljala, kam in kako...«

Tak je bil konec razgovora in prijetnega srečanja. Konec, ki je postavil piko na i in povedal še enkrat vse tisto, kar se je kot rdeča nit vlekel skozi ves čas kramljanja. Zaveta in ogreta za svoje delo.

Deset let samostojnega dela v lastnem frizerskem salonu. Pred tem pa še učna doba in nekaj let pomočniškega dela. Na vsak način dovolj, da je v stroki doma. Kot mojster in poznavalec vseh modnih poti in zahtev, ki jih terja in ubira ženska pričeska, kot obrtna delavka, ki se skoraj vsak dan srečuje s problemi, ki jih tudi na tem področju ni malo. Loteva se jih pogumno, odkrito! Loteva se jih kot članica delegacije zasebnih obrtnikov za republiško gospodarsko zbornico in za odbor združenega dela celjske občinske skupščine pa tudi v strokovni sekciji. Torej, v vseh primerih na pravem mestu.

»Sprašujete me, kaj menim o celjskem sejmu obrti. Ni težko reči, da je to pomembna obrtna prireditel, ki se je v Celju in širšem prostoru lepo uveljavila in ki daje pravo sliko moči in stanja obrtne dejavnosti. Zelim si le, da bi se sejem še bolj razmahnil. Pogoji za to bodo...«

Problemov tudi v zasebni obrti ne manjka. Z njimi se srečuje in spoprime tudi Jana Rebevšek. Zda gre med drugim tudi za vprašanje nagrajevanja kvalificiranih delavcev. Se vedno se čuti razlika med delavcem v zasebni in družbeni obrti. Zakaj naj bi na primer imeli v zasebni obrti vsi pomočniki, ne glede na delovna leta, izkušnje, isto startno osnovo v osebnem dohodku? Ali je res moč izenačiti pomočnika ali pomočnico, tudi v frizerski stroki, ki je pravkar zapustila vajenske vrste in se v delavnici, salonu, šele prav začenja spoznavati s prvim delom, z delavko, ki

OBRAZI

ima za seboj že dolgoletne izkušnje? Drugače je to vprašanje rešeno v družbenem sektorju, kjer velja delo po normi. In tako prihaja do razlik v osebnih dohodkih, ki udarjajo tudi zasebnega mojstra.

»In perspektiva mladih delavk v vaši stroki?«
»Na vsak način odvisna od dekleta samega! Dela je dovolj za vse. Treba se ga je le prav lotiti. Z ljubeznijo, s pravilnim odnosom do strank. Žal pa ugotavljam, da upada zanimanje za ta poklic. Zlasti letos je bilo zelo malo prijav za vajenke.«

Tako Jana Rebevšek s poklicne strani. Sicer pa je kot žena in mati enajstletne hčerke razpeta med frizerskim salonom in domom. Prikrajšan je dom. Delo terja svoje. Tudi čas.

M. BOZIC

kemična, grafična in papirna industrija — Celje
TOZD KEMIJA ŠEMPETER

Odbor za kadre objavlja prosto delovno mesto

SKLADIŠČNIKA
v skladišču surovin in pomožnega materiala

POGOJI:

srednješolska izobrazba ekonomske ali komercialne smeri in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj.

Kandidati naj pošljejo ponudbe kadrovsko-socialni službi Aero Celje, Čuprijska 10, v 8 dneh po objavi.

Likovni salon: Leon Koporc

Prejšnji teden je bila posvečena otvoritev prve razstave v novi sezoni v likovnem salonu. Svoja dela razstavlja Leon Koporc, akademski slikar iz Ljubljane. Po uvodni besedi voditeljice Likovnega salona Marlen Premšakove, je o umetniku in njegovem delu spregovoril umetnostni zgodovinar dr. Mirko Juteršek. Svečanost ob otvoritvi je izvrstno dopolnil odlični mladi celjski pianist Hinko Haas.

Prva razstava nove likovne sezone je izredno zanimiva, saj nam Leon Koporc s svojimi razgibanimi, nadrealističnimi olji prikazuje povsem svojski svet, ki je morda najrazviteje poudarjen v sliki »Mali koncert«, ki je tudi likovno najbolj dogmna.

Na sliki: Dr. Mirko Juteršek med govorom.

D. MEDVED

ŠMARJE

Olimje zdravo?

Gre za pomemben kulturno zgodovinski spomenik v Olimju. Za poslopje, kjer pravijo, da je ena najstarejših lekarn v Evropi, če ne kar najstarejša. Toda to zdaj ni toliko pomembno. Šmarsko kulturno skupnost bolj skrbi to, kako bi ohranila in ustrezno restavrirala nevarno poškodovano poslopje, ki ga je že prej rahlega, še stresal usodni potres lanskega junija. Kako ohraniti velik kompleks soban, stolpa, cerkve, kar vse skupaj tvori lepo baročno celoto. Rešitev se kaže v tem, da bi dali prostorom živo vlogo, da bi se v njih kaj dogajalo, da bi imeli občani in turisti (s razvijajočimi atomskimi toplicami, ki so v bližini jih bo vedno več) kakšno duhovno korist od stare zgradbe.

V tem času potekajo pogovori o akciji, ki jo v sodelovanju s šmarsko kulturno skupnostjo snuje šmarska ob-

činska konferenca SZDL. V odgovorih so s predstavniki tovarne zdravil KRKA iz Novega mesta. Ta osnovna organizacija združenega dela naj bi v stolpu uredila muzej zdravilstva, kar bi bilo idealno. V Šmarju pravijo, da so pogovori zelo resni in da lahko pričakujejo ugodno sodelovanje s Krko. Ostale prostore bi izkoristili za del etnografskega muzeja, saj predmetov ne bi manjkalo. S tem se že dokaj uspešno ukvarja osnovna šola v Podčetrtku. Eno sobo bi tudi namenili dokumentaciji vseh dogodkov in posledic lanskega potresa s čelga Kozjanskega. Morda bi dal prostora kazalo posvetiti tudi tamkajšnjemu župniku in prosvetitelju Johannesu Paulu Jeschenaggu, ki je imel v Olimju v predpreteklem stoletju sodobno kmetitvo in je spisal prvo knjigo za umno kmetovanje slovenskih kmetov. Knjiga je bila tiskana v Celju že leta

1831. Skratka, več rešitev je možnih, vprašanje je le uspešne finančne rešitve!

To pa ni v tem trenutku edina skrb šmarske kulturne skupnosti. Rad bi v SLG Celje dobili še en abonma za svoje obiskovalce, ker je zanimanje za gledališke predstave iz leta v leto večje. Po glabljuje tudi sodelovanje s mariborsko Opero, kjer bi tudi imeli svoj abonma, saj ni zanimanje za operne predstave nič manjše od gledaliških predstav. Veselijo se tudi novega prizidka pri gasilskem domu v Kozjem, ki je ob enem tudi primerna prosvetna dvorana. Prizidek bo povečal oder in marsikatera gledališka skupina bo lahko gostovala v Kozjem, saj tako pridejo do gledališke kulture tudi tisti krajanji, ki sicer niso vključeni v kozjanski abonma celjskega gledališča.

DRAGO MEDVED

S POLIC KNJIŽNICE ZA ŠTUDIJ

Lah T.: Narodnogospodarska politika, Maribor 1972, S. II 7038.

Ahlheim K.-H.: Wie sagt der Arzt? Kleines Synonymwörterbuch der Medizin, Mannheim (Hd.) cop. 1970, S. 37456/10.

Eitinger N.: Karawanen ins Herz von Asien, London 1975, S. II 7069.

Abhagnano N.: Philosophie des menschlichen Konflikts, Hamburg 1957, S. 17743/43.

Abendroth W.: Socialna zgodovina evropskega delavskega gibanja, V Ljubljani 1971, S. 36423.

Abramoff P., R. G. Thomson: Laboratory Outlines in Biology, San Francisco and London cop. 1963, S. II 2969.

Adam L.: Primitivna umetnost, Beograd 1963, S. 25422.

Adams R. G.: Political Ideas of the American Revolution, 3. Ed. 2. print. New York 1959, S. 23813.

Adler A.: Poznavanje čoveka, 2. izd., Beograd 1958, S. 18495/2.

Ahlheim K.-H.: Wie gebraucht man Fremdwörter richtig? Mannheim (Hd.) cop. 1970, S. 37456/9/9 a.

Alexander L. G.: Practice and Progress, 9. Impr. London 1970, S. 37644.

MUZEJA V CELJU

Bolje obiskana

Pokrajinski muzej je letos zabeležil zelo dober obisk. Do 1. septembra so imeli namreč okrog 6000 obiskovalcev. Veliko so k temu pripomogli komorni koncerti pod znamenitim celjskim stropom. Višji kustos profesorica Milena Moškon je sicer sama zelo navdušena nad temi koncerti, vendar je dejala, da jih, kot do sedaj, tudi v bodoče ne bodo sami organizirali, iz preprostega razloga. Primanjkuje jim stolov za občinstvo, pa tudi prostora, kjer bi lahko te stole shranjevali, nimajo. Pozimi pa to ni mogoče izvesti, ker dvorana ni ogrevana. Bo pa v septembru še eden, verjetno poslednji koncert na katerem bodo nastopili znani glasbeniki iz Maribora.

Učne ure za osnovne in srednje šole prav tako ne organizirajo sami, ker nima-

jo kustosa pedagoga. Je pa res, da nekateri profesorji organizirajo to sami. Učna ura v muzeju je vsekakor bolj zanimiva, kot enolične ure zgodovine v šoli.

Muzej revolucije privlači s svojo zanimivo temo še širši krog. Do 1. junija letos so zabeležili preko 20.000 obiskovalcev. Povprečno 70 odstotkov so dijaki. Večina osnovnih šol ima redne učne ure v muzeju. Srednje šole pa zaradi preobsežnega učnega načrta redkeje zaidejo vanj. Pri učnih urah učenci poslušajo magnetofonske posnetke z različnimi temami iz NOV. Drugi način pa je, da te trakovne posojajo tudi na šole, vključno s tehničnimi pripomočki in fotografskim gradivom. Poleg tega so letos v muzeju priredili tekmovanje učencev osnovnih šol na temo NOV. V pritič-

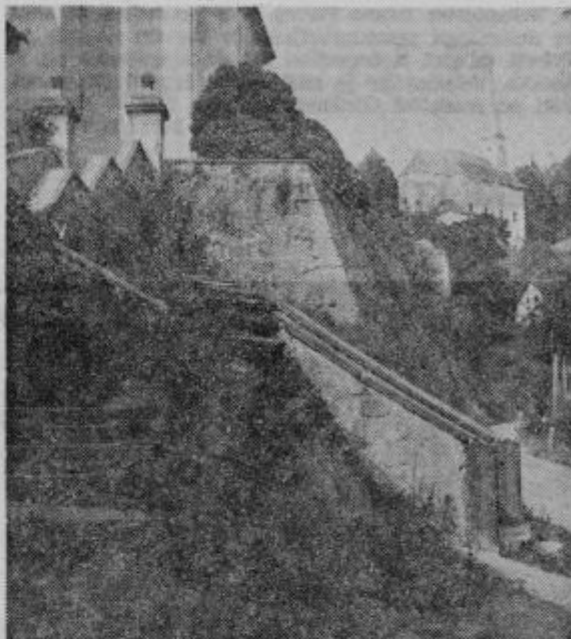
nihih prostorih muzeja so občasne razstave, likovne in druge. Letos so pripravili razstavo »Delavsko prosvetna kultura v bivši Jugoslaviji.« Za mesec oktober pa imajo v načrtu razstavo o zaključnih bojnih operacijah na Slovenskem v letu 1945. Za drugo leto pripravljajo obsežno razstavo s katalogom o Celjskem in Savinjskem okrožju. Prikazan bo razvoj ilegalnega dela bivših aktivistov.

Ravnatelj muzeja profesor Stane Mrvič je opozoril na naslednji problem, ki se pojavlja. V muzej čedalje manj zahaja delavska mladina. Z namenom, da bi obisk zboljšali, navezuje uprava muzeja stike z občinsko konferenco ZSM v Celju. Ta naj bi vplivala na mladinske aktivne v posameznih podjetjih.

JANA KRANJC

LETO VARSTVA SPOMENIKOV

Še o drugih vrednotah

Clenjene gmote stopnišča, eskarp in teras v gornjem delu naselja Rogatec.

V naši mali rubriki smo že spregovorili o različnih spomenikih. Srečali smo se s staro fevdalno in meščansko arhitekturo, spoznali smo nekatere spomeniške cerkve, spomnili smo se kmečkih domov in kulturne krajine. Seveda to še daleč ni vsa problematika, s katero se srečuje spomeniška služba pri svojem delu, saj to delo obsega vse od ugotavljanja, evidenciranja in preučevanja spomenikov do povsem praktičnih ukrepov pri njihovem varstvu. Pri tako širokem razponu delovanja pa spričo večjih, pogosto neodložljivih nalog le redko najde čas, da bi se zavzela tudi za tiste drobne ambientalne vrednote, ki bi jih težko označili kot spomeniške, pa vendar zaslužijo, da bi jih varovali. Vsako naselje ima takšne vrednote. Nihče ne ve natanko, kdaj so nastale, vendar so zrasle s krajem, predstavljajo deček njegove enkratnosti, izžarevajo čar neke svojskosti in domaćnosti, ki je ni mogoče z ničimer zamenjati. Pa vendar vse te drobne stvari, ki bi jih z malo truda in denarja, le z nekaj dobre volje in zavzetosti, lahko spravili v red, puščamo v nemar, da propadajo. In pri tem pozabljamo, da prav te malenkosti privabljajo turiste in pomagajo, da se v našem kraju prijetno počutijo. Naša slika je bila pred meseci posneta v Rogatcu. Ne vemo, ali se je stanje od takrat kaj spremenilo. Sprašujemo se le, kaj v krajevni skupnosti ni nikogar, ki bi poskrbel, da bi bil spominski posnetek iz Rogatca, ki smo ga prinesli domov, prijaznejši in lepši?

I. S.

LAŠKO: PO PETNAJSTIH LETIH

spet glasbena šola

S pričetkom novega šolskega leta je pričela v Laškem delovati tudi glasbena šola. Svoj sedež ima sicer v Radečah, v Laškem pa obstaja le oddelk. Glasbena šola pomeni za Laško veliko pridobitev, saj že skoraj petnajst let vlada tu glasbeno mrtvilo. Vodstvo šole je prevzel Igor Nerat, ki ga trenutno poleg honorarnega pomočnika tudi edini stalno zaposleni pedagog. Pogovor je stekel:

— Kako je prišlo do ustanovitve glasbene šole?

»Gre pravzaprav za spontano odločitev, ki je bila že vrsto let želja številnih otrok,

pa tudi odraslih. V Laškem otroci dejansko nimajo nobene možnosti, da se glasbeno izobrazijo, da razvijejo svoje sposobnosti. Moj ded je bil tisti, ki je pred skoraj dvema desetletjema zadnji vodil glasbeno šolo. Veliko tedanjih učencev se nas je kasneje resno ukvarjalo z glasbo. Pred osmimi leti je deloval v Laškem ansambel Safirji, kjer smo bili vsi glasbeniki tudi glasbeno izobraženi, izšli pa smo prav iz te šole v Laškem.«

— Pomeni to, da ste neka-ko želeli nadaljevati tam, kjer je končal vaš ded?

»Končal ssm študij glas-

be na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Vsa ta leta, ko sem se šolal, sem imel priložnost opazovati nadarjene mlade ljudi, ki so se ukvarjali z glasbo, toda bili so brez vsake primerne izobrazbe. Po mojem pa glasbenik brez glasbene izobrazbe ne more obstajati. Želel sem delati z otroki, zato sem tudi prevzel vodstvo te šole. Zakaj ne bi nadarjenim otrokom omogočili strokovno pomoč.«

— So otroci pokazali zanimanje za vpis?

»Prijavilo se je okrog 300 otrok, vendar smo jih zaradi pomanjkanja prostorov in učiteljev sprejeli v Laškem

33 in v Radečah 60. Vpisovali smo otroke od 2. do 6. razreda. Vadiili bodo na klavirju, pihalih in trobilih. V prostorih Posebne osnovne šole v Laškem imamo na voljo učilnico, ki je zelo tesna, toda za začetek bo kar dovolj. Upam, da bodo otroci radi prihajali na vaje in se tudi veliko naučili.«

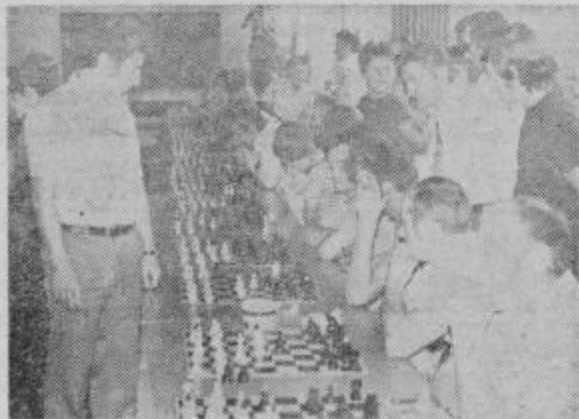
V teh dneh je pouk na glasbeni šoli v Radečah in v Laškem že stekel. Upajmo, da bodo mladi glasbeniki vzeli svoje delo resno in šolanje kasneje tudi nadaljevali. Laško se lahko pohvali, da je dalo že nekaj priznanih glasbenikov: Milan Ferlež, kitarist Plesnega orkestra je Laščan; Boris Sinigoj, glasbenik v Slovenski filharmoniji je tudi iz Laškega. Še bi jih našli. Morda bomo tudi koga od sedanjih učencev čez nekaj let srečali na slovenski glasbeni sceni. Sicer pa je cilj glasebne šole, da nudi otrokom razvedrilo, da jim pomaga razvijati njihove glasbene sposobnosti in jim daje širšo glasbeno izobrazbo.

MOZIRJE: OBČINSKO PRIZNANJE OBMEJNI ENOTI JNA

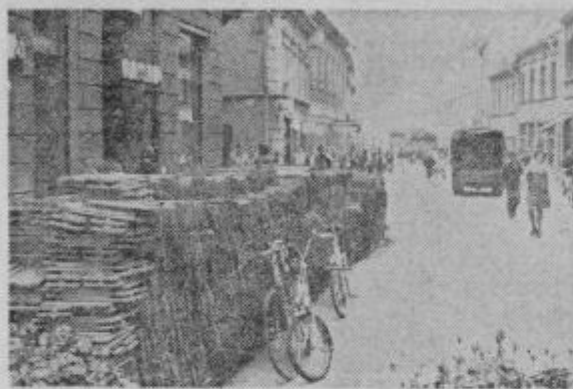
Na slavnostni seji mozirske občinske skupščine, v petek, 13. septembra, so v počastitev praznika Gornje Savinjske doline podelili tudi občinsko nagrado. Letos je to najvišje občinsko družbeno priznanje prejela obmejna enota JLA v Solčavi. Nagrado je podelil predsednik občinske skupščine Franc Šarb (na desni), sprejel pa jo je kapetan Mile Vuksanovič.

B. PARMA V POLZELI IGRAL SIMULTANKO

Velemojster Bruno Parma je v počastitev 25 letnice delavskega samoupravljanja v tovarni nogavic na Polzeli odigral s domačimi šahisti simultanko na 37 deskah. Velemojster je eno partijo izgubil (Hajšek), štiri pa remiziral (Brišnik, Florjanc, Pur in Zupanc). Foto: T. TAVCAR

OPEKE KO LISTJA

Nenavaden prizor v Stanetovi ulici pred Modino prodajalno Vesna. Gora strešne opeke je zavzela dovršen del ulice. A nič hudega, kmalu se bo preselila na streho stanovanjske hiše Cankarjeve ulice, ki je tam na vogalu. Tako so nam povedali na Stanovanjskem podjetju v Celju, sicer pa, kdo bi si mislil, da je potrebno toliko opeke. Menda zato, ker če je na tleh, je bolj vidimo.

Foto: D. MEDVED

PIONIRJI ČESTITALI

Na tako pristrčen in izviren način so najmlajši učenci Osnovne šole Vere Slander na Polzeli čestitali kolektivno Tovarno nogavic Polzela ob njihovem prazniku. FOTO: T. TAVCAR

ŠOLSTVO V LAŠKEM

PREMALO UČITELJEV

Začelo se je novo šolsko leto, s njim pa so se pojavile tudi nove težave, ki nastajajo vsako leto zaradi pomanjkanja pedagoških delavcev. Vse premalo mladih se danes odloča za pedagoški poklic, pa še tisti, ki postanejo učitelji, želijo ostati v mestu. V občini Laško je ta problem zelo pereč, saj jim že vrsto let primanjkuje večje število pedagoških delavcev. Na centralni osnovni šoli v Laškem ne morejo dobiti učitelja za telesno vzgojo. Letos so končno dobili novo, sodobno telovadnico, toda za okrog 800 otrok imajo še vedno na voljo le enega učitelja.

Naravnost kritično pa je stanje na podružničnih šolah v Brezah in na Vrhu nad Laškem. Kljub številnim razpisom in visokim osebnim

dohodkom, ki jih nudijo, se ne prijavi nihče. Problem rešujejo tako, da prevažajo učitelje iz Laškega na ti dve šoli, da lahko teče normalen pouk. To je za pedagoge iz Laškega seveda dodatna obremenitev, saj poleg rednega dela na matični šoli poučujejo še dodatno; toda trenutno je to edina možna rešitev. Letos je pričel prvič voziti tudi posebni šolski, ki prevažata otroke iz Brez in Vrha v posebno osnovno šolo v Laško. To je velika pridobitev, saj pomeni avtobus, ki sprejme tudi ostale potnike, edino zvezo teh prebivalcev z mestom.

Podobne probleme imajo tudi na osnovni šoli v Rimskih Toplicah. Tudi letos niso uspeli dobiti učitelja za tehnični in glasbeni pouk. Le-

tos so uknili podružnično šolo v Lokavcu, saj je bilo v prvi in drugi razred vpisanih le 7 otrok, ki jih sedaj vozijo v Rimske Toplice. Najteže je na podružnični šoli na Henini, kjer je 35 otrok, trenutno pa je na voljo le ena učna moč za prve štiri razrede. Učiteljica, ki naj bi učila ostale štiri razrede še vedno ni prišla, tako da pouk na Henini še vedno ni stekel. Trenutno si skušajo pomagati tako, da bi sedmi in osmi razred prevažali v 4 km oddaljeni Jurklošter. Zato se dogovarjajo z Izletnikom, ki na tej progi prevažata delavce, da bi uskladili termine tako, da bi se tudi otroci lahko vozili iz Henine v Jurklošter, vsaj dokler ne dobijo ustrezne učne moči.

V Radečah kadrovskih težav nimajo, saj so učitelji

povečini domačini. Se pravi da se domači učenci, ko do študirajo radi vračajo v Radeče, kjer jih seveda sprejmejo z odprtimi rokami. Letos jim manjkata le učitelj za glasbeni pouk in socialni delavec. Tudi tu so v razpisu ponujali stanovanje, to da odziva ni bilo. So pa v veliki prostorski stiski. Nova šola, ki bi morala biti letos gotova, je že pod streho, sedaj pa je zmanjkalo denarja in delo so ustavili. Stara šola, ki premore en sam kabinet, je že zdavnaj pretesna za 590 otrok, kolikor jih je letos vpisanih. Vseeno upajo, da se bodo drugo leto nekje le našla sredstva in bodo končno tudi Radeče za Laškem in Rimskimi Toplicami dobile novo šolo.

JOZICA SELIČ

IVAN CENTRIH

KULTURO DO OBČANOV

Pred dnevi smo se o tem, kaj pripravljajo v naslednjem obdobju na področju kulture, pogovarjali s sekretarjem Kulturne skupnosti Zalec in predsednikom žalske Svobode, Ivanom Centrihom.

NT: Kaj pripravljate v naslednjem obdobju na področju kulture v žalski občini?

I. Centrih: »Kulturna skupnost Zalec pripravlja trenutno načrt kulturnih akcij za leto 1976. Ta program vsebuje predvsem dejavnost komisij, ki delujejo pri Kulturni skupnosti, občinske matične knjižnice ter sveta zveze Svobod in kulturno prosvetnih organizacij občine Zalec. Lahko trdimo, da so programi, ki jih sprejemamo zelo konkretni in zadovoljivi in da jih bo lahko krila Kulturna skupnost s sredstvi, ki jih ima na voljo.

Na prvem mestu bo prav gotovo spet dejavnost likovnega salona, ki predvideva v sezoni od septembra do junija kar osem razstav. Te razstave bomo, kot doslej, pripravljali v glavnem ob pomembnih praznikih. Vsekakor so te razstave doživljene za vse, ki ljubijo dobro umetniško besedo in glasbeno umetnost. Tudi zveza kulturno prosvetnih organizacij se z vso vnemo pripravja

na novo sezono in rečem lahko, da se bo letos še bolj razmahnila dramatika in glasbena dejavnost po krajevnih skupnostih. Zveza bo napela vse sile, da bo program čim bolj uspel in dosegel svoj smoter — Kulturo delovnemu človeku. Sredstva, ki so namenjena kulturni dejavnosti, so brez dvoma dobro izkoriščena saj vzpodbujajo naše občane, da se lahko udeležujejo na kulturnem področju.

NT: In kako je z dejavnostjo žalske Svobode?

I. Centrih: »Žalska Svoboda je edino društvo v občini, ki nima svoje dvorane. Razumljivo je, da je temu primerno tudi naše delo. Kljub vsemu pa naše društvo ne počiva, ampak je začelo z novo sezono že v začetku julija. Uspelo nam je, da smo ustanovili mladinsko dramsko skupino, ki jo vodi Ivo Osolnik. Ta skupina že pridno vadi in pripravlja igro »Tema in močička. Mladinci kažejo dovolj resnosti in zvezetosti, da bi začeli hoditi

po poti, ki so jo hodili žalski igralci s Štoklom na čelu.

Poleg te dramske skupine obstajajo mladi recitatorji, ki pripravljajo spored za Veseli večer, ki ga bodo popestrili številni igralci, humoristi in glasbeniki. Veseli večer bo 20. septembra v Zalcu.

Naj povem še to, da bomo letos ponovno ustanovili moški pevski zbor, ki ga vodi Marjan Kozmos, in na novo bomo ustanovili ženski pevski zbor. Seveda je preveč, da bi našteval vse, kar bomo v prihodnjem obdobju storili pri naši Svobodi, upam pa, da bomo zastavljeni program izvrševali tako kot je treba.

NT: Kako so žalčani dovezetni za prave umetniške predstave?

I. Centrih: »Upam si trditi, da žalčani do sedaj niso pokazali kakšnega večjega zanimanja za kvalitetne predstave. Ne morem razumeti, da so bile dvorane v neki krajevni skupnosti po več dni skupaj nabite do zad-

Ivan Centrih

njeja koticčka, ko je pri njih gostovala cirkusantska češka skupina, medtem ko so ob prizadevanjih domačinov bile napoli prazne.

Moram pa priznati, da je bila dvorana polna, ko je v Zalcu gostoval oktet Galus. Opazil sem, da so bili občivalci preprosti ljudje, manj pa je bilo naših intelektualcev. Mislim, da bomo s primernim repertoarjem privabili tudi te zadnje.

JANEZ VEDENIK

SLOVENSKI ALMANAH '76

Dobre pol leta je preteklo, odkar si je skupina časnikarjev in publicistov na »Delu« zastavila nalogo, urediti obsežen almanah, katerega moto je: ZVEDELI BOSTE VSE, ČESAR SE NE VESTE, ALI PA S NIKAKOR NE MORETE SPOMNITI. Almanah je debela knjiga, ki vsako leto, poleg koledarja, seznama praznikov in nebesnih pojavov, prinese napoved za prihodnje leto, kup koristnih podatkov in nasvetov ter predvsem branje, veliko zanimivega branja. Teško bi z gotovostjo trdili, kdaj so se pojavili prvi almanahi. Ohranjeni zapiski nam ponujajo 12. stoletje, vendar pa bo bolj držalo, da so se pojavili že z začetkom astronomije. Od tedaj pa do danes je po vsem svetu izšlo brez števila najrazličnejših almanahov. Ker

je njihova vsebina prilagojena in potrebna vsem strukturam prebivalstva, so naklade almanahov vedno velikanke.

Cas je torej, da končno tudi Slovenci dobimo svoj zbornik. Uredništvo se je v želji, da bi čim bolj ustreglo slovenskemu okusu, obrnilo k bralcem. Izmed radijskih naročnikov so po naključni metodi izbrali 700 občanov, ki po svojih karakteristikah lahko dokaj natančno izrazijo slovensko javno mnenje. Izkazalo se je, da je tak način sodelovanja izredno koristen, saj so bralci takorekoč sami oblikovali svoj, Slovenski almanah.

Da bo to res knjiga, kakršne nismo imeli, nad pričajo imena, ki so pri njej sodelovali: znani javni delavci,

najboljši pravniki, tiskovna agencija Tanjug, najboljši novinarji »Delo«, humoristi od Fornezija do Mikelna, karikaturni od Kosa do Amalietija, pisatelj od Miška Kranjca do Zidarja, pesniki od Kačuhja do Menarta, naši in svetovni statistiki (World Almanac in Guinnessova knjiga rekordov), zgodovinarji in geografi, vremenoslovci in astronomi, zdravniki, matematiki itd.

SLOVENSKI ALMANAH '76 obsega 320 strani velikega formata (kot telefonski imenik) z barvnim ovitkom in kar kipi od najrazličnejših podatkov, koristnih nasvetov, zanimivosti, zgodb in lepih ilustracij.

Kaj torej lahko pričakujemo, nam najboljše odgovore naslovi iz vsebine: 42.600 po-

datkov o vseh stvarih, ki nas zanimajo. Običajni in neobičajni rekordi, Grogrfski leksikon, Zivljenjepis predsednika Tita, Zgodovina narodnoosvobodilne borbe, Kaj nam je prineslo letošnje leto, Pregled športnih uspehov, Matematični priročnik, Pravniki vas brani, Kako preberemo zdravniški recept, Slovotujk, najboljša stvaritve in karikature in fotografije; Kako je nastal koledar, kateri dan imate leta 2000 rojstni dan, Sami lahko napovedujete vreme; Domača kriminalistična zgodba, Vohunška zgodba, Biseri slovenske poezije, Humor itd.

Slovenski almanah bo v bodoče postal vsakoletni spremljevalec našega bralca. Izšel bo 10. decembra, zagotovili pa si ga boste lahko v prednoročilu.

OB 100-LETNICI GASILSTVA V KOZJE

VELIČASTEN SHOD

Nedelja je bila tisočim kozjanskim pa tudi gasilcem iz drugih krajev v Sloveniji ter sosednjim iz Hrvaške zelo naklonjena, saj je bilo vreme vseskozi zelo lepo. Na prostranem trgu v Kozjem se je ob krajšem kulturnem programu zbrala precejšnja množica, ki je hkrati prisostvovala tudi krstu novega gasilskega avtomobila in motorne brizgalne, ki jo je slavljenec, gasilsko društvo Kozje, staro natanko sto let, že močno potrebovalo. Da so Kozjani dobili avto in brizgalno, gre zasluga predvsem Zavarovalnici Sava, ki je bila tudi pokrovitelj veličastne proslave.

Gasilsko društvo Kozje ima na kraj velik pomen, saj je bilo vrsto let nosilec naprednega življenja na Kozjanškem, iniciator naštetih akcij, s tem seveda tudi varuh pre mnogih domačij, ki jim je

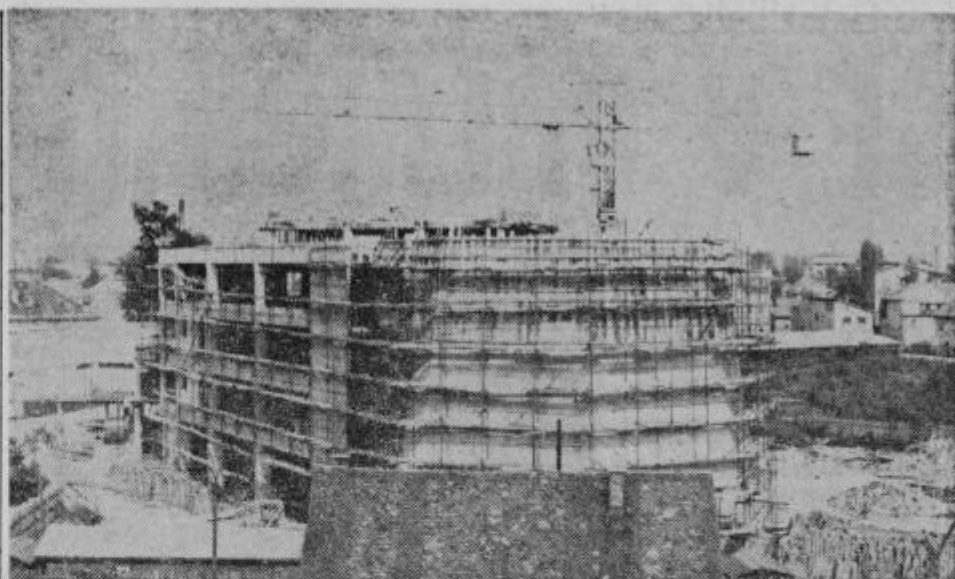

Dr. Anton Sok je bil osrednji govornik na proslavi v Kozjem

pomagalo pri težavah v ognju. Nekako tako so izveneli tudi številni govori tako na končani seji v soboto, kot na samem vrhu praznovanja v nedeljo, na trgu. Pomembna najvišja priznanja je dobila vrsta gasilskih delavcev pa tudi društvo samo, ki je eno redkih v Sloveniji s tako častljivo starostjo.

Praznovanje stoletnice gasilskega društva Kozje se je nadaljevalo do poznih ur v prostorih gasilskega doma, ki so ga postavili prav tako gasilci sami, večinoma s svojimi sredstvi. Kot so obljubila v nedeljo, s tem njihova dejavnost, kadar ne gre za reševanje občanov in njihovega premoženja še ni izžrpana. V načrtu imajo še mnoge stvari, stoletnica pa, spet z njihovimi besedami, le krona dosedanjega dela.

MILENKO STRAŠEK

CELJE

ŠOLA NAPREDUJE

Nova tehnična šola v Celju, ki jo gradi gradbeno podjetje Ingrad, je največji objekt, ki ga trenutno gradimo v Celju, saj je kar trikrat večji od rekreacijskega centra na Golovcu in meri po površini 17.000 m². Doslej potekajo dela v glavnem po načrtu, pa tudi izvajalec del se drži rokov gradnje. Sredstva so dotekala vse do danes redno, tako da je gradnja potekala nemoteno. Predračun stroškov za Tehnični šolski center znaša 6,9 stave milijarde, sem pa so vključene še tudi morebitne podražitve v višini 300 starih milijonov. Večino sredstev, to je 61 %, bo prispevala iz svojih skladov celjska občina, 10,4 % bodo skupaj pri-

spevale občine Zalec, Slovenske Konjice, Laško in Mozirje, 28,6 % pa Republiška izobraževalna skupnost. Trenutno dela Tehnična šola v zelo težkih pogojih. Pravijo, da imajo za razliko od drugih šol dovolj kadra, da pa so v hudi prostorski stiski. Vendar je ob začetku letošnjega šolskega leta pokazal ves kader veliko solidarnost in sprejel v prvi letnik tudi tiste učence, ki so bili prvotno že odklonjeni. V prostorih Tehniške šole pa bo letos pričela s predavanji tudi Višja tehniška šola iz Maribora z oddelkom za strojništvo in gradbeništvo, ki bo imela predvidoma 100 slušateljev. Seveda pa so na šoli tudi številni

oddelki za šolanje odraslih. Že dejstvo, da poteka pouk v treh stavbah nas opozarja na to, kako zelo nam je potreben ta novi šolski objekt.

Po načrtih naj bi bila prva faza gradnje končana maja prihodnje leto. Zadostila bo vsem trenutnim potrebam na tem področju šolstva. Če pa šolski center ne bo dokončan do začetka naslednjega šolskega leta, se bojijo, da bodo morali močno zmanjšati vpis v prve letnike, kar pa ob trenutni potrebi tehniškega kadra nedvomno ne bo razveseljivo.

TEKST: NADA PETROVEC
FOTO: DRAGO MEDVED

Gasilci na zboru. Foto: Drago Medved

PREMALO STROKOVNJAKOV

SZDL je v Celju odločno zastavila naloge na področju kadrovske politike, saj kljub vsem naporom in prizadevanjem tare Celje občutno pomanjkanje strokovnih kadrov. Tako je bilo v celjski občini zadnji dan junija za poslenih 34.405 delavk in delavcev. Od tega je 15.253 delavcev ozkega profila (NK, PK), 11.254 delavcev širokega profila (KV, VK), 4.741 delavcev s srednjo strokovno izobrazbo, 2.121 delavec z višjo izobrazbo, 1.023 z visoko izobrazbo in 13 magistrstov. Kar 35,2 odstotkov individualnih poslovnih in vodstvenih delovnih mest je neustrezno zasedenih glede na neustrezno stopnjo izobrazbe.

Zato si je OK SZDL, oziroma njen koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja zastavil za obdobje do 1.1977 vrsto nalog pomembnih za sanacijo tega vprašanja.

»TEHNIKA« NA TERENU

Gradbeno podjetje Tehnika iz Ljubljane z močno delovno ekipo izvaja sanacijo škode po potresu. Gradbena dela izvaja na področju KS Sentjur, Blagovna in Slivnica. Popravili so že vrsto hiš, ki so bile uvrščene v tretjo kategorijo, opravili pa so tudi že tri novogradnje, do zime pa bodo še dve.

TV NADALJEVANKA O IPAVCIH

RTV Ljubljana bo v tem tednu pričela v Sentjurju s snemanjem filmske nadaljevanke v petih delih z naslovom »Ipavci«. Na skupščini občine in na KS so se oglašili organizatorji od RTV ter se pomenili o vsem potrebnem. Vsa snemanja bodo v gornjem trgu, kjer so se rodili, živeli in delali skladatelji.

Rodni Sentjur se je na pobudo pokojnega predsednika Acija Svetine leta 1972, pričel dostojno oddolževati velikim skladateljem domačinom. Ob res veličastnih, masovnih pevskih manifestacijah najkvalitetnejših slovenskih zborov na jesen 1972, so bili odkriti v gornjem trgu doprsni kipi vseh treh skladateljev (kipi so bili zadnja mojstrovina kiparja Dolinarja). O skladateljih so se zvrstile glasbene oddaje v radu, posneta je bila plošča s samospeli dr. Gustava Ipavca, ljubljanski operni solisti so priredili koncert samospelov vseh treh skladateljev itd.

Naš znani režiser F. Žižek je napisal scenarij o skladateljih, ki ga bo tudi režiral. Za zunanje filmske prikaze bo del gornjega trga bistveno spremenjen. Scena bo prikazala gornji trg takšen, kakršen je bil nekako pred 100 leti. Videli bomo požarno brambo, ki jo je leta 1874, ustanovil dr. Gustav — seveda v takratnih uniformah in s takratno ročno brizgalno. Nadalje trgovce, gostilničarje, učitelje, orožnike in še vso ostalo trško »purgarijo« v takratnem okolju in takratnih nošah. Trška gospoda se bo vozila v kočijah in kolesijih, pestro oblečena »pleh muzika« bo igrala stare viže. Skladatelji in njih družine bodo prikazani kot narodno najbolj zaveden element, ki se je uspešno zoperstavil poizkusu ponemčevanja šentjurskega življa.

Glavne vloge skladateljev in njihovih svojcev bodo odigrali naši najboljši gledališki igralci med njimi Zupan, Župančičeva, Sugmanova itd. Vloge stativov bodo prevzeli naši domačini, ki jih bodo pri snemanju rabili kar okoli 100. Avdicije ali poizkusni nastopi stativov bodo že v četrtek 18. ob 18. uri v kulturnem domu. 35 članska snemalna ekipa RTV Ljubljana bo pričela s snemanjem v soboto 20. septembra, glavno snemanje pa bo v nedeljo 21. septembra. Statisti bodo za sodelovanje plačani po običajnih tarifah RTV Ljubljana. Nekaj posnetkov bodo opravili tudi pri kovaču Modiču v Primožu, lekarni v Olinju in na Planini, ter v Rogoški Slatini.

E. REČNIK

STRANICE

HRAM UČENOSTI

Pretekla sobota je bila za prebivalce Stranic velik praznik. Po 119 letih so namreč dobili novo šolo, v katero so vložili veliko truda in sredstev. Na slavnostni otvoritvi je najprej spregovoril predsednik Krajevne skupnosti Stranice MAKS BREČKO, ki je na kratko orisal zgodovino straniškega šolstva, nato pa povedal, da je bila nova šola zgrajena iz sredstev samoprispevka konjiške občine ter iz sredstev, ki so jih zbrali občani s prostovoljnimi prispevki in s prodajo stare šolske stavbe. Šola je bila zgrajena v rekordnem roku štiri

mesecih. Otvoril jo je sekretar občinskega komiteja ZK v Slovenskih Konjicah FRANC BAN. Nova šola se imenuje po narodnem heroju Veljku Vlahoviču. S kulturnim sporedom so sodelovali pionirji osnovne šole Stranice, pionirji centralne osnovne šole v Konjicah, taborniki in mladinska folklorna skupina.

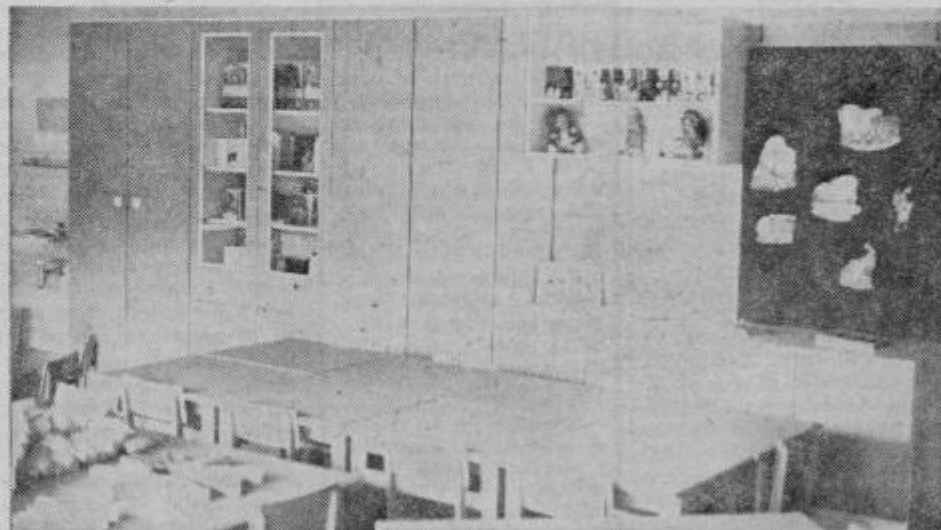
Po končanem programu je sledil ogled nove šole. Ta ima štiri učilnice, moderno šolsko kuhinjo, prostor za družbenopolitične organizacije, vzgojno-varstveno ustanovo in je opremljena z najmo-

dernejšimi učnimi pripomočki. Straniška šola je ena izmed prvih v konjiški občini, kjer bodo uvedli celodnevni pouk.

Straničani pa niso pokazali prizadevnosti in sloge samo ob izgradnji nove šole, ampak so ob tej priložnosti asfaltirali tudi cesto, ki vodi iz glavne ceste proti Vitanju. Tudi zanjo so precejšen del sredstev prispevali sami.

Vaščani Stranic so na novo šolo zelo ponosni, saj so vanjo vložili veliko sredstev in truda za lepši jutrišnji dan svojih otrok.

NADA PETROVEC

DARILO ZA VAS

9. zlatarska razstava od 26. 9. do 5. 10. v lapidariju Pokrajinskega muzeja

CESTE V OBMOČJU

ŠE V OBLAKIH (PRAHU)

Ko smo zadnjič pisali o gradnji hitre ceste od Hoč pri Mariboru do Arje vasi, smo z veseljem ugotovljali, kakšna pridobitev bo to za naš promet in splošen nadaljnji razvoj. To je res, vendar je tudi res, da samo ta, nekaj več kot 50 kilometrov dolg odsek, ne bo rešil vseh problemov v Sloveniji. Promet je vsak dan večji in preobremenjen niso samo glavne, magistralne ceste, temveč tudi regionalne in ostale. Tu ne gre samo za probleme sredi turistične sezone, ampak praktično za probleme skozi vse leto. Vsi zelo radi ugotovljamo, kaj bi bilo treba narediti, iščemo variante, primerjamo urejenost našega prometa z ono v drugih državah in tako dalje. Sprememb pa praktično ni, ali zelo malo.

Slovenija leži na tistem mestu, kjer se križajo številne pomembne poti Evrope. Medtem, ko so druge ceste več ali manj prilagojene sodobnemu prometu, pa je pri nas razen redkih izjem, drugače. Nastajajo kolone, slaba volja, nervoza voznikov in nesreče. V Sloveniji imamo vseh republiških cest v dolžini 4781 km, od tega 944 km magistralnih in 3837 regionalnih. Od tega je makadamskih regionalnih cest kar 1716 km ali 45 odstotkov, zaradi česar so najbolj prizadete prav medkrajevne in medregionalne povezave. To velja zlasti za manj razvite občine, kjer se tudi zaradi neurejenih cest ne more ostalo tako razvijati, kot bi se lahko. Promet na slovenskih cestah je okarakteriziran s tremi prometnimi značilnostmi:

● Visoka stopnja prometne obremenitve na slovenske cestnem križu (tudi Celje—Ljubljana), kjer sedanje obremenitve znašajo že približno 8000 motornih vozil na dan in se tesno približujejo kapaciteti teh cest.

● Zatrapanost v mestih in primernih področjih, zlasti Ljubljana, Maribor in Celje ter

● počasen razvoj na slabih makadamskih cestah. Samo

26 odstotkov regionalnih cest ustreza težjemu prometu, kar 74 odstotkov pa ne!

V osnutku srednjeročnega programa vzdrževanja, rekonstrukcij, modernizacij in gradnje magistralnih in regionalnih cest v SR Sloveniji za obdobje 1976—80, je seveda zajeta tudi celjska regija in to z dvanajstim objekti. Gre za osem modernizacij že obstoječih cest, eno rekonstrukcijo mostu in tri splošne re-

konstrukcije. Gre za naslednje objekte:

1. Modernizacija ceste Radmirje—Črnivec, dolžina 15 km, sredstva 30.000, občina Mozirje.
2. Modernizacija ceste Rimske Toplice—Dežno, dolžina 15 km, sredstva 18.000, občina Laško.
3. Modernizacija ceste Planina, dolžina 5 km, sredstva 16.000, občina Sentjur.
4. Modernizacija ceste Ziče—Poljčane, dolžina 2 km, sredstva 7000, občina Slovenske Konjice.
5. Modernizacija ceste na Prelasko, dolžina 5 km, sredstva 30.000, občina Smarje.
6. Modernizacija ceste Dobrna—Crnova, dolžina 3 km, občina Celje.
7. Rekonstrukcija mostu v Radmirju, sredstva 7000, občina Mozirje.
8. Rekonstrukcija ceste Velenje—Huda luknja, dolžina 3 km, sredstva 12.000, občina Velenje.
9. Modernizacija ceste Polzela—Velenje, dolžina 8 km, sredstva 10.000, občina Zalec.
10. Modernizacija ceste Dolič—Stranice, dolžina 6 km, sredstva 8000, občina Slovenske Konjice.
11. Rekonstrukcija ceste Laško—Tremarje, dolžina 1 km, sredstva 11.000, občina Laško in
12. Rekonstrukcija cestnega omrežja v Celju-mesto, sredstva 140.000.

Torej predlog je podan za skupno dolžino 63 km cest v celjski regiji, ki bi jih bilo treba glede na njihov širši pomen, modernizirati ali vsaj opraviti rekonstrukcijo. Povedati je treba, da so skoraj vse regionalne ceste v celjski regiji urejene, razen redkih izjem, poseben problem pa seveda predstavljajo ceste nižje kategorije, s katerimi pa se bodo morali tako kot vedel doslej, ukvarjati v občinah in krajevnih skupnostih. Srednjeročni program predvideva, da bi v tem obdobju vse slovenske občine, ki tega še nimajo, dobile vsaj minimalno 50 odstotkov moderniziranih regionalnih cest, med njimi sta tudi občini Laško in Slovenske Konjice ter treba je uskladiti program z občino Celje zaradi sklenitve družbenega dogovora financiranja 10-letnih programov v tej občini.

Ker vseh teh programov, tako v celjski regiji, kot v ostalih slovenskih, ne bo mogoče izpeljati z rednimi sredstvi, že razmišljajo o razpisu družbenega posojila, ki naj bi začel veljati 1. januarja 1976. S tem družbenim posojilom, za katerega je okvirni predlog že pripravljen, naj bi pomagali pri realizaciji zastavljenih programov. Seveda pa je vse skupaj še v fazi pogovorov, kaj bi s tem razpisom resnično pridobili. Dejstvo je, da je treba zbrati vse moči in akcije čimprej izpeljati, kajti drugače bodo naše ceste še v večji slepi ulici, kot so že. Potrebni so hitri in konkretni ter temeljiti dogovori vseh zainteresiranih, nato pa akcija, kajti od besed ni bila še nobena cesta zgrajena.

TONE VRABL

Foto: DRAGO MEDVED

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

MB

KOMENTAR

STANOVANJ ZA ZDRAVNIKE NI!

Nezadovoljstvo splošnih zdravnikov, ki so z delom preobremenjeni, specializacije, ki so temu sledile, pa ukrep komiteja za zdravstvo in socialno varstvo, ki je prenehal izdajati soglasja za specializacijo — to so vroče teme v našem zdravstvu.

V Sloveniji manjka približno 400 splošnih zdravnikov, kadrovska stiska pa bo še večja, ker na medicinski fakulteti v Ljubljani zavestno študentje odlagajo polaganje diplom.

Kaj našega splošnega zdravnika odvraca od njihovega osnovnega poklica? Več utemeljitev navajajo, med njimi pa na prvem mestu preveliko administracijo. Po podatkih, dobljenih iz neke regijske ambulante, se novi recepti pišejo 40 minut dalj. Medtem pa bi lahko zdravnik pregledal šest pacientov. Za primer smo navedli samo eno ugotovitev. Lahko pa postreženo še z drugimi, konkretnimi podatki. Ne bomo jih šli iskati daleč, ker jih lahko najdemo v Celju.

Za stanovanja zdravnikov gre, splošnih zdravnikov, ki so prišli v Celje v zadnjem času. V splošnih ambulantah v Celju ordinira šest zdravnikov, v Vojniku eden, na Dobrni eden. Od vseh naštetih zdravnikov imajo urejena stanovanja samo trije, manjka torej pet stanovanj. Če bi dodatno hoteli zaposliti še tri zdravnike v Celju in enega v Vojniku (toliko pa sistematizacijski predvideva) bi morali tudi novim zdravnikom poskrbeti streho nad glavo. Kako? Lastnih sredstev se nabere premalo, da bi lahko vsaj delno zamašili vrzeli na tem področju. Na nova delovna mesta prihajajo predvsem mladi zdravniki, ki nimajo še dovolj prihrankov, da bi si kupili stanovanja, čeprav kot vemo, dohodki zdravnikov niso majhni. Vsi tudi niso pripravljeni plačevati oteruše najemnine. Pri tem mislimo na najemnino, ki jo plačuje zakonski zdravniški par v Celju in znaša 250.000 starih dinarjev. Če po spletu akutnih zadržkov, ki tarejo splošne zdravnike, ki prihajajo v regije in občine, prištetemo še nepravilne take narave, potem je njihovo nezadovoljstvo razumljivo, če ni celo opravičljivo. Boje se strokovne stagnacije, birokratskega dela v ambulantah in občutka obrtništraz, ki se jih loteva, ko v naglici in po tekočem traku pregledujejo paciente. Tudi 80 na dan ali celo več.

Delovne zdravstvene organizacije trdih orehov, ki so se nabrali v peharju zdravstva, ne bodo mogle same streti. Pomagalo tudi ne bo nezadovoljstvo občanov, ki se poraja v javnosti, ampak le odločna beseda vseh zdravstvenih zavornikov, ki bodo z delegatsko pravico uveljavljali zahtevek po boljših delovnih pogojih zdravstvenih delavcev. Med nje pa spadajo tudi stanovanjske razmere splošnih zdravnikov v Celju, ki stanujejo po hotelih, domovih ali privatnih stanovanjih.

ZDENKA STOPAR

CELJE

SAMOUPRAVA V KOMUNALI

V torek, 23. t. m. se bodo prvič po poletnih počitnicah sestali delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine. Predlog dnevnega reda je odsev zdajšnjega časa, zlasti pa prizadevanja za uresničevanje resolucije o družbenoekonomskem razvoju občine v letošnjem letu in stabilizacijske akcije. Zato ni naključje, če se bodo delegati že na začetku dela srečali s to aktualno problematiko. Sicer pa jih čaka tudi razprava o osnutku srednjeročnega programa razvoja občine do leta 1980.

Zanimiva so tudi izhodišča za samoupravno organiziranost komunalnih dejavnosti v občini. Zanimiva toliko bolj, ker se ob vprašanju organiziranosti samoupravnih interesnih skupnosti za to področje kažejo številni nereseni celjski komunalni problemi. To pa so pitna voda, preskrba mesta s plinom, kanalizacija, energetska oskrba, ceste, njihovo vzdrževanje, čistoča in še kaj. Predlog se zavzema, da naj bi v občini dobili pet samoupravnih interesnih skupnosti za komunalno področje in to za vodovodne in kanalske dejavnosti, za ceste in cestni promet, za uporabo in opremljanje mestnega zemljišča, za vzdrževanje komunalne dejavnosti in v tej zvezi tudi za uslužnostne dejavnosti in nazadnje še interesno skupnost za komunalno energetsko oskrbo.

bo. Vseh teh pet komunalnih interesnih skupnosti pa naj bi povezovala občinska zveza samoupravnih interesnih komunalnih skupnosti.

Aktualna bo tudi razprava o republiškem družbenem dogovoru o solidarnosti v naravnih nesrečah. Gre namreč za dogovor o določanju vrste naravnih nesreč, za katere se lahko uporabijo solidarnostna sredstva v republiki ter način upravljanja s temi sredstvi. Dogovor predvideva, da se za naravne nesreče, za katere se uporabljajo solidarnostna sredstva štejejo: potres, poplava, toča, vihar, snežni in zemeljski plazovi ter snežni zameti, velik požar, epidemija nalezljivih bolezni, radioaktivno žarčenje in druge naravne nesreče, za katere se dogovorijo podpisniki dogovora. Pomembno izhodišče je še to, da se sredstva solidarnostnega sklada lahko uporabljajo le tedaj, če škoda presega 3 odstotke družbenega proizvoda celotnega gospodarstva posamezne prizadete občine, dosežena v preteklem letu oziroma 1,5 odstotkov, če je škoda nastala na območju gospodarsko manj razvite občine.

RADEČE:
33 EKIP

Tudi tovarna dokumentarnega in kartnega papirja Radeče bo v teh dneh organizator delavskih športnih iger jugoslovanskih papirničarjev. Za tekmovanje v streljanju z zračno puško, kot poroča Janez ing. Bolta, se je prijaviло 19 moških in 14 ženskih ekip iz tovarn celuloze in papirja iz vse Jugoslavije.

Srečanje se bo začelo v soboto, 20. septembra z otvoritvijo ob 8. uri na osrednjem trgu v Radečah. Moški bodo tekmovali v Domu partizana v Radečah, ženske pa v Domu Svobode v Zidanem mostu. Celotno tekmovanje je tudi vključeno v praznovanje krajevnega praznika Radeče. Nastopilo bo okoli 160 tekmovalcev. Vsekakor je to prireditev, ki si jo je vredno ogledati.

40-LETNICA MEŠČANSKE ŠOLE
V ŽALCUZBOR
OB JUBILEJU

Letos mineva 40 let, odkar je bila na pobudo zavednih Slovencev iz Zalca ponovno odprta državna meščanska šola, kjer so se šolali otroci delavcev in kmetov.

Šolska kronika omenjene šole pa pripoveduje, da začetki meščanske šole v Zalcu segajo v leta 1900, ker v bivši Avstriji na Spodnjem Štajerskem ni bilo nobene slovenske meščanske šole. Šele leta 1914 je deželni šolski svet v Gradcu ustregel želji prebivalstva in imenoval za prvega ravnatelja strokovnega učitelja Beno Serajnika.

Svetovna vojna pa je spet prekrizala načrte in šola je bila ukinjena. Na novo so jo odprli leta 1918 v postopku osnovne šole. Vpis učencev je bil izredno velik in šola je bila kmalu pretesna. Ker denarja za razširitev ni bilo je bila šola leta 1926 ukinjena.

Nova doba zgodovine slovenske meščanske šole v Zalcu se pričinja s letom 1934. Pobudi za obnovo je takrat botroval podjetni župan

Rudolf Lorber in prvi vpis se je pričel z letom 1935. Šola je zajemala dijake iz Spodnje Savinjske in Zgornje Savinjske doline. Kot zanimivost lahko povemo, da je imela ta šola takrat izredno uspešno šolsko ambulanto, kjer je bilo v letu 1936—1937 prebranih 152 dijakov. Imela je tudi dobro razvito kuhinjo, kjer so se revnim dijakom delila kosila zastonj.

Z okupacijo je bila šola ukinjena, ker je okupator skušal po prihodu aretiranih profesorjev vse profesorje. Na šoli je poučeval izredno uspešen učiteljski kader, med katerimi je bilo celo 50 odstotkov članov KPJ. Med praznovanjem je odšlo tudi veliko dijakov, ki so se na tej šoli kalili in usmerjali.

V zvezi z jubilejem 40 letnice ustanovitve meščanske šole v Zalcu vabi pripravljeno odbor vse bivše dijake meščanske šole na osrednjo proslavo, ki bo 28. 9. ob 8. uri v prostorih osnovne šole v Zalcu. Na srečanje so vabljeni tudi nekdanji profesorji in učitelji.

ZUPANCI LUDVIK

130 LET ŠTORSKE ŽELEZARNE

HITER RAZVOJ

Štorske železarje čaka v prihodnjih petih letih vrsta zelo zahtevnih nalog za še večjo specializacijo in finalizacijo v proizvodnji, kot so si začrtali v srednjeročnem programu razvoja.

V povojnem obdobju se je proizvodnja do letos dvignila kar za petkrat, vrednost pa za šest in polkrat. Ti rezultati pa bodo do 1980. leta še mnogo večji, je povedal na srečani seji delavskega sveta njegov predsednik Ivan STEFANČIČ. V soboto so v železarni praznovali štiri pomembne jubileje: 130-letnico obstoja tovarne, 25-letnico samoupravljanja, 30-letnico svobode in 40-letnico štrajka v samotarni.

Investicije v proizvodnjo in standard delovnih ljudi, modernizacija in mehanizaci-

ja proizvodnje, povečanje proizvodnih kapacitet z izgradnjo in adaptacijo pomembnih industrijskih objektov ter uvedba najsodobnejših tehnologij v metalurgiji, so zagotovila pomembno mesto Štoram v slovenskem in jugoslovanskem železarstvu, odločno pa so posegli tudi v mednarodno delitev dela. Danes sodobna elektro jeklar na z drugimi obrati predstavlja zaokrožen proizvodno ekonomski kompleks, ki daje preko 100.000 valjanih izdelkov. S tretjo etapo izgradnje želijo doseči usklajeno in ekonomsko celoto Železarne, ki se kaže v postopnem premiku v kvaliteti in specializaciji proizvodnje z jeklarsko zmogljivostjo preko 210.000 ton surovega jekla in 50.000 ton različnih odličkov.

Na področju družbenega standarda pa je bilo izgrajenih 620 stanovanj in dodeljeno 440 kreditov članom kolektiva za individualno stanovanjsko izgradnjo. Sodobna kuhinja, štiri jedilnice, domovi na Svetini, Teharju in Rabu, z vsem tem razpolaga danes štorski 3000-članski kolektiv.

K visokemu jubileju jim je čestital tudi Jože MAROLT, predsednik občinske skupščine Celje, ter poudaril vlogo železarne v celjski občini. Gregor KLANČNIK, glavni direktor Slovenskih železarn, je ob čestitkah izrekel zahvalo tudi Tugomerju VOGI, za uspešno delo.

Praznovanje so železarji zaključili na Teharjih s proslavo pred Domom železarjev. M. SENICAR

OZIMNICA LETOS

Ker je letošnji pridelek zimskih jabolk za okoli 46 odstotkov manjši od lanskega, bodo potrebno sadje za ozimnico uvozili iz Vojvodine, Srbije in Makedonije. V lanskem letu podpisani samoupravni sporazum o sodelovanju v proizvodnji in prometu s sadjem omogoča v letošnjem letu organiziran odkup in maloprodajne cene ozimnice. Trgovske organizacije se bodo v prvem mesecu prodaje jabolk odrekle pripadajoči marži, zato bodo v letošnjem letu cene ozimnice (jabolk in drugega sadja) v času od 15. septembra do 15. oktobra naslednje: za jabolka plantažne proizvodnje I. kvalitete bomo

plačevali do 7,50 din za kilogram, jabolka II. kvalitete plantažne proizvodnje bodo za 20 odstotkov nižje, maloprodajna cena jabolk klasičnih sort za prvi razred pa bo za 20 odstotkov nižja od maloprodajnih cen jabolk plantažne vrste. Prodajne cene hrušk bodo oblikovale delovne organizacije po tržnih pogojih, povprečna proizvodna cena hrušk pa znaša za prvi razred do 5,50 dinarja.

Mestni in občinski odbori sindikalnih organizacij bodo delovne organizacije in kolektive obveščali o možnostih nabave in pogojih za ozimnico. Na našem območju so naslednje or-

ganizacije, kjer bo možno nabaviti ozimnico direktno ali preko trgovskih organizacij: KK Hmezad, TOZD Mirovan, TOZD Smarje pri Jelšah, TOZD združene hladilnice Celje, Sentjur pri Celju, kmetijska zadruga Slovenske Konjice, Kmetijska zadruga Mozirje.

Delovni kolektivi ali občinske sindikalne organizacije, ki nameravajo nabaviti skupno ozimnico sadja za svoje člane naj se obrnejo po svoji odločitvi na gornji seznam pridelovalk sadja ali pa na prodajna mesta ozimnice, ki jih organizira trgovska mreža po Sloveniji.

Z. S.

K razvoju železarne sodi tudi kulturni razvoj kraja. Na sliki je godba na pihala Železarne Štore. Foto: D. Medved

KOZJANSKO

ČAKAJO SPORAZUM

Poleg poročil občinskih koordinacijskih odborov, ki jih je skupščinska razprava na zadnji seji republiškega koordinacijskega odbora za odpravo potresa ugodno ocenila, pa je bila zlasti poudarjena misel, da je prepočasen dotok solidarnostnih sredstev iz slovenskih občin.

Sredstva koordinacijskih občinskih odborov so povetno že porabljena, samoupravni sporazum, ki naj bi združeval stanovanjska sredstva v letu 1975 in 1976 pa tudi še ni podpisan. Za premostitev težav je republiški koordinacijski odbor za odpravo potresa dal Ljubljanski banki zagotovilo za premostitvene kredite, da bo kreditiranje po občinah normalno steklo.

Mimo ugotovitve, da je sredstev za sanacijo potresnih območij premalo, ne moremo iti. Po snem letu pa so začele prijavljati škodo še občine Zalec, Laško, Brežice, Konjice pa so zaprosile za dodatno pomoč. Torej, poleg realno ocenjene škode v šentjurski in šmarnski občini, prijavljajo škodo tudi druge občine.

O tem perečem problemu so še spregovorile tudi republiške družbenopolitične organizacije, ki bodo s konkretnimi rešitvami skušale reševati nastalo situacijo. Že danes je namreč jasno, da bo možno sanacijo območja speljati le z dodatnimi viri, ki bodo realno razrtani. Predvsem pa je potrebno hitro, zelo hitro podpisati samoupravni sporazum o solidarnostnem združevanju stanovanjskih sredstev. Z. S.

JUBILEJ

VESELA VSAKEGA DELA

Ljudmila Semrova ali Gračnerjeva Milica z Vrha nad Laškim je te dni praznovala lepo zaokrožen jubilej. Navadno ženske niso navdušene, če njihove življenjske jubileje okrasijo tudi številke. No, Milica Semrova si zagledala ne dela skrbi. Vesela je vsakega dneva, ki ga živi, če je lahko med svojimi najdražjimi, če jo zdravje kolikor se da služi.

Vesela je vsakega dne zato, ker velikokrat ni veliko manjako, pa bi je ne bilo več.

Najtežje čase je preživljala kot mlado dekle med vojno. Potem ko so ji leta 1942 ustrelili brata, so njo, starše in obe sestre internirali. Iz taborišča sta se vrnila samo ona in še ena sestra, vsi ostali so zgoreli v krematorijih. Ista usoda bi gotovo čakala tudi njo, potem ko so jo Nemci prestavili iz mladinskega taborišča Frohenleiten v drugega in se očitno prepričali, da bi iz odraslega dekleta, ki so ji pomorili starše, brata in sestro, težko naredili jamničarko.

Posledice trpljenja so ostale. Tudi okoli operacijske mize jo je zalegovala neprijazna starša ven.

dar njena čvrsta narava je zmagala.

Sicer pa pravi, da kadar jo ne muči bolezen, živi srečno. Družina ji pomeni vse in vesela je, da vrviijo okoli nje sinovi, hči, zet, snaha in seveda, kdo bi ji zameril, če je na prvem mestu vnuk. Ah, ja, saj res. Tudi njenega življenjskega tovariša ne smemo izpustiti iz tega kroga.

In na koncu je treba vendarle povedati. Petdesetletnico je praznovala in na mnoga leta!

LIKOVNI SALON JUTRI

RAZGOVOR IN FILMI

Jutri, v petek bo v celjskem Likovnem salonu zanimiv kulturni dogodek. Ker je izobraževanje in vzgoja ob stalni razstavnici dejavnosti Likovnega salona najvažnejša delovna zadožitve, bo v petek ob 18. uri v prostorih salona razgovor z akademskim slikarjem in ilustratorjem Leonom Koporcem, ki prav te dni tudi razstavlja svoja olja v salonu. Ta pogovor sodi v program pogovorov z umetniki in likovnimi teoretiki. Ti razgovori so namenjeni vsem, ki jih privlači likovna kultura, še pose-

bej so namenjeni likovnim amaterjem, organizatorjem kulturnega življenja v temeljnih organizacijah združena dela, prosvetnim delavcem, vzgojiteljem ter šolski in izvenšolski mladini.

Jutri se bomo torej srečali z akademskim slikarjem Leonom Koporcem in dobrim poznavalcem njegovega dela umetnostnim zgodovinarjem in kritikom dr. Mirkom Juterškom. Ob tej priložnosti bomo videli tudi nekaj krajših Koporčevih filmov, saj je znan tudi kot filmski ustvarjalec.

„VERONIKA“ V VOJNIKU

V nedeljo zvečer so gledališčeniki AG »Železarv Celje-Štore uprizorili Zupančičevo »Veroniko Deseniško«, v prostoru pred novo šolo. Čudovit prostor na odprtem je šele v nedeljo pokazal, kaj lahko pomeni za šolo, predvsem pa za celoten kraj. Z domiselno oblikovano arhitektonsko funkcionalno in estetsko izpeljavo, daje možnost za najrazličnejše nastope, za gledališke predstave. Res lep prostor, ki bo, upajmo, privabljal ne samo občinstvo, ampak tudi domiselne organizatorje kulturnega življenja v Vojniku, da ga bodo izkoristili tudi v času, ko ni pouka v šoli, predvsem pa v poletnih mesecih za poletne igre. D. M.

CELJE

ŽAREK ZA PRIZADETE

Skrbstveni organi v Celju so že dalj časa načrtovali delavnice pod posebnimi pogoji, ki naj bi jih obiskovali srednje prizadeti otroci.

Skromna načrtovanja pa so letos obrodila prvi rezultat. V sklopu zavoda za rehabilitacijo v Celju bo 22. septembra otvoritev prvega oddelka delavnic pod posebnimi pogoji, kjer naj bi sčasoma zaposlili 60 otrok. Letošnji prvi oddelek pa bo sprejel na delo 12 otrok v starosti od 17 do 25 let. Na delo v Ipavčevu ulico bodo prihajali v spremstvu staršev.

Potreba po takih delavnicah se čuti v celotni celjski regiji, zato bi morali razmišljati tudi v tej smeri. Seveda pa pobuda skrbstvenih organov v Celju, ki jim je uspelo letos organizirati prvi oddelek delavnic pod posebnimi pogoji, na svoji teži nič ne izgubi. Socializacija otrok, ki bodo delali pod vodstvom pedagoga, defektologa, je za začetek lažje izvedljiva v Celju.

Nadaljnja načrtovanja pa peljejo v smer nadaljnje razširitve z več oddelki in v smer tesnega sodelovanja z delovnimi organizacijami, ki so pripravljene mentalno prizadetim otrokom pomagati.

Z. S.

OB LETU VARSTVA SPOMENIKOV

KAKO PRAZNUJEMO?

Čeprav naslov sili bolj v komentatorsko vsebino, nam tole pisanje razgrinja pogovor z ANKO AŠKERC, ki je uradno vršilka dolžnosti direktorja Zavoda za spomeniško varstvo v Celju. Letos je mednarodno leto varstva spomenikov, v Jugoslaviji pa proslavljamo tudi tridesetletnico organizirane spomeniške varstvene službe. Lansko leto je minilo deset let od ustanovitve zavoda v Celju. Lepe številke, lepi jubileji. Kaj se je zgodilo v tem času ali bolje, kaj bi se moralo zgoditi, kaj vemo o tej službi in njeni vlogi, kaj smo storili zanjo in kaj je storila sama za svoj narod...? Povsem logična vprašanja, toda odgovori žal niso povsem logični, čeprav bi na vse omenjene jubileje morali biti.

Zavod za spomeniško varstvo — že ime pove, s čem se ukvarja. Varstvo spomenikov? Kakšni so? Jih sploh pomamo? So to samo tisti, ki nas navdajajo s spoštovanjem zaradi svoje starosti ali imamo spomenike, potrebne varovanja tudi zdaj med nami, ki so nastali včeraj. Kako deluje zavod? Ze čisto po tradiciji vemo, da ni živel nikoli v razkošju — mislim na denar in kadrovske zasedbe. Ob jubileju naj odgovori povedo svoje:

Kako je prišlo do ustanovitve Zavoda za spomeniško varstvo v Celju?

— Ustanovljen je bil v skladu z zakonom o varstvu kulturne dediščine. Takoj po vojni je bil ustanovljen republiški zavod, pred enajstimi leti pa še nekateri regionalni. Tako tudi naš v Celju, ki naj bi deloval na območju enajstih občin, ki so tudi naše ustanoviteljice: Celje, Sentjur, Smarje, Sevnica, Mozirje, Zalec, Velenje, Laško, Hrastnik, Trbovlje in Slov. Konjice.

Rekli ste: naj bi deloval...

— Da, ker ne deluje. To je nemogoče. Nas je na zavodu samo šest. Dva umetnostna zgodovinarja, od tega eden opravlja delo direktorja, imamo enega arhitekta, enega gradbenega tehnika, a nam bo odšel, če ne bo dobil stanovanja, enega fotografa, ki je obenem dokumentarist, ter računovodkinja, ki opravlja tudi tajniška dela, kar je povsem nemogoče. Po izračunih republiškega zavoda nas bi za naše območje morale biti dvajset. V času kar sem na zavodu, smo že imeli tri arhitekta, a so odšli, ker imamo majhne plače, nemogoče delovne pogoje in preme družbene podpore.

Kakšna naj bi bila družbena podpora zavodu, glede na njegovo vlogo, ki je že po imenu sodeč zelo odgovorna?

— Saj bi se zavod ne brigal samo za kulturno zgodovinske spomenike, ki so izročilo neke umetnosti. Kaj pa kulturna krajina, urbanistični spomeniki. Nismo ravnodušni do tega, a ne moremo uspešno delovati, ker nas je enostavno prenašlo. Nihče od nas ni lovec na denar, ker če bi bil, ne bi bil na našem zavodu. Toda ljudje nam odhajajo ravno zaradi slabih plač. Nimamo urejene pravne službe. Kolikokrat se moramo boriti na sodišču za strokovno utemeljene stvari. A se zgodi, da smo tožbo izgubili zaradi pravnih pomarnosti, ne pa zaradi vsebine primera!

Na čem torej največkrat slonijo vaše strokovne odločitve?

— Na dokumentaciji. Ta je

osnova za naše strokovno delo, za odločitve. Če nimamo dobre dokumentacije lahko naredimo usodno napako. Kdo bo prevzel odgovornost? Manjka nam predvsem tehnična dokumentacija, toda ta je najdražja, zahteva največ časa za nastanek. Zato si zdaj prizadevamo, da bi dobili enega umetnostnega zgodovinarja za dokumentacijo. To bi bila vsaj majhna rešitev, ker drugače se lahko resno vprašamo o vmesnosti našega strokovnega delovanja na tako velikem območju kot je enajst občin.

Najbrž ni dokumentacija važna samo zaradi vaših strokovnih odločitev?

— Nikakor ne. Kaj če pride do vojne ali do elementarne nesreče. Premalo imamo gradiva, po katerem bi lahko določene zelo važne objekte ponovno avtentično postavljali, kot je to primer v Varšavi ali Nürnbergu. Če nimaš dokumenta, pa če potres podre določeno področje, niti ne veš, kaj ti je podrl, kaj, da bi šele tisto obnovljali. Priprava takega gradiva pa veliko stane in mi ga skoraj nimamo. Saj komaj rešujemo tekoče naloge, pa javna dela.

Naša dokumentacija je zdaj urejena bolj amatersko. Toda če jutri do česa pride, nas nihče ne bo vprašal, v kakšnih pogojih smo morali delati. Vsekakor gledamo samo rezultate. Toda naš fotograf je tudi dokumentarist, kar je nezdružljivo. Imamo 13.000 negativov — to ni malo!

Kakšna je prioriteta dela na območju teh enajstih občin in kakšni so kriteriji za določene redne posege ali večje akcije za vzdrževanje ali obnovo spomenikov?

— Največ delamo pač tam, kjer je to že nekakšna tradicija. V šmarnski občini. Nerodno je, ker so nekatere občine skregane med seboj. Tam kjer je Trbovlje, ni Zagorja, kjer je Sevnica, ni Krškega. Zato imamo primer, da spada Krško pod ljubljanski zavod, Sevnica pa pod našega, Trbovlje tudi, Zagorje pa v Ljubljano. Veliko sodelujemo z Velenjem, ker tam veliko gradijo in je treba sodelovati. Tudi vse akcije niso enake. Zanje imamo dva osnovna kriterija: ogroženost in kvaliteta dela. Na objektu lahko popravimo samo streho, če je denar, ga obdelamo v celoti. Ga približamo njegovi avtentičnosti ob nastanku. Tak je primer s taborno cerkvijo na Svetini, kjer nismo popravili samo streho, ampak smo šli do temeljev in zbrisali vso potvorjeno slikarstvo s sten. Na gradu Lemberg pa že nekaj let samo streho jerpamo, ker

za kaj več ni denarja. Na Svetini je bil tudi velik lokalni interes, da se dela do konca zaključijo.

Kako je s kulturno krajino, spomeniki NOV?

— Kulturna krajina propada. Zaradi neurejenih urbanističnih načrtov, veliko je krajev, ki jih sploh nimajo. Nikjer ni toliko črnih gradenj kot pri nas. Toda to ni samo stvar našega zavoda. Res bi se morali bolj posvečati tudi spomenikom NOV, a ob taki kadrovski zasedbi komaj evidentiramo tiste, ki so nastali pred stoletji in jim grozi propad.

Kakšno podobo pa kažejo naša stara mestna ali trška jedra, oziroma, kaj bi lahko še pomenila ob tem, da so arhitektonski spomeniki?

— Vsekakor bi lahko pomenila določen odstotek stanovanjskega fonda. Toda mi to kot družba ne izkoriščamo, ali nečemo ali ne znamo, vsekakor pa nismo tako bogati, da bi si z mirno vestjo privoščili to, kar zdaj počnemo. Vsi poznamo samo novogradnje. Toda če bi obnovili stare hiše, bi s funkcijo tudi lažje ohranjali njihov kulturno zgodovinski pomen.

Na celjskem območju je veliko gradov...

— ki so domala vsi pod SLP. To je zloglasna beseda in pomeni splošno ljudsko premoženje. Po vojni so bila v njih slabša stanovanja, ljudje so vse odnesli, kar se je odnesti dalo in danes je največje premoženje gradov preprih. Če bi jih hoteli obnoviti, bi potrebovali ogromna sredstva in še bi bil njihov nadaljni obstoj negotov. Zato se lotevamo samo takšnih, ki vsaj zgodovinsko, arhitektonsko kaj več pomenijo in v prihodnosti mislijo sprejeti pod svojo staro streho kakšno življenje in dejavnost.

Kako bi torej rekli ob letošnjih jubilejih na vse, kaj vas še čaka?

— Najprej to, da smo najslabše kadrovske zaseben zavod v Sloveniji. Letno bi morali imeti svoj eno novo namestitve. Da smo ravno v letošnjem letu, ki ima mednarodni pomen na slabšem, kot vsa leta prej. Nismo imeli niti ene nove namestitve, grozi nam še ena. Tarnanja imamo že dovolj. Sami skušamo racionalizirati naše delo na najboljši način. Toda družbene verifikacije naše delo še nima. Zato takšne težave, tudi takšni rezultati, ki resnici na ljubo tudi niso tako majhni, ker največ pa velja volja in zagrizenost ljudi, ki delamo na našem zavodu, naš odnos do dela, ki smo se ga lotili.

DRAGO MEDVED

PRED 40 LETI V ŠTORAH

V LONCU JE PREKIPELO!

Letos februarja je poteklo 40 let, kar so se tudi šamotarji v Storah zatekli k radikalnemu ukrepu. Izkoriščanje delodajalca je bilo prehudo, posredovanje republiškega odbora Zveze kovinarskih delavcev Jugoslavije in republiške delavske zbornice niso zalegla. Preostalo je torej le še zadnje sredstvo — stavka.

Šamotarna je začela obratovati leta 1880. proizvodnja pa je bila le malenkostna, drobljenje surove glinice ter majhna peč za žganje glinice. Po I. svetovni vojni je prvi lastnik Pertinač dal izboljšati droblilne naprave, toda leta 1924 je propadel in tovarno je kupil industrijalec Peter Majdič, ki je dal obrat elektrificirati in postaviti sušilne peči. Podjetje je izročil pozneje svoji hčerki, poročeni Kunej, ta pa je okoli leta 1932 izročila tovarno v upravljanje nekemu Cerkasovu, prebeglemu Rusu. Po njegovem prihodu pa so se razmere hudo poslabšale. Iz meseca v mesec so delavcem zbijali zasluzke, po enem letu so jih znižali za 30 do 35%. Tako se ni dalo več shajati, preživljanje družine je bilo do skrajnosti ogroženo, do o delovnih pogojih sploh ne govorimo. Nezdružljivo okolje, vročina, prah, preprih in slaba prehrana so rahljale zdravje zaposlenih. V delavcih je vse bolj raslo nezadovoljstvo in odpor proti krutemu izkoriščanju. Pričeli so se pritoževati, toda proti nezadovoljnejšem in predrznežemu je upravitelj Cerkasov drakonsko postopal, postavil jih je na cesto, da bi ustraševal še ostale. V takih pogojih so pričeli delavci misliti na zaščito od zunaj. Pri železarni je obstajala organizacija Zveze kovinarjev Jugoslavije. Delavski zaupniki so razmišljali, kako bi organizirali tudi šamotarske delavce. Delavska zaupnika Ivan Flis in Stojan Anton sta se odpeljala v Ljubljano k sekretarju republiške organizacije Francu Leskošku in po njegovih napotkih so sklicali občni zbor, na katerem so osnovali sindikalno podružnico. Za predsednika so izvolili modelnega mizarja Ivana Flisa v odbor pa najpogumnejše delavce, med njimi Antona Stojana, Jurija Završka, Rudolfa Povaleja in druge. Se istega dne so zahtevali sklenitev kolektivne pogodbe, po kateri naj bi bile delavske meze povrnjene na višino pred prehodom upravitelja Cerkasova, obenem pa je treba upoštevati določila zakona o zaščiti delavcev, o letnem dopustu, vrnitvi stroškov pogreba v primeru smrti delavca in druge. Upravitelj Cerkasov je na pogoje pristal. To pa je trajalo kakšne dve leti. V začetku leta 1935 je sekretar republiškega odbora ZKDJ Franc Leskošek obvestil sindikalni odbor v šamotarni, da je direkcija šamo-

tarne brez poprejšnjega posvetovanja s predstavnikoma sindikata odstopila od kolektivne pogodbe. Delavci so sklicali sestanek in zahtevali obnovo kolektivne pogodbe, čemur pa se je Cerkasov uprl. Ker tudi posredovanje republiškega odbora ZKDJ in republiške delavske zbornice nista zalegla, je pričelo 12. februarja 1935 delavstvo šamotarne s stavko. V stavkovnem odboru so bili: predsednik Tajmajster Stan. ko, člana pa Hojas Viktor in Angela Ulaga. Pri sreskem načelništvu v Celju je Posredoval župan teharske občine. Cerkasov je poslal tja svojega zastopnika, odvetnika dr. Kalana, ki pa ni imel takih pooblastil, da bi lahko pristal na zahteve delavskih zaupnikov. Cerkasov je zavlačeval postopek. Pred okrajnim glavarstvom so delavci zamačali na ugoden potek pogajanj. Zato so sklicali sestanek v pisarni nad gostilno Adrinek v Storah, kjer je govoril predsednik Delavske zbornice iz Ljubljane, tov. Kopač, Sekretar republiškega odbora ZKDJ tov. Leskošek, predsednik sindikata šamotarne tov. Flis in bodrili delavce naj vztrajajo pri svojih zahtevah. Na prigovarjanje delavcem, pristava okrajnega glavarstva Reja, naj pokažejo, da niso prekocuhli ampak zavedni delavci in se začasno vrnejo na delo — so delavci prenehali s stavko. Ker pa po petih dneh pogajanja z upraviteljem Cerkasovom niso uspela, so delavci šamotarne zopet stavkali. Tedaj pa je pristav Reja zopet poklical Cerkasova in ga zasliseval, kako to, da nima posluha za upravičene zahteve 110 delavcev in njihove družine. Cerkasov ga je oamerjal s »komunistoma, nakar ga je pristav Reja poslal domov s pozivom, naj se čez pet dni zopet vrne. Cerkasova ni bilo, toda iz Ljubljane je tov. Kopač sporočil začudenemu pristavu Reji, da je Cerkasov pri njemu in da pristava na zahteve šamotarjev. V Store je prispel tov. Leskošek in v pisarni nad Adrinekom so podpisali pogodbo, s katero so zavedni in vztrajni delavci dosegli za 10% zvišane meze, pravico do letnega dopusta, dopusta ob poroki in druge pravice po zakonu o zaščiti delavcev. Tako je bila stavka 5. marca 1935 končana, zmagala je delavska zavest.

V letu 1940 so šamotarji še enkrat stavkali. Ko pa je našo deželo leta 1941 preplavila nacistična soldateska, so mnogi od njih, glasti delavski zaupniki prisluhnili pozivu OF, pomagali partizanom in njihovim kurirjem ter obveščevalcem, zato pa so kmalu okusili grozote okupatorskih zaporov in taborišč, iz katerih se niso vsi vrnili.

RUDOLF URŠIČ

MLADINA V CELJU

ŽIVLJENJE KLUBA

Mladinski klub v Celju deluje kot organizacija mladih, kjer leti preživljajo svoj prosti čas v najrazličnejših oblikah aktivnosti. Klub združuje delavsko, kmečko, šolsko in študentsko mladino. Je tudi zbirališče in prostor za mladino, ki deluje v drugih specializiranih organizacijah: OZN, mladi literati, mladinci in pionirji Planinske šole, študentski servis in druge. Izrazili pa so tudi željo, da bi se jim približala mladinska turistična poslovalnica Popotnik.

Klubska dejavnost se odvija preko štirih komisij: komisije za družbeno politično aktivnost, za vzgojo in izobraževanje, kulturne komisije

in komisije za šport in rekreacijo.

Tako je mladinski klub ustanovil letos tudi svoj aktiv ZK. Pri tem jim pomagajo tudi družbeno-politične organizacije v mestu.

Kulturno-zabavna skupina je prav tako zelo delavna. Tako je letos poleg proslav organizirala tudi več glasbenih in literarnih večerov. Sodelovali so tudi na recitalu za Našo besedo. Klub mladih literatov pa izdaja tudi svoje glasilo Kladerat.

Klub privablja tudi mlade, ki se navdušujejo za šport. Tako lahko obiskovalci igrajo namizni tenis ali šah, sodelujejo pa tudi na raznih športnih tekmovanjih.

Največji uspeh med mladi-

mi pa žanje s svojimi mladinskimi disco plesi, ki jih prirejajo ob sobotah in nedeljah. S svojim potujočim discocom pa so obiskali tudi bogadirje na Kozjanskem in preredili dva plesa, ki sta odlično uspela. Na teh plesih s mladinci mislili prav na vse, saj vrtijo glasbo za vse okoli se — od narodne pa do progresivne. Pravijo pa, da mladinci trenutno najraje poslušajo tako imenovano »crno« glasbo. Njihova diskoteika je zelo bogata. Z jesenjo prihaja obdobje, ko bo za mlade vse manj zabave. Zato mladinski klub vabi vse, ki si želijo razvedriti, naj jih obiščejo. Mladinci objublajo, da bo nihče razočaran.

NADA PETROVIČ

Vsa pota tudi letos vodijo na — 9. mednarodno zlatarsko razstavo od 26. septembra do 5. oktobra — v lapidarij Pokrajinskega muzeja.

V CELJU IN ŽALCU

DVOJE VELIKIH SREČANJ!

V zadnjih letih se rekreaciji delavca posveča vse večjo pozornost, kar je tudi prav. Delovni pogoji so vse bolj napeti in prostega časa je vedno manj. In prav v tistem prostem času, ki je skromno odmerjen, naj bi naš človek dobil možnosti za rekreacijo in šport, oboje pa naj bi ga usposobilo za še večje delovne dosežke. V Celju in Žalcu smo samo v letošnjem letu bili prisotni številnim republiškim in zveznim srečanjem športnikov delavcev, kar je nov dokaz, da je ta veja pri nas izredno razgibana in že do dobra uveljavljena. Zdad imamo v mislih zadnja dva sveža primera:

V Celju VII. zvezne športne igre gradbincev Jugoslavije (iz vseh republik in avtomobilnih pokrajin) ter

v Žalcu I. športne igre sestavljene organizacije združenega dela ITC.

Pri obeh srečanjih je tako kot že mnogokrat prej prišlo do izraza predvsem dvoje:

— da so takšna srečanja potrebna iz večih razlo-

ga pripravila Ingrad in Obnova. Nastopilo je več kot 500 športnikov iz vse Jugoslavije, ki so po končanem tekmovanju z najlepšimi vtisi zapuščali Celje. Zakaj je sploh dobil organizacijo celjski Ingrad? To je kolektiv, kjer že dolgo vrsto let načrtno razvijajo in gojijo športno rekreacijo, med pobudniki za to pa sta bila Vencoslav Jeras in Franc Vičanc. Njihova zamisel o gradbenih igrah je prerasla ozke občinske okvire v republiške in nadalje v zvezne. Torej lahko z vsem ponosom pove- mo, da je zibelka za igre gradbincev stekla v mestu ob Savinji. Poleg tega so Ingradovi delavci in delavke vsako leto med najboljšimi, če že ne najboljši, v svoji stroki v Sloveniji. To dokazujejo tudi zadnji podatki s tekmovanj v Celju, kjer so v republiški ekipi nastopile tri moške in ena ženska Ingradova ekipa kot republiški prvaki. Tudi tokrat niso zatajili. Zmagali sta obe moški ekipi (šah: Zvone Strelcher, Franc Brinovec, To-

Z otvoritve na Trgu V. kongresa v Celju

Foto: D. Medved

Jager in Metka Motoh). Tem uspehom pa so pridali še enega — drugo mesto v proizvodnem tekmovanju panoga sodrara v postavi Janez Križnik ter Anton Zupančič. Ekipa Slovenije je bila najboljša in je zbrala 49 točk, od tega so Celjani prispevali

da tudi sodejavniki. Zastave, urejeno okolje, odlična otvoritev in vse ostalo je dalo prireditvi resnično slavnosten pečat. To niso besede prazne kurtoazije, ampak resnično spoštovanje, da se je nekaj takšnega pripravilo. Seveda so odlično delovale tudi vse službe, saj drugače tekmovanje oziroma srečanje jugoslovanskih gradbincev ne bi moglo tako uspeti, kot je. Ingrad in Obnova sta dokazala, da sta tudi na tem področju resnična mojstra.

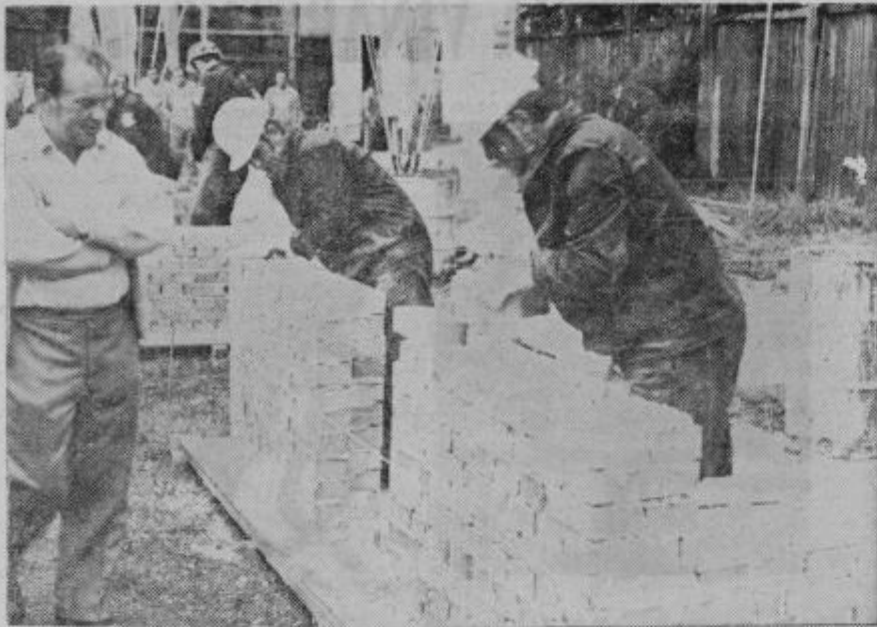
Nič slabše, čeprav v manjšem obsegu, ni bilo v Žalcu, kjer je TOZD Ferralit v SOZD ITC pripravila I. športne igre z udeležbo Kovinotehne, Libele, Klime, Elektrosignala, KIG iz Ljubljane in seveda domačinov. Srečanje je obsegalo pet moških in tri ženske discipline. Po otvoritvi, kjer so v kulturnem programu nastopili godba na pihala in folklorna skupina osnovne šole ter govoril generalni direktor SOZD ITC Bernard Krivec, so se razvile zanimive, predvsem pa pristrčne športne borbe, ki jih tako pogrešamo na upravljenih tekmah. Sicer pa omenimo najboljše. Ženske — odbojka: Kovinotehna, Ferralit, Libela in Klime. Kegljanje: Kovinotehna, Libela, Ferralit in Klime, med posameznicami Ključar (161 kegljev), Močenik, Pikle (vse Kovinotehna). Streljanje: Kovinotehna, Libela in Ferralit, med posameznicami Zelj (170 krogov), Šarlah, Vrnuc (vse Kovinotehna). Kon-

čni vrstni red: Kovinotehna 13 točk, Libela 14, Ferralit 13 in Klime 6 točk. Moški: rokomet: KIG, Kovinotehna in Libela, odbojka: Ferralit, Klime in Kovinotehna, mali nogomet: Kovinotehna, Klime ter Libela, šah: Klime, Kovinotehna in Ferralit. Kegljanje: Kovinotehna, Ferralit in Libela, posamezniki: Grešak (438 kegljev), Ramšak (oba Ferralit) in Seničar (Kovinotehna). Streljanje: Libela, Kovinotehna in Ferralit, posamezniki: Jager (177 krogov), Udovc (oba Libela) in Stopar (KIG). Ekipno: 1. Kovinotehna 31 točk, 2. Klime 24, 3. Libela 24, 4. Ferralit 23, 5.

KIG 13 in 6. Elektrosignal 7 točk. Prihodnji organizator iger, ki bodo postale tradicionalne, bo TOZD Kovinotehna.

Namesto zaključka: obe prireditvi sta resnično uspeli in še enkrat (poleg vseh ostalih že izpeljanih) dokazali, kako je takšna oblika sodelovanja med kolektivi in posamezniki prijetna in dobrodošla ter nenazadnje — koristna. Temu pa bi morali slediti tudi ostali kolektivi, kar pa verjetno v Celju in Žalcu ne bo težko, saj sta v obeh občinah prav sindikalne športne igre najbolj razvite in dobro organizirane.

TONE VRABL

Tekmovanje zidarjev Jugoslavije

gov (spoznavanje, utrjevanje tovarštva in izboljševanje telesne pripravljenosti) ter

— da so organizatorji obe srečanja izpeljali z vso resnostjo in brez napak. Potrudili so se tako kot da bi šlo za prireditve največjega športnega pomena.

Najprej nekaj besed o športnem srečanju, ki sta

mo Studnička, Milan Ojstrel, Franc Gazvoda, Vinco Harinski, Ivan Cijan in Ivan Borovšek ter kegljanje: Edi Šunko, Boris Kompan, Dušan Vanovšek, Jože Lipovšek, Ivar Ahtik, Ivan Cizej, Jernej Kumer, Milan Lipovšek, Stane Turščak in Maks Lipovšek), ženska pa je bila tretja (namizni tenis: Ljuba Podbrežnik, Irena

nekaj manj kot polovico ali točno 22! Ob tem jim lahko samo čestitamo!

Kako je bilo tekmovanje organizirano? Press center je deloval tako, kot si lahko želimo samo še, da bi tudi na večjih športnih tekmovanjih. Poskrbeli so za vse podrobnosti, kar gre nemalo zaslug Viliju Šustru z njegovimi sodelavci in (seve-

Na I. športnih igrah SOZD ITC je vseekipni zmagovalce postala TOZD Kovinotehna. Generalni direktor ITC Bernard Krivec izročila na zaključni slovesnosti lep pokal kapetanu Kovinotehne, nekdanjemu znanemu celjskemu nogometašu Francu Klanjsku, ki se še danes rad ukvarja s športom. Foto: Tone Tavčar

OBIŠČITE II. RAZSTAVO IGRAČ V CELJU

od 19. do 28. 9. 1975 v muzeju revolucije

organizator:

U M N I N A

CELJE

NEKAJ BESED ZA PREMISLEK

NIKAR SE NE PODCENJUJTE

Morda bi večkrat morali tam, kjer se zbirajo kmetje, zapisati in izreči ta stavek. Poleg resnično neljubega položaja v katerem se nahaja kmetijstvo v Evropi, pa tudi pri nas, najbolj pesti našega kmečkega človeka njegova lastna naravnost v tej družbi, ko se podcenjuje.

Dva primera sta me spodbudila, da to zapišem.

Prvo je bilo pismo iz Ponikve pri Sentjurju. Občanka, ki se ni podpisala, je navajala razloge, zakaj da je proti uvedbi celodnevne šole. Prvič je treba poudariti, da celodnevne šole ne razume in zato najbrž ni sama krivca če ne ve, da ne bo trajala resnično ves dan. Tega ji pač ni nihče prepričljivo razložil. Bolj zdožejo druge besede, kot tista, češ, otroci so naša last (kot krave, kokoši, svinje) in če bodo vsi otroci v šoli odlični, kam naj gredo po osnovni šoli?

Ta je pa lepa! Vsi otroci v šoli naj ne bi imeli dobre ocene, ker drugače ne bo nihče ostal za kmetijo. Ko da je temeljni pogoj za kmeta, da se manj dobro uči kot vsi drugi, ki bodo šli v tovarne, v srednje in višje šole? Ta kemu prepričevanju, da mora brihten kmečki otrok biti duhoven, zdravnik, profesor, učitelj, da pa za kmetijo odvelja tudi malo manj brihten, je slovensko kmetijstvo, je slovensko podeželje plačalo še prehud davek. Ravno izjeme v tem smislu, primeri, ko posestva prevzemajo tudi razgledani, predvsem pa nekoliko bolj pogumni in vedeželjni mladi gospodarji, potrjujejo kako zmotno so nekoč starši sklepali: tale se težko uči, ta bo imel doma! Ze danes je težko kmetovati brez

modernih strojev, brez zaščitnih sredstev, škropliv, herbicidov, sodobnih naprav... Jutri bo že težje premagovati konkurenčnost tržišča in kmet vsega brez ekonomije matematike, fizike in kemije ne bo zmogel. Kmet je poklic, ne socialni položaj. Kot vsak poklic terja znanje, ne pa prenašanje okostne nelih opravil iz rodu v rod. In če bo otrok v šoli naredil nalogo, bodo vsaj starši rešeni skrbi za pomoč, ki je zvečine tako in tako ne morejo nuditi.

In drug tak primer je Sladka gora. Odmislimo očitke, ki jih krajani imajo na informiranost, na postopek šolskih oblasti in služb v okviru občine. Toda trmasto vztrajati s šolo, četudi le ta ni več kos zadovoljivo opravi svojega poslanstva, da bi otroci dobili enakovredno znanje, kot otroci v središčih, je nespametno. No, takšnih krajev, kjer se ljudje krčevito oklepajo vsake šole, ki koma) še zasluži ime šola (če en učitelj poučuje vseh osem razredov je še dosti. In resnični vzgibi niso tako plemeniti, kot na prvi pogled izgleda. Ni tu tistega, šole ne damo, ker nečemo imeti nepismenih otrok. Pač pa je za temi parolami druga misel. Otroci naj bo čimprej doma in krepko zagrabi za delo, uči pa naj se, če mu bo še ostalo kaj časa in volje.

In ni res, da bo otrok raje ostal na kmetiji, če bo veliko delal doma! Če pretiravamo, bo odnesel pete v mesto v trenutku, ko bo dovolj star in si bo našel zaposlitev. Razlika je le, da tak neizkušen kmečki sin potem skoraj vselej ostane nekvalificiran, priučen delavec, težak.

J. KRASOVEC

ŠMARJE PRI JELŠAH

NE LE BESEDE

Zavarovalnica Sava je pred nedavnim sprejela sklep, da bo kreditirala kmetijsko proizvodnjo na potresnem območju v višini 12.757.000 dinarjev za dobo enega leta. Tako sta občini Šmarje in Sentjur prišli do izredno ugodnih kreditov.

Kmetijstvo na območju šmarske občine predstavlja za občino osnovno gospodarsko dejavnost. To ugotavlja srednjeročni program za leta 1971-75. Govori tudi, da razvoj te dejavnosti ni potekal skladno z razvojem ostalih gospodarskih panog. Tudi iz programa za naslednja štiri leta, je še vedno razvidno, da je za šmarsko občino značilen visok odstotek aktivnega prebivalstva v kmetijstvu, kar po mnenju občine neugodno vpliva na celoten gospodarski razvoj občine. Razviti kmetijstvo do takšne mere, da bo v njem zaposlenih čim manj ljudi, hkrati pa poskrbeti za visoko rentabilno proizvodnjo, zlasti v sadjarstvu, takšna je osnovna orientacija teh dokumentov.

»Predvsem bo nujno pot-

rebno posvetiti več pozornosti krepitvi kooperacijskih odnosov, družbenemu položaju kmetijskega proizvajalca ter specifičnim pogojem razvoja kmetijstva v občini.« je dobesedno rečeno v enem teh dokumentov, ki tudi poudarja, da bo treba zagotoviti povečanje proizvodnje hrane in surovin ter omogočiti ekonomsko racionalen izvoz pridelkov.

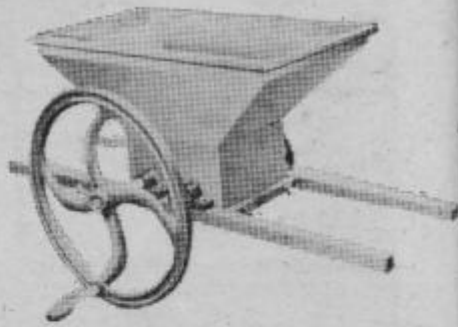
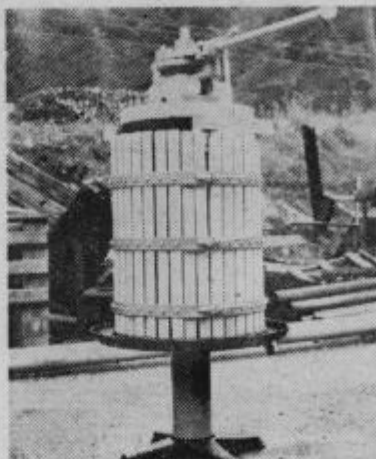
Naravnost ljudi, ki se ukvarjajo z razvojem kmetijstva v šmarski občini, je torej jasna, zato je tudi razumljivo, da je kredit zavarovalnice Sava bil več kot dobrodošel. Ni posebej težko razbrati, da se miselnost gospodarskih organizacij, kadar gre za nerazvite, menja, spreminja. Lahko ugotovljamo, da je končno le prišlo do uveljavitve dejstva, da tudi nerazviti lahko prispevajo svoj delež k močnejšemu skupnemu razvoju. Kredit, o katerem govorimo, je bil vročen namensko; za pospeševanje sadjarstva, urejevanje novih plantažnih nasadov in izboljševanje starih.

Kaj to pomeni? Kozjanski zakaj pretežni del kredita bo stekal prav na to območje, je zaenkrat deviško neobjavljena pokrajina, ki je že nekdanj imela lepe uspehe prav na področju sadjarstva in vinogradništva. Ni odvisna pripomba, da je Kozjanski najbrž ena redkih pokrajin pri nas, ki še ni napačno zmodernizirana. Umazana industrija semkaj še ni prodla, njene lovke, ki često učičujejo vse tisto, kar su toliko let hvalili in posebej poudarjali, še niso zgrabili narave. In kaj je bolj naravena in upravičenega, kot se vlaga tja, kjer je jasno, da se s tem ohrani osnovni značaj pokrajine in da je to vlaganje hkrati tudi ekonomsko upravičeno. Vlaganje v sadjarstvo na Kozjanskem, gl dano tudi s stališča bližnj predelovalne industrije - sa njih sokov v Mestinju, ta n men upravičuje.

Kredit zavarovalnice Sava Kozjancem je pohvale vredno dejanje, ki še čaka na posnemanja.

MILENKO STRASE

OGLEJTE SI RAZSTAVO OPREME ZA VINARSTVO

TOVARNA KOVINSKIH
IZDELKOV IN LIVARNA

VITANJE

razstavlja od 19. do 28. 9. na Obrtnem sejmu v Celju kompletan program opreme za vinarstvo in kletarstvo:

- ročne, mehanične in hidravlične stiskalnice
- ročne in motorne mline za grozdje in sadje
- mline za grozdje s pečjalnikom
- motorne in ročne črpalke za vino

NA SEJMU VRŠIMO PRODAJO S SEJEMSKIM POPUSTOM
(v našem paviljonu in paviljonu AGROTEHNIKE)

ŽALEC: NOVI AKTIVI MLADIH ZADRUŽNIKOV

Prejšnji četrtek je bila v Trnavi razširjena seja konference mladih v kmetijstvu pri Občinski konferenci Zveze socialistične mladine v Žalcu. Seje so se udeležili tudi vsi predsedniki aktivov mladih združenj v občini.

Mladi so si najprej zadali plan dela za naslednje obdobje, ki je zelo bogat, vendar zahtuje, da ga bodo v celoti realizirali. Tako bodo do konca leta ustanovili aktivne še v tistih krajevnih skupnostih, kjer jih sedaj še ni, pripravili bodo srečanja mladih združenj celjske regije, tudi letos pa ne bodo pozabili na organiziranje problematskih konferenc o kmetijstvu. Prva naj bi bila že sredi decembra. V program dela pa so si zadali tudi nalogo, da vzpostavijo stike s sorodnimi aktivni kje v zamejstvu. Na seji so tudi predlagali naj bi bil predsednik konference mladih v kmetijstvu Zlatka Cencen iz Vrnskega, sekretar pa Franc Gajšek iz Drešnje vasi. Dosedanji predsednik konference Janko Randl je dal zaradi prezaposlenosti namreč ostavko. J. V.

Delavska univerza Žalec

bo v šolskem letu 1975/76 organizirala naslednje izobraževalne oblike:

1. Dopisna osnovna šola za 5., 6., 7. in 8. razred
2. Dopisna ekonomska šola in
3. razne tečaje (jezikovne, gospodinske in tečaje za ozke profile poklicev)

Individualne in skupinske prijave z ustreznimi dokumentacijo sprejema Delavska univerza Žalec do 1. oktobra 1975.

OBRTNO GOSPODARSKO PODJETJE

fotolik
CELJE

VAM NUDI:

- tiskarske usluge v lastni tiskarni
- fotousluge v lastnem ateljeju: slike vseh formatov, črno-bele in color, slikanje na domu in v naravi...
- v trgovini na Tomšičevem trgu v Celju nudijo fotografske aparate svetovnih znamk vse pripomočke, ki sodijo k opremi za fotografiranje
- izdelujejo črno-bele in color razglednice, prospekte in koledarje

ZAUPAJTE — ne boste razočarani!

pisma

KASTELKA — VZROK ZA POLEMIKO

V predzadnji številki NT je bil v rubriki PISMA BRALCEV objavljen sestavek z naslovom KASTELKA — tokrat drugače — ki je bil očitno posledica pisanja novinarja o naši premieri v Preboldu, kjer je bilo omenjenih nekaj naših težav v zvezi z igranjem na domačem odru.

Igralci gledališke družine Prebold nimamo namena prati umazanega perila preko tiska, lahko pa na kratko povemo vsem bralcem, posebno pa tistim, ki imajo podobne težave (če jih kje sploh imajo), svoje mnenje.

Dejansko je prišlo do spora glede uporabljanja prostorov in odra v Združenem domu v Preboldu v korist gledališke družine, ki ga je sprožil en sam človek, ki si lasti pravico absolutnega razpolaganja s prostori združenega doma ne glede nato, da nam je uporaba prostorov odobrena v smislu očuvanja prostorov. Najsi bo kakorkoli, ali je lastnik Tekstilna tovarna Prebold ali Hmežad Zalec, naj upravljajo z domom kmetije ali delavci, dokler bodo v Preboldu skušali vplivati na kulturo ljudje, ki jim je le-ta še zelo daleč, če ne celo tuja, ne bomo imeli razumevanja za svoje delo. Kajti po vsem povedanem iz obraza v obraz je čutili, da so v Preboldu kot glavne kulturne prireditve zamišljene ve-

selice in podobne zabave, ki narod »neverjetno plemenitijo«. Popolnoma nesprejemljivi so občutki, da večino škode, ki je v domu nastala, nosi gledališka družina (razbite šipe, polite stene s kavo, umičen parket zaradi postavljanja kulis itd.) Vsi igralci pošteno izjavljamo, da v vseh letih nismo na vsjak niti enkrat kuhali kave, če je to glavni vzrok za nastali spor.

Skratka, zaradi ene ali dveh kvalitetnih premier letno smo mi glavni nekulturniki v Preboldu. Za svoj trud, za neprespane noči, ki jih preživimo na vajah v želji, da bi popestrili kulturno življenje v našem kraju, je na sebičen način pokazana želja, da se umaknemo. Kaj mislite, dragi bralci: če ima Magic Revue Keilner na voljo dvorano za gostovanje kar 3 dni zaporedoma (s tem odpadejo seveda tudi »nepogrešljive kinopredstave«), ali je potem naša dolžnost ugoditi željam posameznikov? Mor-da smo odveč zato, ker na domačem odru ne moremo biti ugledni gostje, od katerih bi imel kdo večje koristi oz. dobiček, ker smo le ubogi domačini, ki morajo od svoje borne vstopnine kljub vsemu plačati 20 % za uporabo dvorane in odra? Če s plačilom zamudimo nekaj dni, ker mislimo, da nihče ne bo podvomil v našo poštenost, ker se navsezadnje vsi prav dobro poznamo, že pride pismo z grozečimi ultimati.

Prepričani smo, da so naše gornje ugotovitve povsem upravičene. Tisti pa, ki so pri tem priza-

deti, naj v bodoče resno premislijo, če je gledališka družina v Preboldu, ki letos slavi 30-letnico svojega delovanja, še potrebna ali ne.

IGRALCI GLEDALISKE DRUŽINE PREBOLD

ZGODILO SE JE V ŠTORAH

V torek, 9. septembra ob 15.40 je Izletnikov avtobus na prog. Celje—Celjska koča zaradi majhne gneče na postaji v Štorah, točneje zaradi zastave 750 (ki je bila odklepana in s ključi v ključavnici) na desni in NSU 1200 na levi strani, obstal, ker šofer avtobusa ni mogel nemoteno peljati naprej. Z malo vzvratne vožnje bi sicer prišel mimo obeh avtomobilov, toda, to bi bilo že skoraj preveč. Rajši kot to je voznik avtobusa skupaj s sprevoznikom in še enim potnikom izstopil iz avtobusa. Potem je ta trojica premaknila fička točno pod železniško zapornico, eden izmed njih pa je vzel ključke iz fičkove ključavnice in jih zalučal daleč po avtobusnem postajališču. Nato so vsi trije stopili spet v avtobus in se odpeljali proti Svetini in Celjski koči.

Z druge strani je v istem času pripeljala zastava 101. Zaradi »pogumnega« prestavljanja fička je morala počakati. In seveda je tudi ta voznik kot potniki v avtobusu opazoval početje navedene trojice. Voznik stoenke je dal zvočne signale in tako skušal opozoriti trojico, fante ali že morda može in očete, da je njihovo početje pobalinsko.

Sam učenec osnovne šole. Tudi v šoli imamo prometno vzgojo. Vem, da šofer fička ni ravnal prav, ko je parkiral vozilo na nepravem mestu. Tako je delno oviral promet. Tudi

voznik NSU 1200 ni ravnal prav, vendar to vozilo šoferja avtobusa ni bolelo.

Ne morem verjeti, da poklicni šofer, ki mu je vsak dan zaupanih toliko človeških življenj, ob takšni napaki drugega izgubi razsodnost. Kot voznik avtobusa bi moral na to napako drugače reagirati. Kaj bi storil, če bi bil na mestu fička težak tovornjak? Bi tudi njega potisnil pod zapornico?

Kako boste fantje, možje ali očete, ki ste storili ta spodbudni, učili svoje otroke in jih navajali k dobremu?

LEON CIZELJ, OSNOVNA SOLA STORE

CESTARJA BI RABILI

Po naključju me je zadnje nedeljo pot zanesla v Skorno in sam sem si lahko ogledal novo cesto Skorno—Penk, ki so jo s pomočjo občine zgradili ljudje tega območja. Cesta je res lepo speljana in dovolj široka. Ker pa ni človeka, ki bi sproti popravljal okvare, bo najbrž čez čas slabo prevozna. Posebno letos, ko je toliko padavin, bi morali imeti človeka, ki bi sproti odvajal odvečno vodo s ceste ter skušal cesto obraniti čim dlje v prvotnem stanju. Za gradnjo te ceste so odšte-

li 115 milijonov starih dinarjev, poleg tega so opravili še na tisoče prostovoljnih delovnih ur. Spriču vsega tega pa tudi sicer res ne smemo zapravljati ljudskega denarja. Zato je nujno, da bi tudi na tem odseku delal cestar. V Skornem bi ga prav gotovo dobili. ZORKO KOTNIK

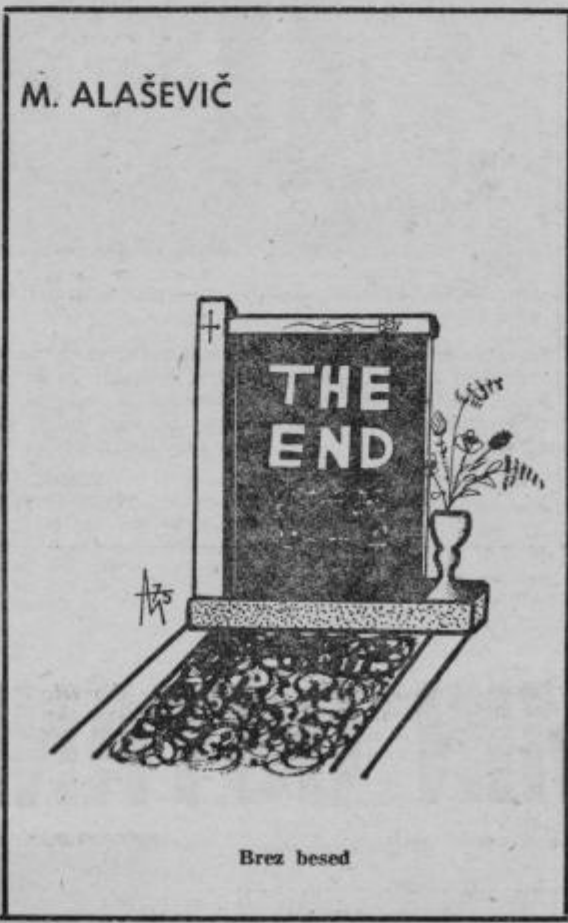
ZAKAJ NI LUČI?

Električna luč na križišču cest Zadobrova, Ljubčna, Smarjeta in Trnovlje nima obstanka. Na ostrem ovinku, kjer je bilo že več nesreč, luč le malokdaj posveti. In vendar gre za naselje blizu mesta. Na tem križišču pa največkrat vlada popolna tema, le temni drogovi za električno napeljavo, ki jih obsvetijo avtomobilski žarometi, opozarjajo na nevarnost, ki preti.

Morda pa je le kdo, ki je odgovoren tudi za to, da bi tu svetila luč? VAS NAROČNIK

PA SE SLIŠ'

Na eni izmed sejo občinskega koordinacijskega odbora v Sentjurju so razpravljali o pomanjkljivih programih krajevnih skupnosti, ki so imele nalogo, da same predložijo seznam socialno najbolj prizadetih krajanov. Ko so po spisku preverjali, kdo se ni oddal potrebne spiska, so ugotovili, da so bili na sestanku navzoči samo tisti predstavniki krajevnih skupnosti, ki so programe pravočasno in v redu oddali. Pa je zato predstavnik krajevnih skupnosti iz Slivnice Joža Vega dejal: »To je pa ravno tako kot v cerkvi, ko župnik krega tiste, ki so v cerkvi, da ne hodijo v cerkev.« Z. S.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

49

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

DRESIRANJE VERMANO

Ako bi se razmere na okupiranem Štajerskem ne odvijale drugače kot so si jih zamišljali nacisti, bi bržkone predstavljala dobro oborožena vojska vermanov iz leta v leto izvežbanejšo in nevarnejšo tolpo. Četudi je bila v prevem, posebno v drugem in še v tretjem letu okupacije moč prisile odločujoča pričujoča pri vključevanju naših mož in fantov v te enote, in je bila morda le tretina moštva po svojem notranjem prepričanju za okupatorja — vsi drugi so se morali pokoravati disciplini znotraj organizacije — bi okupator lahko sčasoma te enote uspešno uprabiljal v raznih drugih okupiranih deželah in tudi na boljših. Spomnimo se le prvih mesecev okupacije in še tudi na 1942 leto.

S kolikšnim fanatizmom so se organizatorji Wernmanschafta vpregli v vojaško in politično prevzgojo vermanov! Člani teh enot so se morali ob nedeljah in praznikih dopoldne javljati na zbornih mestih. Tu so starešine govorile o vojaških uspehih Wermachta v nemškem »Blitzkriegu«. Govorili so o strašanskih premoči in spretnosti nemškega orožja in o zmagah, ki so in še bodo prinesle nemškemu narodu slavno in lepo bodočnost. V tem smislu so potekale tako imenovane politične ure, ki so dale razumeti, da so nastopili tudi za »Spodnještajerce« lepši časi. Istočasno so iz teh nagovorov zvenele pretnje zoper vse tiste, ki se ne bi hoteli podrediti novemu, nemškemu redu. Predvsem so se moral Vermani vaditi, v prvih mesecih 1941 in ponekod še v 1942 letu brez orožja, strumno vojaško korakati ob prisilnem glasnem prepevanju nemških vojaških pesmi. Učili in seznanjali so se tudi z ofenzivnimi in defenzivnimi vojaškimi premiki ob uporabi raznovrstnega orožja.

STALINGRAJSKI ODMEVI

Toda nemški oboroževalni stroj je po enoinpolletnem stalnem napredovanju na vzhodni fronti doživel katastrofalen poraz pred Stalingradom. Takrat je nastopila tudi druga partizanska pomlad za borbe narodnoosvobodilne vojske jugoslovanskih narodov. Ka-

Sergej Kraigher-Andrej, sekretar Pokrajinskega komiteja KPS za Štajersko je v 1942. letu povezoval delovanje odborov in zapnikov narodnoosvobodilnega gibanja od Zg. Savijske doline preko Celja, revirjev, Maribora, kozjansko-posavskega področja do vključno okrajev vzh. Slovenije (Ptuj, Ormož, Ljutomer, Radgona in M. Sobota).

ko težko je bilo na slovenskem Štajerskem ob pričetku prve pomladi, toraj marca 1942 leta! Takrat je bila vsa sila policijskih in žandarmerijskih postojank, občasno tudi enote regularne vojske ob uporabi vermanskih edinic noč in dan za petami našim partizanskim enotam Savinjske, Revirske in Pohorske čete, ki so sestavljale I. štajerski bataljon, a niso imele skupaj več kot približno 100 partizanov! To stanje se je v naslednjih mesecih znatno izboljšalo in že v juliju 1942 je bilo v osmih četah I. štajerskega bataljona okoli 190 borcev, od katerih je bilo 60 članov komunistične partije in približno enako število komunistične mladine (skojevcev). Kolikšna premoč sovražnika v živi sili in še posebej v oborožitvi! Frontno zaledje brez posebnega poudarjanja nam je danes še dosti bolj kot med samimi vojnimi dogodki jasno, da se je zmogla peščica partizanov v prvem in drugem vojnem letu obdržati in se tudi ob izgubah v neprestanih lastnih akcijah in zasledovanjih še celo številčno krepiti le ob tesnem sodelovanju z velikim številom članov in podpornikov OF in komunistične partije. Seveda je bilo sodelovanje naroda s partizani odvisno od krajev in

pogojev dela, saj nam je danes bolj kot med vojno poznana tehnika in obseg okupatorjevih policijskih in ostalih služb. Mnogo lažje in več so lahko doprinesli ljudje na vasi, posebno še v planinskih in gorskih krajih pri neposredni pomoči partizanom v primerjavi s prebivalstvom v okolici mest in trgov. Velike so bile razlike v možnosti povezav partizanov s kmečkim prebivalstvom in frontovsko ilegalo, če primerjamo, kje se je ta dejavnost odvijala. Vsekakor so bili pogoji sodelovanja frontovskega zaledja s partizani neprimerne lažji v takozvani Ljubljanski pokrajini in posebno še na Primorskem, kjer je ljudstvo že preko dve desetletji ječalo pod fašisti in je bilo takoj in enotno naklonjeno osvobodilnemu gibanju. Danes spoznavamo še bolj kot med vojno, da je bilo delovanje političnih aktivistov in frontnega zaledja na Štajerskem silno težko.

OKUPATORJEVI SLUZABNIKI

Če se še povrnemo vermanom, je treba pristaviti, da so predstavljali za osvobodilno gibanje veliko nevarnost. Vodeni od zagriženih nacistov in uporabljeni v velikem številu, predvsem kadar so bile večje ofenzive napram posameznim partizanskim četam in kasneje proti delno ali povsem osvobojenem ozemlju, ko so policijske in tudi nemške vojaške enote koristile vermane za postavljanje zased, za obkoljevanje in tudi pri izvajanju napadov, so bili zvesti okupatorjevi služabniki.

Poznamo si sicer slučaji, ko so bili vermani povezani z domačini — sodelavci OF in da so omogočili partizanom premike iz kraja v kraj brez žrtev ali pa spregledali partizanom dostope v naselja v kritičnih ofenzivnih dneh, ko so prišli na primer v zimskih mesecih po nekaj dni stradanja k hišam po hrano. Toda nikakor ne gre primerjati vermanov morda z mentaliteto hrvaških domobranov! Nemška obveščevalna služba in sam komandni kader v vermanskih enotah sta ustvarila takšno vzdušje med moštvo, da so si le redki posamezniki med seboj še kaj zaupali ali celo izvedli kakšen ukrep v dobro partizanom.

JERNEJ PRI LOČAH

IGRALCI SO VNETHI!

Člani kulturnoumetniškega društva Jernej pri Ločah so zelo delavni, še posebej njihova dramska sekcija. Mladi in navdušeni igralci so postavili na oder že lepo število iger.

»Pri delu so nas spremljale velike težave,« je povedal Marko Furman. »V prvi vrsti je treba omeniti prostorsko stisko. Soba v mladinskem domu za vaje ni primerna. Z vajami v stari osnovni šoli smo imeli sprva težave, saj smo morali za vsako uro sproti plačati. Pozneje so pustili. Nekaj kostumov nam je posodilo SLG iz Celja, nekaj smo jih morali sešiti sami. Glavno breme vsega dela pa je na ramenih režiserja Stefana Trunkla.«

»Igralci smo mladi,« je dodal Franc Korošec. »Povprečna starost se suče med osemnajstim in dvajsetim letom. Vaje imamo dva do trikrat na teden v večernih urah.«

Ivo Trunkl: »Gostovali smo v mnogih krajih. Povsod so nas navdušeno sprejeli. Sploh ugotavljamo, da si preprosti ljudje želijo takšnega domačega podajanja lakjih in razumljivejših tekstov. Zato bi bilo prav, če bi ta dejavnost

Ivo, Marko, Franček in Zvonko — glavni igralci iz »Zupanova Micke«

uživala več podpore.

Zvonko Korošec pa je povedal, da so imeli pri izbiri igralcev težave predvsem z dekletli.

In načrti? Najbolj si želijo novih prostorov, saj za

radi neustreznih pogojev veliko mladih vrže puško v koruzo. Z novimi prostori pa bi tudi bolje poskrbeli za zabavo mladih.

TEKST IN FOTO: TONE PETELINSEK

NAŠ KRAJ

• RIMSKE TOPLICE: NOVA KOČA NA KOPITNIKU

V Rimskih Toplicah obstaja planinsko društvo že od 1953. leta dalje. Društveni člani so delavni na vseh področjih planinskega udejstvovanja, najbolj aktivni pa so v gospodarjenju. Na Kopitniku so zgradili kočo, ki je ena najlepših v Zasavju.

Odpri jo bodo v nedeljo, 21. septembra ob desetih dopoldne in ta dogodek posvetili počastitvi tridesete obletnice zmage nad fašizmom. Dostop do koče, ki je na višini 914 m, je možen iz več smeri. Poti so markirane iz Zidanega mosta, nato iz Rimskih Toplic, kjer poteka tudi zasavska planinska pot. Iz Rimskih Toplic je vzpon mogoč kar v treh variantah. Markirane poti so tudi iz Dola pri Hrašniku ter iz Hrašnika. Te poti potekajo mimo doma na Gorah.

Pot po markirani poti traja od ene do dveh ur. Koča pa je dostopna tudi avtomobilistom in to s ceste Smarjeta—Hrašnik. Cesta se odcepi pred restavracijo na Marnem in vodi skozi vas Turje. Vsi odcepi, tudi od vasi Turje naprej, so dobro označeni.

LEOPOLD PAVČNIK

• CELJE: DRŠALNA SEZONA SE ZAČENJA

V ponedeljek so uradno odprli drsališče v mestnem parku. Kljub hladnemu vremenu je še vedno poletje, zato tudi led še ni tak kot bi moral biti. So pa zato cene bolj preprčiljive. Za večerno rekreacijo ob torkih, ki je namenjena samo odraslim nad 30 let, morajo le-ti odšteti 12 ND. Večerno drsanje ob ponedeljkih, sredo in petkih je za 10 ND, namenjeno je vsem. Ob četrkih in petkih popoldne pa se lahko drsate celo samo za 5 ND. Drsališče je odprto tudi ob sobotah in nedeljah dopoldne in popoldne, vstopnina pa je po 7 dinarjev.

Vse skupaj pa je zelo drago, tako za mladino, kot tudi za starejše. Kaj pa tisti, ki hodijo drsat iz okolice Celja in še za avtobus odšetejo lepo vsoto?

Ali ne bi bilo mogoče uvesti mesečnih kart, tako kot je bilo to letošnjo sezono za plavanje?

Pa še eno posebnost so uvedli v letošnjo sezono. Prepovedan ogled. Tako so marsikateremu prekrizali edino zabavo v zimskih večernih urah med tednom.

• ŽALEC VESELI VEČER

Žalec, kot novo in mlado mesto, je kaj skromno s kakršnimi koli zabavnimi prireditvami za mlade meščane. Res je, da mladi meščani neradi, morda zaradi neznanih vzrokov, zahajajo na prireditve pa naj bodo te kakršne. ga koli značaja. To, kako spraviti Žalčane v dvorano, je vedno vprašanje prirediteljev v Žalcu, seveda gre predvsem za resnejše kulturne prireditve.

No, pri žalski »Svoboda« se je zbralo nekaj mladih, delavnih kulturnikov, ki želijo to vrzel med publiko zapolniti. Pričetek je tul To je veseli večer, ki ga svobodnjaši pripravljajo 20. septembra letos, v kinodvorani v Žalcu ob 19.00 uri. V pestrem in zabavnem programu, ki je poln kvizov, nagradnih iger in prijetnih presenečenj, bodo med drugim sodelovali: ansambel Veseli hmeljarji iz Zalca, humorist Polde iz Celja, celjska Zofka imitatorka Nele Eržišnik in še precej drugih manj znanih izvajalcev veselega programa. Vstopnice bodo v predprodaji v žalski knjigarni.

Na 9. mednarodni zlatarski razstavi leto ob zlateg in srebrnem nakitu ter dragi kamenju stari nakit in Avrelijanov kovane iz 2. polovice III. stoletja.

Torej še enkrat! Žalčani, ne razčarajte mladih kulturnih delavcev Sv bode Žalec, saj jim bo vaš apla največje plačilo. RIZM!

• EDVIN FLISER: ZA MLADE IZ VRBJA

Eno leto že deluje v Vrblju p Žalcu izredno prizadeti mladins aktiv, ki se je že mnogokrat izkaz s svojim delom. Mladi so sodelovali pri čiščenju okolja in še posebej p urejanju smetišča v bližini Vrblja, t pomembnejših praznikov so pripravili proslave, organizirali so letne urede štvo Novega tednika in našega radi pa tudi sicer sodelovali pri vseh p membnejših akcijah v tem kraju.

Za vse to pa so brez dvoma potre na tudi določena finančna sredstva. Mladi Vrbeni so se odlično znašli. sodelovanju so povabili trboveljski ansambel Akvamarini in priljubljene slovenskega pevca zabavne glasbe E vina Fliserja, ki bodo nastopali t zabavnem večeru, v soboto 20. septeml ra v dvorani v Grižah. Celoten izde plček iz prireditve pa bodo namenili za svoje nadaljnje delo ter za uredite svojega prostora v gasilskem domu Vrblju. J. V

• ŽALEC: GASILSKI KROŽKI NA ŠOLAH

Predsedstvo Občinske konferenc Zveze socialistične mladine iz Zalca vsem šolam predlagalo zanimivo i vsekakor poohvalno zamisel. Na vse osnovnih šolah žalske občine naj t namreč ustanovili gasilske krožke, t naj bi delovali pod okriljem prost voljnih gasilskih društev.

Počakati bo treba le še na mnenj vodstev osnovnih šol, sekretariat občinske mladinske konferenc pa men da se bodo na šolah strinjali s pred logom. Vsekakor bi bilo to prav. J. V

• ANDRAŽ: MARLJIVI ŠPORTNIKI

Kot že vsa leta doslej, še posebe pa letošnje leto, za člane smučarske ga kluba Oljka iz Andraža, ni bil oddiha. V letnem času so se zvrstili številne delovne akcije, nadvse aktivn pa so bili mladi športniki tudi pr pripravah na občinski praznik. Z občinski praznik so tako mladi zgra dili rokometno igrišče, v načrtu p imajo še izgradnjo rokometnega in ko šarskega igrišča.

Z dograditvijo igrišča se je športn aktivnost zelo povečala, saj v sklopu smučarskega kluba deluje še rokomet na ženska ekipa, ki redno trenira Nogometiški, ki igrajo v mladinski ligi pridno trenirajo in se pripravljajo n začetek tekem v ligi. Prav tako je tud s strelsko sekcijo. Ker pa je nosilec športne aktivnosti v Andražu smučar ski klub, se člani marljivo pripravljaj na novo zimsko sezono. Na skakalni cah v Andražu in Založah so člani smučarskega kluba že pripravili ob jekte za snežno odejo. Smučarski klub gradi ob sodelovanju velenjskih sk kalcev in celjskega Izletnika tudi tr desetmetrsko skakalnico na Golteh.

Andraški skakalci pa se aktivn vključujejo tudi v delo Smučarske zveze Slovenije. Tako bodo 20. sep tembra sodelovali z udarniškim delom pri izgradnji smučarskega centra v Pokljuki.

Sicer pa velja na koncu omeniti t to, da nogometna sekcija pripravlj v nedeljo zanimivo tekmo med star mi in mladimi.

JANEZ VEDENIČ

SREČANJE

SPOMIN OSTANE

Srečali smo se v Bočni na srečanju ukradenih otrok, ki so jih v pretekli vojni ločili od staršev in jih odpeljali v nemška otroška koncentracijska taborišča. Takoj ko sem ju zagledala, sem vedela, da sta mati in sin. Vendar Jože Pajer ni Ukrađen otrok, kakršnih je bilo v Bočni okrog štiristo. Je namreč eden redkih, ki je po vrnitvi našel mamu še živo, čeprav vso izmučeno po hudem trpljenju v taborišču Auschwitz.

Jože je doma iz Hrušice na Gorenjskem, vendar je bil na srečanje povabljen, ker je živel v taborišču skupaj z otroki s Štajerske. Ko z mammo pripovedujeta o njuni težki preteklosti, se zdi, kot da vse trpljenje, ki sta ga preživela, znova doživljata.

Pri Pajerjevih so že takoj ob začetku vojne začeli podpirati OF in partizansko gibanje, ki se je na Gorenjskem prebudilo že zelo zgodaj. Kmalu pa so jih izdali in jih zaradi tega tudi aretirali.

Najprej so Jožetu odpeljali starše, sam pa je ostal doma. Zaman se je trudil, da bi s posredovanjem dosegel mamino vrnitev. Skupaj z možem so jo odpeljali v Begunje, kjer so strelili nedolgo zatem pokosili Jožetovega očeta. Fani pa je razen moža izgubila tudi dva brata. Kmalu po tem udarcu, so jo odpeljali v nemško taborišče smrti — v Auschwitz, ne da bi karkoli vedela o svojem sinu. Ta pa je bil tedaj že v taborišču. V dolgih treh letih med njima skoraj ni bilo stikov, razen nekaj pisem, po letu 1943 pa Jože od matere ni dobil več glasu. Ko je nekod slučajno našel v taborišču svojo kartoteko, je vt del, da je v njej že označen kot otrok brez staršev. To ga

je silno prizadelo, saj mu je ostala le še mati. Ni pa vedel, da je okupator tistega, ki je prišel v Auschwitz že imel za mrtvega. Tako je bilo tudi z njegovo mammo, čeprav je bila še živa.

Leta trpljenja v taborišču pa so vendarle minila, tako za Jožeta, kot za njegovo mammo. S koncem vojne je prišel tudi čas vrnitve domov, ki je bil za marsikatero otroka med vojno najbridejše življenjsko spoznanje. Ko se je vrnil domov, je našel dom prazen. Tudi Jože je z velikim strahom v srcu potoval iz taborišča domov. Na vlaku se je peljal skupaj s svojim znancem-partizanom, ki je poznal mammo, vendar se ga ni upal vprašati, če je še živa, ker se je bal odgovora. Ko pa je znanec slučajno omenil, da je mama že doma, je Jožko od presenečenja ostal brez

besed. Po treh letih hudega trpljenja je v mladem srcu vse kipele od sreče: »Mama živi!«

Ta sreča pa se je skoraj porušila, ko je na pragu domače hiše zaslišal glas matine sestre in v hipu ga je prešinila misel, da jo je znanec morda zamenjal z njo. Ko pa je mama stopila na prag, je videl, da ni ostal sam. Z mammo sta si stekla v objem in prve njene besede so bile: »Jožko, saj nisi nič zrasel!«

Jože pa tedaj ni mislil nase. Videl je vse svoje tovariše, od katerih je marsikdo našel prazen dom.

Jože ima danes že sam družino, po vojni pa je tudi končal s šolanjem in postal inženir. Kljub temu pa se še danes zaveda, kako bogat je pravzaprav. Ostalo mu je največ kar ima otrok-mati...

NADA PETROVEC

DALSTVO

DRAGA NEVARNOST

Nekdaj si je človek na padalu prizadeval, da bi letal po zraku kot ptica. Dolgo časa je moralo iti, da se mu je ta želja izpolnila. Danes pa živimo v času, ko je letenje po zraku stvar. Prav gotovo čudovit občutek, ko kot ptica spusti padalno globino pod se. Verjetno pa ta občutek bil najbolj rožnat za tiste, ki še ni nikoli letel. To pripoveduje inštruktor padalstva pri celjskem klubu **BORIS BLAZIČ**:

Kdaj ste se začeli ukvarjati s padalskim športom? — S padalom sem začel leteti pred devetimi leti, to je leta 1966. —

Kaj vas pri tem lepem, a nevarnem športu najpriliva? —

To je šport, ki zahteva človeka zares velike sposobnosti. Največji užitek pri njem je, ko človek prav čudovito skozi različne položaje zraka. Spremlja ga občutek veličastnosti, saj je nad zemljo in je vse okoli njim daleč in majhno. Še ena stvar je tudi občutek pri padanju. —

Kje ste napravili začetne skoke v vašem športu? —

Ker sem doma iz Vrhnice, sem se začel s padalom ukvarjati v Lescah, sem opravil tudi svoje skoke. —

Ste morali napraviti posebno tečaj, da ste lahko zasakovali? —

Da, prijavil sem se na polmesečni tečaj padalstva in ga opravil. Po opravljenem teoretičnem delu in

zdravniških pregledih sem začel s praktičnim delom, to je s skakanjem. —

— V čem pa je pravzaprav umetnost tega športa, kaj je najtežje? —

— Najtežji je začetek, da napraviš prvi skok in da obvladaš prosti pad. Ko se naučiš stabilno leteti skozi zrak da te preveč ne obrača med skokom, se začneš učiti

akrobacij in raznih figur, ki jih danes izvajajo tekmovalci za prvenstvo. —

— Kakšni so bili pa vaši občutki, ko ste prvič skočili iz letala? —

— Od tega je sedaj že devet let, vendar se še dobro spominjam, da me je bilo strah, kot je verjetno vsakega, ki prvič skače s padalom. —

— Koliko skokov imate za

seboj in kakšne uspehe ste že dosegli? —

— Doslej sem napravil približno 720 skokov. Tekmoval sem na republiških, državnih in mednarodnih tekmovanjih. Po kvaliteti spadam v sredino, sem nekje pri polovici v državi. Precej skačem po klubskih trenirah mlade, ki so še začetniki. —

— Kako pa je kaj s skoki na cilj, ki so verjetno natežji v padalskem športu? —

— Pri skokih na cilj skačemo v določeno točko, ki je velika 10 cm. Skačemo z višine 1000 m posamezno ali v skupinah. Za to so potrebna tudi posebna padala, ki se dajo lepo manevrirati. Seveda pa zahteva to manevriranje posebno tehniko in pa veliko znanja. —

— Rečeno lahko, da padalski šport ni najbolj množičen med mladimi. Zakaj? —

— Po eni strani najbrž zato, ker je precej zahteven, naporen in nevaren. Je pa tudi zelo drag šport, saj stane na primer padalo kar dva stara milijona. Seveda tudi treningi niso zastoj, treba pa je zelo veliko trenirati. To je šport, ki vzame človeku zelo veliko prostega časa. —

— Kakšni pa so vaši načrti za prihodnost? —

— Predvsem si želim, da bi generacija, ki jo šolam v resnici oživela padalstvo v Celju, da bi se padalstvo razvilo v tako športno panogo, ki bi imela tradicijo kot jadrarstvo in modelarstvo ter da bi postalo čimbolj množično. —

NADA PETROVEC
Foto: D. MEDVED

ALOJZ KRAMŽAR

DEVETI KRIŽ BO!

Ugo leto bo dopolnil 90 let. Toda kdor ga je oval na srečanju upokojencev radeške Papirnice mu odšel gotovo dvajset let. S svojo set let mlajšo hčerko, ki je tudi upokojenka, se namreč prva zavrta ob zvokih pihalne godbe s tem privabila še plesalce.

Rad prihajam na ta srečanja, ker sem rad pri volje. Tudi zaplešem s kakaj ne. Noge me si še ne ubogajo več, pa so. Večino tovarišev ne poznam. Upokojen sem že od leta 1952 in tedanji sodelavci so že mrtvi. Ostali, ki danes tukaj so tedaj prihajali, ko sem se odpravil v penzijo.

Ko dolgo ste delali v Papirnici?

Šest let sem delal. Med časom sem zamenjal gospodarjev. Preživel obe svetovni vojni. Prvo vojno sem bil leta v ruskem ujetništvu v Sibiriji. Marsikaj sem preživel. —

Kaj mu drsi po obra-

zih, ki mu sedijo nasproti. Skoraj večini bi lahko bil oče. Pa vendar so to njegovi poklicni tovariši. Srečen je med njimi, skupaj obujajo spomine na dneve, ko so v Papirnici delali še vse ročno; danes pa so njihovo delo nadomestili stroji.

»Lani so nas peljali po tovarni. Ne morem verjeti, kako se je spremenilo! Toliko različnih strojev in koliko ljudi je zaposlenih! Spominjam se še, in drugi tudi, z roko polaže na tovariše, ki mu priključajo; »kako je bilo takrat, ko so prišli partizani in požgali tovarno. Niso dovolili, da bi jo Nemci rabili zase. Gasili smo, po vojni pa smo zgradili novo. Danes pa je to že tako velika reč. Pa pravijo, da še kar gradijo!«

Pripoveduje mi, kako je bilo včasih na delu, potem mi predstavi Franca Novaka, ki je bil prvi šofer v tovarni in je to delo opravljal polnih 49 let.

Alojz Kramžar padlo klepeto s tovariši. Vesel je, ker so tudi vodilni iz tovarne z njimi, ker se celo direktor pogovarja z vsemi. »Veste, včasih tega ni bilo. Mi delavci smo bili eno, direktor (mi smo ga imenovali gospodar) pa je bil za nas skoraj bog. Danes je res vse drugače.« Tisto popoldne Alojz ni več plesal. Rad pa se je svojim tovarišem pridružil pri petju. Upa, da se bodo drugo leto zopet srečali.

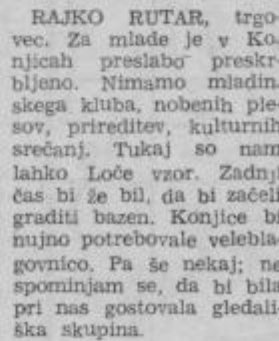
MALA ANKETA

TUDI KONJIČANE BOLI GLAVA

Ustavili smo se v najprometnejši ulici v Slov. Konjicah in povprašali nekaj domačinov o problemih, težavah s katerimi se sredujejo v vsakdanjem življenju, v svoji delovni sredini, v svojem mestu... Nekateri so vedeli povedati celo kopico težav, toda svojega imena nikakor niso hoteli izdati, spet drugi skoraj niso našli stvari, zaradi katere bi si belili glavo. Neka tovarišica srednjih let je dejala: »Konjice so kraj brez problemov. Imamo nekaj industrijskih objektov in še kolikor toliko čist zrak, no, kaj še hočete več?« Velika večina anketiranih pa le ni bila tako skromna.

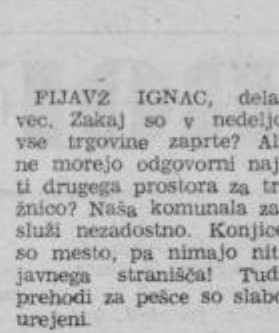
KRAČUN MARJA, strojni tehnik. Predolgo se vleče gradnja kopališča. Naša tržnica je lahko mestu samo v sramoto. Sploh pa vlada pri nas veliko kulturno mrtvilo. Poglejte samo Loče; nekoliko večja vas, pa tma svoje poletne prireditve, pri nas pa so dobre kinopredstave velika redkost.

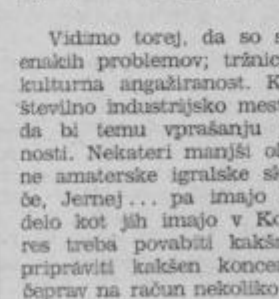
RAJKO RUTAR, trgovec. Za mlade je v Konjicah preslabo preskrbljeno. Nimamo mladinskega kluba, nobenih plesov, prireditev, kulturnih srečanj. Tukaj so nam lahko Loče vzor. Zadnji čas bi že bil, da bi začeli graditi bazen. Konjice bi nujno potrebovale veleblagovnico. Pa še nekaj; ne spominjam se, da bi bila pri nas gostovala gledališka skupina.

FURMAN LEOPOLD, usnjarnar. Menim, da bi morala biti v nedeljo odprta vsaj ena špecerijska trgovina. Stanovanjsko podjetje premalo skrbi za popravilo streh. Ozrite se samo na našo tržnico. Postavljena je ob najbolj prometno cesto, tako da se včasih prah prav valja še med tistimi redkimi stojnicami.

FILAVZ IGNAC, delavec. Zakaj so v nedeljo vse trgovine zaprte? Ali ne morejo odgovorni najti drugega prostora za tržnico? Naša komunala za sluzi nezadostno. Konjice so mesto, pa nimajo niti javnega stranišča! Tudi prehodi za pešce so slabo urejeni.

VINTER ANICA, gospodinja. To kar vidite ob cesti pri mostu ni nobena tržnica. Zanj bi morali najti prostor na manj prometnem in hrupnem kraju. Vsaj v dopoldanskem času bi bila lahko v nedeljo odprta kakšna trgovina. Kultura? Za to se ne zanimam, mislim pa, da je zanjo dovolj poskrbljeno.

Vidimo torej, da so se skoraj vsi anketirani lotili enakih problemov; tržnica in pa predvsem premajhna kulturna angažiranost. Konjice so sorazmerno precej številno industrijsko mesto, zato bi bilo nujno in prav, da bi temu vprašanju posvetili nekoliko več pozornosti. Nekateri manjši okoliški kraji imajo svoje stalne amaterske igralske skupine, na primer: Loče, Zreče, Jernej... pa imajo neprimerno slabše pogoje za delo kot jih imajo v Konjicah. Kdaj pa kdaj bi bilo res treba povabiti kakšno gledališko skupino, ali pa pripraviti kakšen koncert (recimo resne glasbe), pa čeprav na račun nekoliko večjih stroškov.

TONE PETELINSEK

TRIJE ENAKI

Trije kvadrati v koordinatni mreži imajo do pičice enako risbo. Kateri?

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

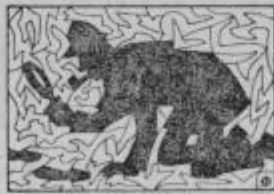
TRI PIPL

Treba bo zapreti pipo številka 3.

KAJ SE BO PRIKAZALO?

MAGIČNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. biskvit, 2. ostrina, 3. skrinja, 4. svinec, 5. vijeta.

HUMOR

Avtorja Coras in Clerc sta napisala Ifigenijo, ki naj bi tekmovala z Račino. Dramo so do kraja izščitajali. Veliki francoski pesnik in dramatik Jean Racine je ob tej priložnosti dejal:

»Brž ko sta sklenila, da napišeta Ifigenijo, sta se avtorja gotovo stalno prepirala, ker je vsak hotel biti edini avtor dela; enak boj je gotovo bil po pred-

stavi, ker noben ni hotel prevzeti avtorstva nasea.

III

Angleški pesnik John Keats je prišel v Rim v upanju, da ga bo blago podnebje ozdravilo. Nekoč je po kosilu vstal s kozarcem v roki in izkličnil:

»Preklet naj bo Newtonov spomin!»

Na splošno začudenje je pojasnil:

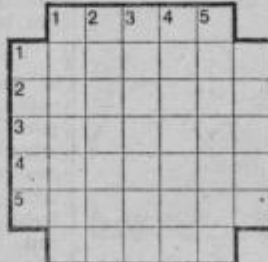
»Zato, ker je uničil vso lepoto mavrice s tem, da jo je stlačil v prizmo!»

III

Nekoč je Rachel takole pisala Dumasu:

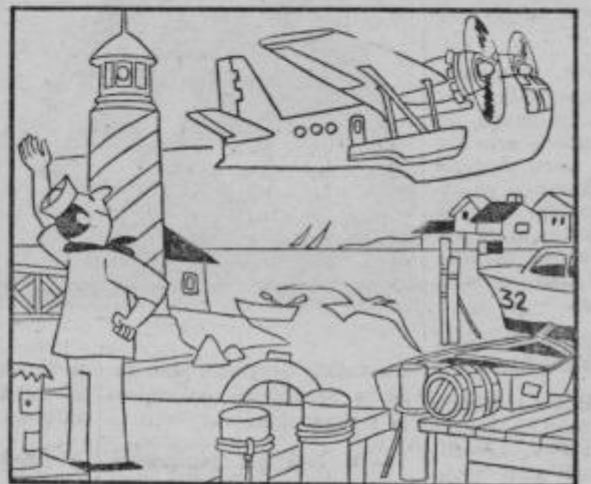
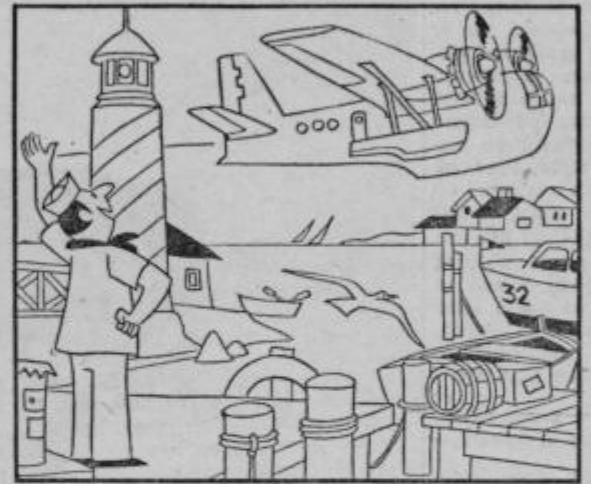
»Dragi prijatelj, prosim vas, pridite jutri k meni na kosilo. Dobro vem, da vam bo dolgčas, ker nisem duhovita, zaradi vašega obiska pa bom duhovita dan kasneje, ker imam dober spomin.»

MAGIČNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. ena najbolj značilnih hribovskih vasic, ki leži v višini 700 m na vzhodni strani Tolstega vrha, 2. ženinova izvoljenka, 3. delavec v steklarni, 4. snov kislega okusa, 5. sporazum, zveza držav

ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta v dvajsetih podrobnostih. Poskusite najti vse!

VELEBLAGOVNICA »T« — ODDELEK FOTO-OPTIKA — VELIKA IZBIRA NAJMODERNEJŠIH MODELOV ROČNIH UR ZODIAC — UVOŽENIH STENSKIH UR — ZLATEGA NAKITA — BIŽUTERIJE

HČI GROFA BLAGAJA

24

RADO MURNIK

Razvij tudi ti zeleni barjak in udeleži se junaškega letovanja zoper nečiste krščanske malikovalce, ki časte pobaran les po božje in molitvo pisano platno!

Zamišljen Osman paša je molčal in podpiral kolce na kolenih.

»Kaj se obotavlja?« je ugibal Uzeir aga sam pri sebi in dodal: »In tako veleba Koran: Onim, ki se vojujejo za vero božjo, bog nikdar ne pozabi njih del, marveč jim bo vodnik in jim pospeši vsako namero; odvede jih v obljubljeni raj.«

Paša se ni ganil. Nasilna azijska narav in plameneti verski fanatizem sta ga vabila na roparski pohod; toda obljubil je bil goreče prosečemu Omarju, da ostane v Vranduku, dokler Alah ne odloči usode čimdalje bolj hirajoče Fatime.

»Handžar in konj — kaj je lepšega na svetu?« ga je bodril aga. »Treba bo opasati sabljo.«

Osman paša je počasi obrnil obraz proti njemu.

»Jaz bi prvi vzel barjak v roko,« je dejal. »Živo želim četovati. Prav rad bi se bil pridružil beglerbegovim konjenikom. Ali, drugi moj, pogubna bolezen se je vtihotapila v našo obitelj.«

Tako se je izrazil, kajti mohamedanec ne rabi vpriču tučja nikdar izraza humuma nikar pa, da bi jo celo imenoval. Uzeir agi je bilo žal, da je prišel zastoj v Vranduku.

»Kaj dela tvoj Omar,« je zasukal pogovor. »Ze dolgo ga nisem videl.«

»Dečko se krasno razvija,« je odvrnil Osman paša in razjasnil se mu je temni, čemerni obraz. »Lepo ga je gledati, kadar dirja na svojem belem Sarifu; jahati zna kakor malokdo, tudi brez uzde in sedla. S puščico ti zadene letečega kragulja. Uren je in pogumen, bistra glava, in vendar vedno ponižen in prijazen.«

»Nadkriliti ga ne more noben vrstnik,« je dodal tolsti Tahir. »Kadar tekmujejo v skoču — prvi je Omar! Kadar se poskušajo v teku — prvi je Omar! Kadar se kosajo s kamnom ali šogo — vselej je Omar! prvi vsi vranduški dečki radi poslušajo njegov glas in se pokoravajo njegovim navodilom.«

»Pisati in brati zna kakor softa, vtem ko znajo drugi tudi komaj pisati prav držati, je zadovoljen dejal Osman paša, ponosen na svojega postnovljenca.

»Pa ga daj v medreso, da se izuči za duhovnika!« je svetoval Uzeir aga.

»A, kaj šela!« ga je zavrnil paša. »Poznam medrese, moj brat Ibrahim je hodša. Sedem, osem let si je belil glavo s staro arabsko sintakso, prežvekoval besede in redke izrase. Omar je ustvarjen za kaj boljšega nego za snaha in njegove brezkončno dolgovazne razlage. Lovila sva divje koze na Ranagoli in sokolet v skalovju pri Globarici. Kako ti zna plezati! Ko divja kosa sama! Vzoren junak bo, Rojen je za vojnika.«

»Vranduncani ga imenujejo že zdaj le krasnega janičarja,« se je polaskal Tahir zadovoljnemu posinovniku.

»Mlad je še in včasih je otročji,« je rekel paša.

»Pa kaj hočemo? Ni še spremenil glasu in o brkih tudi ni še nobenega sledu. Jeseni ga pošljem v stambulsko janičarsko šolo.«

Zaploskal je trikrat z rokami. Prišel je Ilmihal.

»Jelena naj pokliče Omarja!« je velel Osman.

»Sedi poleg mene!« je povabil Uzeir aga Omarja, ko je prihitel iz prvega nadstropja in pozval k njej zopet Jeleno.

»Jeseni pojdeš torej med janičarske učence,« mu je rekel Uzeir aga s svojim gromkim glasom in ga prijazno potrepljal po rami. »Lani sem bil v Istanbulu in si ogledal janičarsko šolo. Zato ti lahko povem, kako in kaj je tamkaj. Saj te to vendar zanima?«

»Zelo me zanima,« je odvrnil Omar naglo. Zardel je, ker se je tako debelo zlagal. V hudi zadregi ni vedel, kam bi pogledal. Povesil je oči.

»Mladostna skromnost,« so mislili oni trije.

»Tudi mene zelo zanima, četudi vem, da me ne vamejo nikdar v nobeno janičarsko orto,« se je smehljaj Tahir in kazal na svoj obširni život. »Govori tedaj, ljubi prijatelj.«

»Janičarska učilnica v stambulskem seraju ima pet oddelkov,« je začel Uzeir aga in z dlanjo gladil svojo

kričeče pobarvano brado. »V prvem oddelku se uče adžem ogran (neizkušeni otroci) pisati pa brati turški, arabski, perzijski in nekoliko iz korana. Obleženi in obriti so vsi enako. Uče jih tudi streljati z vedno večjim in močnejšim lokom. V drugem oddelku so petnajstletni in starejši mladeniči; veščajo se natančneje v predmetih prvega razreda.«

»Omar pojde takoj v drugi razred,« je prestrigel Osman paša dolgo nit Uzeir agove zgovornosti. »Saj zna že dovolj. Kaj bi med otroki!«

»V drugem oddelku spoznajo in določijo učitelje, zakaj je učenec najbolj nadarjen; ali za dvorno službo, ali za državno, ali za vojaško. Za dvorjane izbrani mladeniči so v tretjem razredu; teh je navadno okoli tri sto. Mnogo teže je priti v četrti razred, v šolo za državne uradnike; teh učencev je le po šestdeset. Najtežje pa se kdo prične v peto šolo, kjer je komaj trideset sułtanovih ljubljencev. Njim so namenjene najvišje službe na sijajnem dvoru in v državi. Vidiš, Omar, ako doš marljivo in pameten, utegneš biti kdaj nazir, prvi zaupnik sułtanov, mogočen bogat efendi! — Kaj si se tako zamišlil?«

Omar je slišal in razumel komaj potovico agove dobrohotne razlage; mislil je na Fatimo.

»Kaj pa dečki, odbrani za vojaško službo?« je vprašal »Ti mladeniči morajo pomagati na sułtanovih urtih. Donašati morajo zidarjem kamenja, apna in lesa. Opravljati morajo zelo težka dela in prenašati lakoto in žejo, vročino in mrz. Kuhajo si sami. Do petindvajsetega leta je vsak dodobra utrjen in izurjen in šele zdaj more stopiti med prave janičarje, one nepremagljive junake, ki pred njimi trepetajo vsi trije deli sveta.«

Z minareta trdnjavske mošeje je vabil muzein pravovernike k molitvi po sončnem zahodu.

Osman paša in vsi drugi so vstali, šli na dvorišče in vzeli pri vodnjaku abdest: umili so si obraz, roke in noge ter mrmrahi ob vsakem gibu. »Alah ekber — bog je vsemogoci!« Pred vrati so odložili vse orožje in stopili v malo, skoraj prazno molitnico. V steni je bila vdolbina, ki je kazala smer proti reki.

SPOMIN NA SPOMINE

ŠE IZ ČASOV NJ. VELIČANSTVA

V roke mi je prišel znan slovenski list »MIRA«, ki je izhajal od leta 1881 v Celovcu. Stevilko štiri tega časnika iz 28. januarja 1916. leta mi je pokazal nekak VINKA DIMECA Janšo Mirnik in me opozoril na vsebino tega lista, kjer so bili objavljeni spomini Vinka Dimeca iz Smartnega v Rožni dolini na njegove dni ruskega vojnega ujetništva in kako je izgubil nogo. Torej, prisluhnimo še mi delčku tiste zgodovine, ko so se morali slovenske fantje boriti po tujih deželah za tujega cesarja in torej tudi za tuje koristi.

Besedilo, objavljeno v »MIRU« nosi naslov »Doživljaji vojnega ujetnika« s podnaslovom, da je pisanje dovoljeno od armadnega vrhovnega poveljstva. Prične se takole:

»Dne 26. avgusta 1914 smo marširali po precej dobri cesti v Galiciji. Naš nadporočnik nam je rekel: 20 km smo še od meje, potem pa bo nekaj. Naenkrat se sliši povelje: »Artilerija naprej!« mi smo pa šli na desno čez njive in travnike... Ko smo prišli čez železno progo ravno pri postaji Krasne, poklekem za hrastov steber in vstrelim. Mislim vstreliti drugič, pa mi prileti od zadaj v nogo nekaj s, tako močjo, da me vrže na hrbet. Noga je bila pod kolonom drobna, le malo se

je še na enni strani držala za kožo. Potem sem moral biti čisto miren, drugače bi bil cilj Rusom. Prosil sem nekega nadporočnika od našega polka, da bi mi dal enega moža, ki bi me v stran zavlekel in zavezal rano. Ta mi je rekel: Leži mirno in čakaj, da pridejo sanitetci. Tako sem se vdal v voljo božjo in mirno ležal, pa sem vsled izgube krvi močno oslabil. To se je zgodilo okoli enih popoldne, ob 4. uri so šli naši nazaj, in Rusov je prihrumelo kakor listja. Eden mi je takoj vzel vse, samo ure ni videl, ki jo imam še danes, potem me je pa pustil ležati...«

Vinko Dimec potem piše, kako so ga spravili na voz, ga vozili tudi z vlakom do Kremenca in tam so mu v bolnici odrezali nogo. Ne spominja se, koliko časa je bil tam. Potem so ga poslali v Ravno in je bil spet operiran, ker je bila kost predolga. Četrtega oktobra istega leta je prišel v Kijev, kjer so ga spet operirali. Točno mesec dni pozneje je prišel v Moskvo, kjer je bilo slabo, 17. novembra pa v Nižni Novgorod, kjer je bilo sicer dobro, le rana se ni hotela zaceliti. Slabo je bilo z rano do konca februarja 1915. in je ostal v bolnišnici do aprila, kjer so jim obljubili, da bodo vsi tisti, ki nimajo rok ali nog odšli domov. A ni bilo nič,

ker je prišel k zdravim v transport za Sibirijo in so se vozili skoraj mesec dni v Antipiho pri Čiti daleč v notranjo Azijo. Tako le piše:

»Tam je bilo pa konec vsega. Stanovanje konjski hlev, še gnoj je bil notri in vse živo tistih prijaznih živalic, ki ne bežijo od človeka... najhuje pa je bilo, ker od doma ves čas nisem dobil nobenega sporočila, čeravno sem večkrat pisal... 16. 8. je bila vesela noč. Ob 11. uri nas je prišel neki Rus klicat, da moramo biti ob 4. uri zjutraj pripravljeni za odhod. Spati nisem mogel več... Sedaj sem na Dunaju v bolnišnici. Sam še stojim, čeravno me bolj na eno stran vleče. Tukaj mi gre čisto dobro. Zdaj imam nogo iz gipsa in železa, potem dobim usnjato. Umerjeno že imam; s tisto bom menda tudi šel domu, da bom začel kaj delati.«

Tako zaključuje Vinko Dimec svojo pripoved v Celovškem »Miru«. Dočakal je devet križev in še čez, pred leti je umrl. Ostal nam je spomin na tiste dni, ko se je slovenski sin boril za avstrijskega cesarja in pri tem izgubil nogo — no, spomine je lahko objavil v slovensčini, čeprav v Celovcu, leta 1916, ker pa danes s toliko ihto reakcionarne sile zanikajo vse, kar je slovenskega.

DRAGO MEDVED

S sobotnega gasilskega tekmovanja v Kozjem: ekipa domačinov.

Foto: D. Medved

zaupno

VITKE NOGE

Vsem drugim pomagajte, zato bi prosila, da tudi meni, čeprav sem skoraj še otrok. Tako mi vsaj pravijo doma, jaz pa sem končala letos sedmi razred. Začenjam z zadnjo preizkušnjo v življenju, z zadnjim razredom osemletke. Sem doraščajoče dekle in me dekleta damo veliko na zunanost.

Moja težava pa se začneja in konča pri vitkih nogah. Nimam jih, čeprav si jih nadvsem želim. Moje noge so v gležnjih preveč debele, skratka niso vitke. Jaz pa pijem deit, pa maščoba kljub temu ne izgine. Zato se večnoma oblačim v hlače, ker me je obleke sram nositi, imam pa oblek več kot hlače. Rada bi nosila dolga krila, a jih zaradi nog ne morem. Visoka sem 158 cm, tehtam pa 50 kg. Je to preveč in odgovorite mi prosim, ali bom imela kdaj vitke noge?

MIRA

DRAGA MIRA,

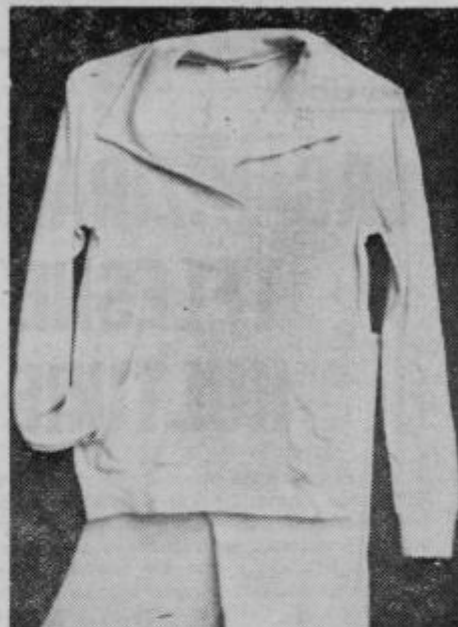
To, da ljudem pomagam, je iz trte zvito. Lahko jim le svetujem, pomagati pa si morajo sami!

Ce se letos oblačiš v hlače ni nič posebnega, ker je to letos moderno, čeprav jim je svetovna moda že obrnila hrbet. Naša dekleta pa v hlačah kar vztrajajo, zato tudi ti z njimi lahko skrješ svojo »napako«. Ker si v razvoju se bodo tvoje noge še oblikovale, seveda, če ne boš zanemarjala športa, predvsem pa plavanja in kolesarjenja. Verjetno nikoli ne boš imela nog, vitkih kot srna, a se boš morala s to misliti sprizajntiti. Verjetno si že opazila, da imajo ženske na splošno zelo neskladne postave, se pa potrudijo, da poudarijo tisto, kar imajo lepo. Tudi ti moraš poiskati na sebi tisto, kar imaš najlepše in to primerno poudariti. Če imaš lepe oči, posveti jim večjo pozornost kot ostalemu obrazu, če imaš lepe prsi, izberi primeren nedrček ali bodi brez. Vsaka žena mora vedeti (ti pa se zdaj leviš v pravo žensko), kje so njene šibke in kje njene »trdne« točke. Če jih potem zna postavljati na pravo mesto, bo sama s seboj vedno zadovoljna. Tudi ti boš, če te ne bo preganjala misel na svoje debele členke. Te so pač tvoja šibka točka, ki se da s trezno presojo omiliti, nikoli pa čisto odpraviti.

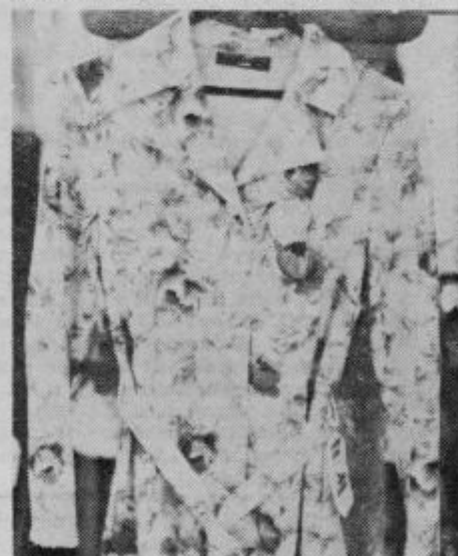
Pa še na tvoje drugo vprašanje bi rada odgovorila: malo si res debelušna, a ker si še vedno v obdobju dozorevanja, boš verjetno še tudi zrastle. Do tedaj pa skrbi s telovadbo, da boš svojo postavico primerno uravnesila. Vključi razumski tok, temu dodaj še pehar dobre volje in boš — punca in pol.

NATASA

priporočamo

Ce si želite modne frotiraste pižame, jo lahko kupite v prodajalni Veronika, kjer jih prodajajo v zeleni, oranžni, rumeni in lila barvi in v velikosti od 38 do 44. Proizvajalec: Beti Metlika. Cena: 222,85 din.

Prodajalna Mladost v Zidanškovi ulici je te dni prejela praktične tunike, ki jih izdeluje v konfekciji Oro Oroslavje. Na voljo so številke 40, 42, in 44. Cena: 290,00 din.

Kitajske porcelanaste skodelice z žličko lahko kupite v kompletu ali posamezno v veleblagovnici Tkanina. Cena: 27,30 din.

V eni izmed trgovin Peko lahko izbere te elegantne čevlje z ožjo visoko peto in sicer v rjavi, sivi, zeleni in rdeči barvi in od številke 35 do 40. Cena modela je 299,00 din.

Te dni se lahko založite s poceni in dobrim mareličnim džemom, uvoženim iz Bolgarije. Prodajajo ga v veleblagovnici T. Cena: 8,96 din.

Staša Gorenšek

MODNA JESEN (BLUZE, TUNIKE, JOPICE)

Krila in hlače navadno kombiniramo z bluzami, tunikami in jopicami. Se posebno letos so take kombinacije zelo priljubljene in moderne. Zato tudi bluze in tunike niso več samo klasično krojene in stereotipne, pač pa jih je moda oblikovala čisto na novo.

Tunika je ravna, s kratkimi zavihanimi rokavi, z izrezom brea ovratnika, z razporkom ob strani in se nosi čez tanek puli, navadno temnejše barve. Obledemo jo lahko tako k hlačam kot k modnemu ravno krojenemu daljšemu krilu.

Zenske bluze, ki jih radi nosimo v najrazličnejših dnevnih kombinacijah, so krojene v športnem srajčnem stilu.

Veliko je tudi prešitih tunik ali jopic, ki se prav tako nosijo čez pulover, ki se dopolnijo še s šalom in so najprimernejše za izlete in potovanja.

Za večere pa so našli kreatorji navdih pri kitajskih, vzhodnih oblačilih. Tako priporočajo tunike s stoječim mandarin ovratnikom; tuniko, ki pokriva boke, ki je v pasu zavezana in sešita iz črne svile z rožnatim tiskom, na primer.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

TKS CELJE

ORGANIZIRANOST TELESNE KULTURE

Danes popoldne bo ob 18.00 uri v stranski dvorani Narodnega doma 4. seja skupščine Telesno kulturne skupnosti Celje, kjer bodo delegati spregovorili o realizaciji programa in finančnega načrta v prvih šestih mesecih letošnjega leta ter obravnavali akcijski program za uresničitev ciljev družbeno ekonomske politike v TKS občine Celje in osnutek srednjeročnega plana TKS Celje. Pogovorili se bodo tudi o programskih izhodiščih za prihodnje leto. Med izredno zanimivimi točkami pa bo vsekakor organiziranost telesne kulture v Celju in prednostna razvrstitev športnih panog. Prav pri slednji se je v Celju skoraj vedno zatikalo in smo le težko prehajali na zeleno vejo. Gre namreč zato, da posamezniki počejo razumeti, da v našem mestu ne moremo imeti petnajst ali dvajset športnih panog, ki bi se dohotile po najvišjem tekmovalnem rangju. Tu gre ne nazadnje tudi za finančna sredstva, ki jih vedno primanjkuje. Zdej so poskušali na podlagi različnih mnenj in težnj sestaviti novo vrang listo, ki je dobro sestavljena in bi jo morali vsi sprejeti. Verjetno pa se bodo ponovno našli posamezniki, ki se s tem ne bodo strinjali. Kot primer navajamo to razdelitev:

V I. skupini so atletika, rokomet in košarka (utemeljitev: tem panogam pripada z vidika značilnosti naše telesno-kulturnega prostora osrednje mesto. To so športi, ki jim je posebna pozornost naklonjena v večini dežel na svetu, še zlasti v SFRJ in seveda tudi v Celju...). V II. skupini so hokej na ledu, nogomet in kegljanje (to so takomenovane uspešne panoge, v katerih je mogoče pričakovati rezultate v danih pogojih in v sorazmerno kratkem času...). V III. skupini smučanje, streljanje, plavanje in šah (to so panoge takomenovane uspešnih posameznikov...). V IV. skupini pa so vsi ostali, ki jih uvrščamo med rekreacijsko tekmovalni šport...).

Vsekakor je pred celjsko telesno kulturno skupnostjo cel sklop nalog, ki jih bo treba rešiti, če želimo nadaljnji razvoj telesne kulture v naši občini. Pri tem pa moramo konstruktivno sodelovati vsi, če hočemo, da bo to pomembno polje obrodilo sadove.

T. VRABL

ROKOMET — DOBRO

Le največji optimisti so pričakovali tako uspešen štart rokometišev v letošnji sezoni. Tu v prvi vrsti mislimo na drugoligaško ekipo Celja ter člana republiške lige Minervo iz Griž in žensko vrsto Smartnega.

Celjani so v drugem kolu pripravili presenečenje. Sredi Rovinja so premagali domačine, ki so jim lansko leto odvzeli možnost za uvrstitev v I. zvezno ligo. Premagali so jih s 27:20. Ze sam rezultat pove, kakšno je bilo stanje na igrišču.

V moštvu ni bilo slabega mesta. Boljšo igro pa so pokazali vratar Presinger, Levstik, Vlado in Miha Bojović ter Božič. Zadetke so dosegli: Levstik 6, Božič in Vlado Bojović 5, Miha Bojović, Koren in Luskar 3 ter Anderluh in Mrovilje po enega. V soboto bo na skalni kleti gostoval nevarni Varteks iz Varaždina. Celjani pa so na lestvici v vodstvu skupaj s Slovanom.

V republiški ligi je Minerva iz Griž ponovno dosegla uspeh. Premagala je Dobovo 24:23. Srečanje je bilo zelo dramatično in nervozno. Sele tik pred koncem so se domači gledalci oddahnili. Vse to pa ni bilo potrebno, kajti Praznikar, Virant in Zagar so zastrejali kar sedem najstrožjih kazni od 16 dosojenih. V prihodnjem kolu gostujejo igralci Minerve v Radgoni. Ženske Smartnega so doma premagale v republiški ligi Novo Iskro iz Nove Gorice 24:7. Najboljša realizatorka je bila Kolenčeva z devetimi zadetki.

J. KUZMA

ATLETIKA — EKIPNO I.

Letošnje republiško ekipno prvenstvo v atletiki je potekalo v znamenju borb dveh trenutno najboljših slovenskih kolektivov — Olimpije in Kladivarja. Pri moških so Celjani ta dvoboj zaključili v svojo korist z minimalno prednostjo, pri ženskah pa je Olimpija zmagala skorajda s prednostjo 1000 točk! Kladivar ni nastopil v najboljši postavi. Vvod in Prezelj sta bila v Brnu, Mijač je nastopil poškodovan in Cop ni skakal v troskoju zaradi poškodbe. Pri ženskah ni bilo Dermolove, ki je baze prenehala s treniranjem, na druge zastopnice v teku na 1500 m, kjer so Celjani tako avtomatično izgubili približno 600 točk... To je bil hud spodsrlaj, ki lahko Celjanke velja avrstilive v zvezni finalu. Od 22 disciplin so Celjani probrali pri moških 6 zmag, pri ženskah pa od 12 disciplin eno samo. Med kvalitativni rezultati velja omeniti le Prezeljevih 213 cm in Vivodovih 208 cm v skoku v višino, Planinškovih 420 v skoku ob palci, prav tako Renerjevih 410 v isti disciplini, lep napredek Roka Kopitarja na 400 m in 400 m ovire, Lisec je bil dvakrat prvi v teku na 1500 m in 3000 m. Pristevnik je zmagal v metu kladiva, Pečar pa v metu diska. Edino zmago pri ženskah je izbojevala Danica Urnkar v teku na 400 m.

Pri moških se je Kladivar brez dvoma uvrstil v zvezni finalu z 31.468 točkami, kar je nekoliko več kot lani, vendar hna možnost, da v zveznem finalu, ki bo oktobra v Celju, zbere še več točk. Ženske Kladivarja so zbrale 15.825 točk, znatno manj kot lani in tako bo treba počakati še izide iz drugih republik, če bo ta zbir zadostoval za uvrstitev med šest najboljših.

Ob rob pa še ugotovitev, da je bilo sojenje odlično, za samo organizacijo prireditelje, na kateri je nastopilo nad 200 atletov in atletinj (vsi najboljši v SRS!), pa je treba izreči tudi kritično oceno, da ni bilo prek letakov in javnosti obvestila o tem zanimivem republiškem prvenstvu, na samem tekmovališču pa smo pogrešali semaforje, da bi lahko redki gledalci spremljali potek bojev med posameznimi tekmovalci.

K. JUG

NOGOMET

NASTAJA IGRA

Nogometiši Kladivarja počasi prihajajo k sebi. V srečanju proti Dravi smo videli nekdanji koncept celjske igre. Vse vrste so dobro delovale in po zaslugi odličnih Jovanoviča, Rebersaka in Hribernika so imeli napadalci dovolj priložnosti za zadetek, toda izkoristili so samo eno. Strelec je bil Rebersak. V kolikor bosta Dobrak in Kokotec našia pravi trenutek pred vrati nasprotnikov, potem lahko pričakujemo tudi s prihodnjih dveh gostovanj vsaj dve točki.

Po srečanju v Celju nam je Janjo Kuder povedal: »Srečanje je bilo dobro. Resda smo zmagali skromno 1:0, toda bolj kot z rezultatom, sem zadovoljen z igro. Imamo še samo dve slabi mesti in ko rešimo še to, homo tudi v Murski Soboti in Rušah zadovoljili.«

Ekipa Smartnega je izgubila v

Izoli 1:2. Toda poročevalci poročajo, da so bili igralci Smartnega boljše. Skoda, da te prednosti niso znali izkoristiti v zadetkih. Sicer pa bodo v prihodnjih kolu igrali doma proti Pohorju in Slovanu. Priložnost je tu, potrebno bo le pokazati večje sposobnosti pri zaključnih strelih. Častni zadetek v Izoli je dosegel Prašnikar.

V conski ligi je v vodstvu Rudar iz Velenja. To je presenečenje. Velenčani so v treh srečanjih dobili celoten izkupiček. V zadnji tekmi so premagali Dravinjo 5:1. Steklar je doma odpravil Rakčiča 3:1. Edino Straža je imela težko gostovanje v Beltincih, zato je poraz 0:1 pričakovana. Na lestvici so Velenčani prvi, Steklar peti, Dravinja sedma in Straža deseta. V prihodnjem kolu se pomerijo: Aluminij — Velenje, Straža — Peča, Dravinja — Steklar.

J. KUZMA

SAH

ŠTART V MEDULINU

Ko objavljamo te vrstice so celjski šahisti že v Medulinu pri Pulju na državnem šahovskem prvenstvu drugoligašev. Kot prvaki Slovenije so si pridobili pravico sodelovanja v drugi najmočnejši skupini jugoslovanskih šahistov. Na pot so odšli Bervar, Pešec, Streiber, Cegler, Jazbec, Ojstrec, Pertinač, ki bodo igrali na šahskih deskah ter šahistični Logjca Pongrac in Lučka Uznah in mladina Agrež ter Planinec.

Pred odhodom je Milan Ojstrec povedal:

»Kljub temu, da smo na papirju neizkušena ekipa in kandidati za slabša mesta, bomo pokazali vseni, da z nami ni prijetno očesnje zohatje. Potkušali se bomo uvrstiti v sredino lestvice in si s tem priboriti drugoligaški status tudi za prihodnje leto. Zlasti bolj optimistični smo zato, ker se je vrnila izvrstna prvokategorijca Logjca Pongrac.«

J. K.

KEGLJANJE

JOŽE TISOVEC PRVI

Najboljši kegljači celjske regije so se pomerili na obnovljenih kegljiščih v Celju in Zalcu za naslov prvaka celjske medobčinske lige. Novi prvak je postal član Celja — Jože Tisovec, ki je na celjskem in žalskem kegljišču dosegel najboljši rezultat 1776 kegljev.

Ker so bili pogoji za nastop popolnoma enakovredni so med najboljšo deseterico mnogi novi kegljači. Končni vrstni red: Tisovec (Celje) 1776 (871, 905), Tomažič (Celje) 1734 (844, 890), Kačič (Zalec) 1702 (863, 839), Črnok (Kovinar Store) 1693, Srot (Celje) 1688, Zore (Kovinar Store) 1681, Čehovin (Zalec) 1677, Rašček (Sotanj) 1573, Vanovšek (Celje) 1670 in Brglez (Zalec) 1651 kegljev.

Omenjeni bodo sodelovali na republiškem prvenstvu.

J. KUZMA

MARJAN DOBOVIČNIK

VELIKO V ČRNO

V Postojni je bilo medobčinsko tekmovanje z malokalibersko pištolo serijske izdelave »Druvov«. Nastopilo je osem najboljših ekip iz vse Slovenije. Celjsko ekipo so sestavljali Polde Teržan, Jože Strajhar, Marjan Dobovičnik in Tone Jager. Zmagala je odlična ekipa strelcev iz Postojne. Celjani so se uvrstili na drugo mesto z 12 krogi zaostanka. Oslabljena ekipa Velenja je zasedla šesto mesto. Od Celjanov je bil po pričakovanju najbolj precizen Marjan Dobovičnik, ki je dosegel 241 krogov in se uvrstil na tretje mesto. Jože Strajhar je bil peti z 243 krogi, Velenčan Hinko Bola pa šesti z 241 krogi.

TONE JAGER

KOŠARKA: BOJ ZA DRUGO MESTO

Košarkarji Kovinotehne presenečajo s svojimi dobrimi rezultati. Med tednom so doma premagali Fructal 78:65 v igri, kjer so gostje nudili domačinom močan odpor. Tokrat ekipa Kovinotehne ni prikazala najbolj zrelo igro. Bilo je precej napak v obrambi in napadu, predvsem pa slabih podaj. Ko so se jim gostje približali, pa so Celjani le zaigrali kot znajo in pólnili koš.

Sledila je prijateljska tekma v Storah proti Partizanu Štore, ki se je končala s presenetljivo zmago domačinov s 86:84. Celjanom se je poznala velika utrujenost od nenehnega treniranja in tekmoovanja. Kljub tem opravičilom pa veljajo mladim košarkarjem iz Štor vse čestitke za ta podvig!

Gostovanje za točke v Metliki proti neugodnemu nasprotniku Betiju so Celjani zaključili s presenetljivo zmago 74:83. Beti je namreč Celjanom povzročila že marsikatero grenko razočaranje. Sedaj so jih Celjani sdotolkli na njihovih tleh v igri, kjer so pokazali izredno dobro igro v obrambi in so s hitrimi protinapadi pólnili njihov koš. Celjani so tokrat igrali z osmimi igralci. Uspešno so zaustavili Medeka, najbolj nevarnega igralca Beti.

Za uspeh so zaslužni vsi igralci T. in Z. Sagadin, Erjavec, Jug, Pipan, Stefanec, Sobotič in Kralj. Tako so sedaj igralci Kovinotehne s Triglavam iz Kranja borijo za 2. mesto v SKL. Trenutno so na 3. mestu s enakim številom točk kot Kranjčani. V soboto bodo v Celju gostovali igralci Vrhnike, pa tudi dekleta bodo nastopila v predtekmu. Program se bo pričel že ob 17.00.

K. JUG

FARTELJ IN LESKOVŠEK PRVA

Na 30. državnem prvenstvu v modelarstvu, ki je bilo od petka do nedelje v Vrhu, so celjski modelarji dosegli izredne uspeh. Osvajali so dva naslova državnega prvaka, dve drugi in eno tretje mesto. V konkurenci prostoletičnih modelov je zmagal že drugi zapored član Aero kluba Celje Stanko Fartelj. Drugo mesto je osvojil prav tako Celjan Peter Karner. Med ekipami so Celjani iz Aero kluba drugi za samo 11 sekund zaostanka za Petrinjo, Emo pa tretje.

V konkurenci vzpenjalcev je naslov prvaka osvojil Branko Leskovšek (Emo Celje). Torej izredne uspeh za modelarje Celja. Poleg tega je Branko Leskovšek sodeloval na svetovnem prvenstvu v Bolgariji. Osvajal je 14. mesto med 93. tekmovalci.

Jk

V CELJU IN ŽALCU

TRIM HOJA IN TEK

S kolesarjenjem in plavanjem trim smo za letošnje leto oprvili (uspešno), zdaj pa sta po nami dve novi preizkušnji za letno zmogljivost, in to prvot: — hoja trim pod geslom »P pod noge — krepimo srce« in — tek trim pod geslom »Ve no mladi — tečemo radia.«

KDAJ BO V CELJU?

Hoja trim bo v nedeljo, 2. septembra in ponovitev prihodnje nedelje, 28. septembra. Sta bo od 7. do 11. ure, pot do lja pa morate opraviti najkasneje do 13. ure. In kje so star na mesta za hojo? Na igriščih pri Skalni kleti, cilj pa na Celjski koči, štart v Storah pri lovadnici Partizana s ciljem v domu na Svetini, štart na Dobni pri recepciji zdravilišča s ciljem na Spiku pod Paškim Kojakom in štart na Gričku v TRI centru, kamor se bo tretji vrnil po krožni poti pod hišmom in prek Anskega vrha. Ko trojne kartone lahko kupite v šarju po 4 din, za udeležbo v prejemate značko »trimčka — b dac«, družine pa še posebne di piome. Vsaka pot ima eno d tri kontrolna mesta, ki bod označena na večjem zemljevid pri vsakem štartnem mestu. S veda pa je treba za priznanje opravljene poti zbrati vse kontrolne izje. To so poti, primne ne za vsakogar, potrebovali s boste v poprečju dve uri hodi Toraj, nedeljski dopoldanski i let združite s hoja za strimčk — hodača« in to sami ali z drizino ali s prijatelji. Udeležbo u akciji pa lahko izkoristite tud za pikniki v naravi, nabiranje go ter kostonja ter sploh opazov oja narave v lepem jesenskem času. Če bo vreme neugodno - dezevno — bodo akcije ponovlj 5. oktobra.

Tek trim bo v Celju od 1. d 3. oktobra (sreda), četrtek in p tek) od 15.30 do 17.30 in 3. oktobra (sobota) od 8. do 11. ur Praga je dolga 2400 metrov, pri teči pa je morate ali na Grič ku, stadionu Kladivarja (atletika) ali v Storah (stadion). Not me za tek niso pretežke, so p določene za posamezne starost ne skupine. O tem bomo po drobneje pisali v naslednji šte vilki Novega tednika in poročal v Radlu Celje.

KDAJ BO V ŽALCU?

Akcije »hodja pripravljajo št di v žalski občini, in sicer p naslednjem razporedu in krajih: Datum: 19. in 20. septembra 26. in 27. septembra ter 3. i 5. oktobra.

Relacije: Zalec—Horn, Prebol —Murja Beka in Vransko—Crel ter druge proge po dogovoru i delovnimi organizacijami in drugimi skupinami.

Skratka, v jesenskem času n bo manjkalo možnosti za rekreacijo, zato organizatorji tako i Celju kot Zalcu upajo, da s bo njihovih akcij udeležilo čim več občanov, še posebej zato, h sta obe disciplini (še posebej h ja) primerni resnično za vse. S mi pa ob tem zapisu, ko v vabimo, da se akcij udeležijo želimo, da bi podobno pripravili tudi v drugih občinah, ko Mozirje, Velenje, Slovenske Kojnice, Laško, Sentjur in Smač je. Pri teh akcijah niso potrebna sredstva, ampak samo dobi volja in kar je največ vredn — preživeli boste prijeten di v naravi. To pa je v današnjem času največ vredno!

T. VRABL

PILŠTANJ

NOVE PRIDOBITVE

Že nekaj let nazaj ni bilo na Pilštanju na Kozjanskem tako živo kot v soboto, ko so v prisotnosti številnih družbenopolitičnih delavcev občine Smarje pri Ješah, predstavnikov RTV Ljubljana, občanov, nekdanjih in današnjih tržanov Pilštanja svečano predali namenu asfaltirano cestišče preko Pilštanja v dolžini 1200 m, vrtec v Lesičnem, blok, novo pošto in TV pretvornik na Vini gori.

Da je bilo veselja na pretek je razumljivo, zakaj o

sleheri med novimi pridobitvami bi lahko govorili kot nepotrebnih. Če povemo le o vrtcu, da je prvi v tem predelu Kozjanskega, je že skoraj dovolj. Najpomembnejša zmaga delovnih občanov pa je prav gotovo nova cesta, ki bo po vsej olajšala dovoz sadja prebivalcem, ki žive daleč v stran v zaselkih Vina gora, Klake, Okič in tako naprej. Delež občanov pri gradnji te ceste je ogromen, kljub temu pa se prebivalci Pilštanja še vedno

spopadajo s težavami, saj asfalt še ni v celoti plačan. Ob razumevanju delovnih organizacij, pa tudi sorojakov, upajo tržani, da bo tudi ta problem kmalu rešen.

V krajšem kulturnem programu so sodelovali godba na piňala iz Rogaške Slatine, otroci osnovne šole iz Lesične, za zabavo pa je poskrbel ansambl Lesjak iz Rogaške Slatine. Na sliki: blok za vrtec, stanovanja in pošto.

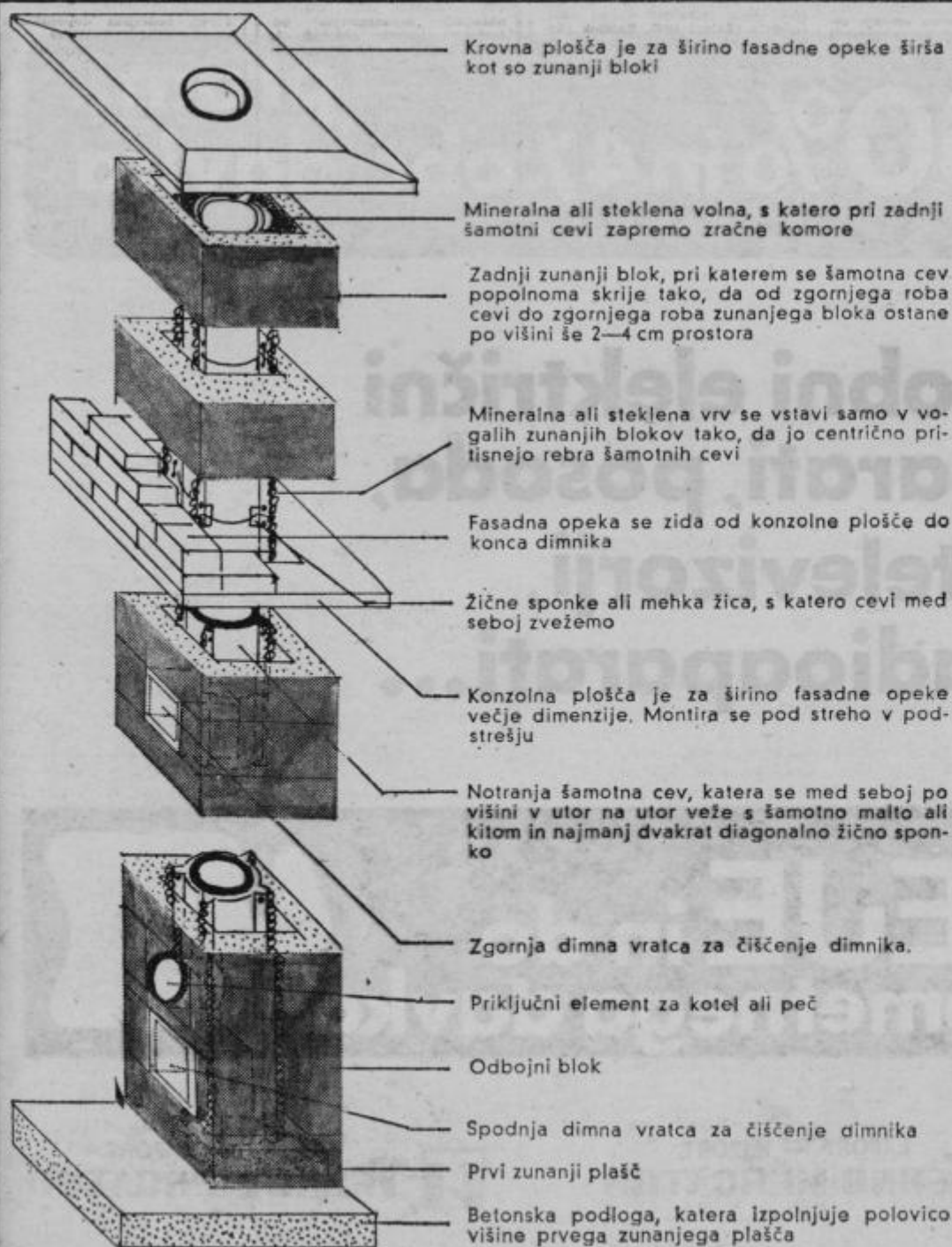
MILENKO STRASEK

OB 100-LETNICI GASILSTVA V KOZJEM TEKMOVALI MLADI IN VETERANI

V soboto je bilo v počastitev stoletnice gasilstva v Kozjem tekmovanje mladih celjskega območja, popoldne pa so se pomerili še veterani. Pri pionirkah B so zmagale mlade gasilke iz prožinske vasi, druge so bile Kozjanke. A Pionirke so bile prve iz štorske železarne, A pionirji so bili zmagovalci pravtako iz štorske železarne, B pionirji pa so bili zmagovalci iz Strmca. Med zmagovalci mladinci so bili prvi iz Prožinske vasi, mladinke pa iz Kozjega, iz Draže vasi so bile druge. Zmagovalci bodo odšli na republiško tekmovanje, ki bo 27. in 28. septembra v Zaleu.

Popoldne pa so se pred gasilskim domom v Kozjem pomerili veterani. Prvo mesto so zasedli veterani iz Velenja-mesto. Njihova ekipa je bila tudi najstarejša med vsemi, saj so vsi skupaj (bilo jih je 9) šteli natanko 666 let. Na sliki ekipa mladink iz Kozjega.

D. M.

TO-MO-DI

**TOPLI MONTAŽNI
DIMNIK Z GIBLJIVO
KISLOODPORNO
OGNJESTALNO
ŠAMOTNO CEVJO**

**MONTAŽNO INDUSTRIJSKO
PODJETJE**

61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13

TEL. 22-113, 20-641

TELEX 31420 YU KIP
Informacije in strokovni nasveti v vseh
trgovinah z gradbenim materialom.

8. OBRTNI SEJEM V CELJU

OD 19. - 28. SEPTEMBRA

T EXPORT - IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

ZA VAS

ženska in moška konfekcija, pletenine

TOVARNIŠKO ZNIŽANJE

20-60% in 4% obč. davka ^{prom.}

bela tehnika, drobni električni
gospodinjski aparati, posoda,
elektromotorji, televizorji,
radioaparati...

12% CENEJE in do
4% obč. prometnega davka

T EXPORT — IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

T EXPORT — IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

T EXPORT — IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP —

SLOVENIJALES

LIK SAVINJA CELJE

Vse cenjene obiskovalce VIII. sejma obrti vabimo, da nas obiščete na našem razstavnem prostoru v HALIA - pritličje

ZA OPREMO VAŠEGA DOMA VAM NUDIMO VSE VRSTE POHIŠTVA PO NAJUGODNEJŠIH SEJEMSKIH CENAH.

ZA OBISK SE PRIPOROČA

UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP —

UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP —

UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP — UGODEN NAKUP —

150 let PIVOVARSTVA V LAŠKEM

naše kraje in pozneje tudi. Toda zanesljiv datum za pivovarsko tradicijo je v Laškem letnica 1825, ko je v poslopju današnjega gostišča »Savinja« bila Grayerjeva pivovarna, ki je sezonsko varila pivo v 10 hektolitrskem kotlu, kar je bilo dovolj za Laško in okolico — takrat seveda.

TRADICIJA IN NARAVNI POGOJI — PODVOJENA KAKOVOST

22 let je Greyer s svojimi pivovarji varil v starosvetnih pogojih. Vse so delali ročno. Po letu 1850 prede pivavarstvo v roke družine Uhlich iz Rimskih Toplic, ki so postavili pivovarno pod Smihelom, kjer je danes tekstilna tovarna. Uhlich je zvaril že 10.000 hektolitrov letno, njegov žalski naslednik Simon Kukec pa že 30.000 hektolitrov na leto. Takrat je potovalo LASKO PIVO celo dije kot sedaj, saj so ga pošiljali celo v Egipt in Indijo.

Proizvodnji postopek, kateremu je pivovarna v Laškem ostala zvesta do danes ni bil edini adut. Poleg recepture in še nekaterih skrivnosti pridodaja kakovost pivu iz Laškega še voda in ne nazadnje še vremenske razmere. Kukecovo LASKO TERMALNO PIVO si je pridobilo — lahko rečemo svetovni sloves.

»UPOR« GOSTILNIČARJEV DIKTATURI MONOPOLISTOV

Ob prelomu stoletja je pivovarno v Laškem prevzela žalskološka delniška družba. V Žalcu je bila sladarna, pivovarna v Laškem. Vsa slava pa ni zadoščala za ekonomski pritisk »Uniona« iz Ljubljane in Zagrebačke pivovare, ki sta se z nakupom večine delnic znebili laške konkurence. Toda le za dvanajst let...

Leta 1938 so v Laškem na sedanji lokaciji slovenski gostilničarji kot delničarji slavili osamosvojitve od diktatorov pivovarskega kartela. Za Laško se gostilničarji niso odločili le zato, ker leži Laško ob glavni železniški žili in v središču Slovenije. Sloves laškega piva iz minulosti ni uplahnil kot sčasoma upadajo pene v vrčku. Na ta adut, na tradicijo in spet na kvalitetno vodo

so zaigrali, vendar šele tri leta pred drugo svetovno vojno. Zdaj so se laške konkurence otepali še »rajhovski« pivovarji in proti koncu vojne je poslopja prizadelo bombardiranje.

TLELA JE ŠE ISKRA, POTEM PA PREPOROD IN RAST

Povojne težave s surovinami, skromna potrošnja, morda še kakšne stare tendence v novi preobleki, vse to je nekaj let po vojni že kazalo, da bodo komaj še tlečo iskro upihnil. Toda kolektiv se je zavzel za svoj obstoj. Prigovorom o ukinitvi je bila vrnjena rokavica. Od takrat dalje pozna kolektiv laške pivovarne le še rast in razvoj. Jasno je, da je desetkratno povečanje proizvodnje od leta 1951, spremljala nenehna investicijska dejavnost. Po obsegu proizvodnje se je pivovarna v Laškem povzpela na šesto mesto v Jugoslaviji in danes v prodaji po vsej Sloveniji v Medjimurju — nekaj pa ga pivovarna izvažata tudi v sosednji državi v Italijo in v Avstrijo.

OB 150-LETNICI — NOVA DELOVNA ZMAGA

Kot rečeno, od leta 1950, ko je kolektiv prevzel tovarno v upravljanje, je pivovarna v Laškem v nenehnem procesu razširitve, modernizacije. Tudi 150-letnico pivovarstva v Laškem bodo zaključili z delovno otvoritvijo nove polnilnice, novih skladiščnih in nakladalnih prostorov. V tej zadnji investiciji sicer ne gre za povečanje proizvodnje, tokrat gre za večji delovni standard, za ukinitve nočnega dela za delavke, za hitrejšo razpošiljanje piva v sezonskem času in za povratek k tradicionalnim sodčkom. Toda tradicija ne omejuje novih dosežkov. Na vsem prodajnem območju pijejo laško pivo iz sodčkov, toda ti sodčki niso leseni, marveč iz nerjaveče kovine.

In kako najbolje ilustriramo sloves laškega piva kot s tem, da bodo morali v kratkem zgraditi spet novo sladarno, čeravno tudi sedanja ni stara več kot deset let.

Tradicija je skoraj v vsakem primeru pogoj kakovosti. Pri pivu še zlasti. Kako staro je pivovarstvo natančno nihče ne ve. Baje so pivo varili že Babilonci, zanesljivo so ga stari Slovani in sicer iz ječmena, ovsu in ajde. Hmelj so najbrž prvi dodali Nemci in to že v osmem stoletju.

Izredno pomembna je tudi krajevna tradicija. Če so Slovani varili pivo, so ga verjetno tudi ob prirodu v

TUDI NA OBR TNEM SEJMU V CELJU OD 19. DO 28. sept. BO PIVOVARNA LASKO IMELA MONTAŽNO PIVNICO. OBISČITE JO IN PRIVOŠČITE SI VRČEK PIVA ZA ŽEJO IN ZA UŽITEK!

**GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE
TOZD GRADBENA ENOTA CELJE**

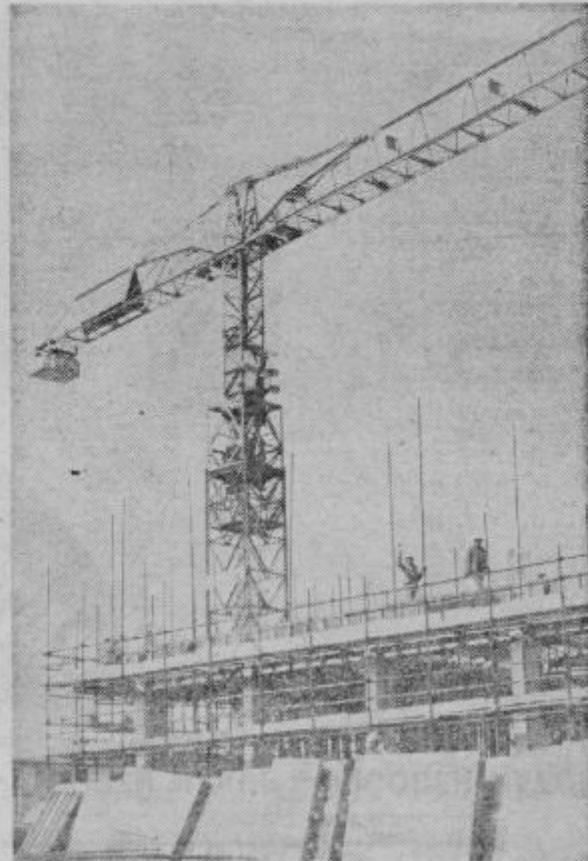
GRADIS V SLIKAH

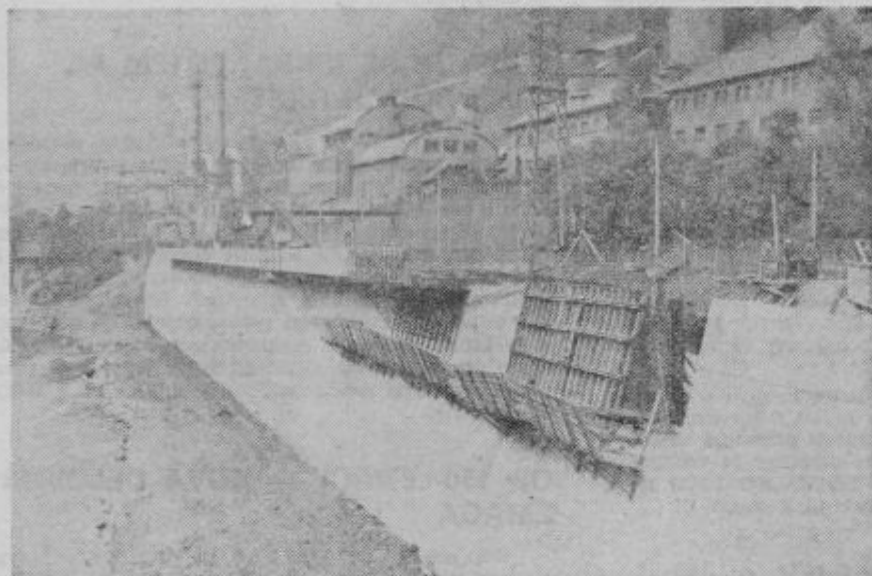
Vse više in više . . . Kolektiv celjske enote Gradisa sodeluje tudi pri gradnji najvišjega dimnika pri nas, pri postavitvi 360 m visokega dimnika termoelektrarne v Trbovljah

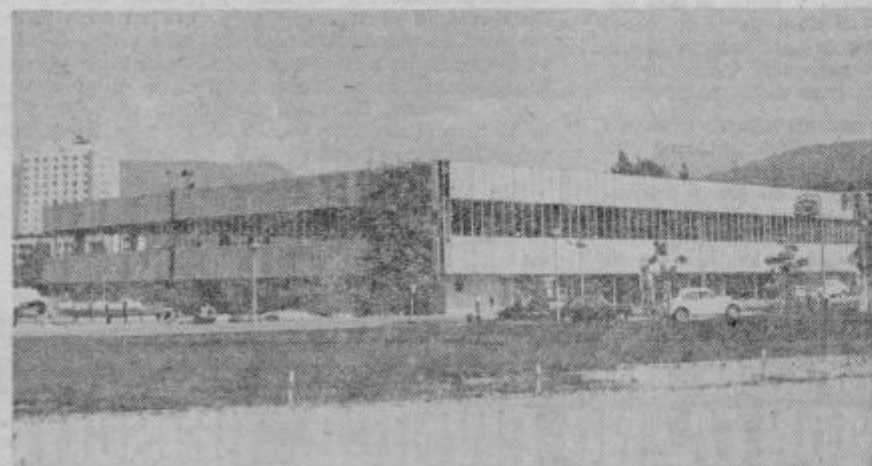
Vse več novih stanovanj. To je potreba in zahteva današnjega časa. Gradis ji je sledil. Samo na Otoku III v Celju je okoli 600 lepih stanovanj. Stolpnica ob Copovi ulici je zadnje delo iz tega poglavja in na tem območju.

Največje Gradisovo gradbišče v Celju. Proizvodno-poslovni objekt za kolektiv zlatarne

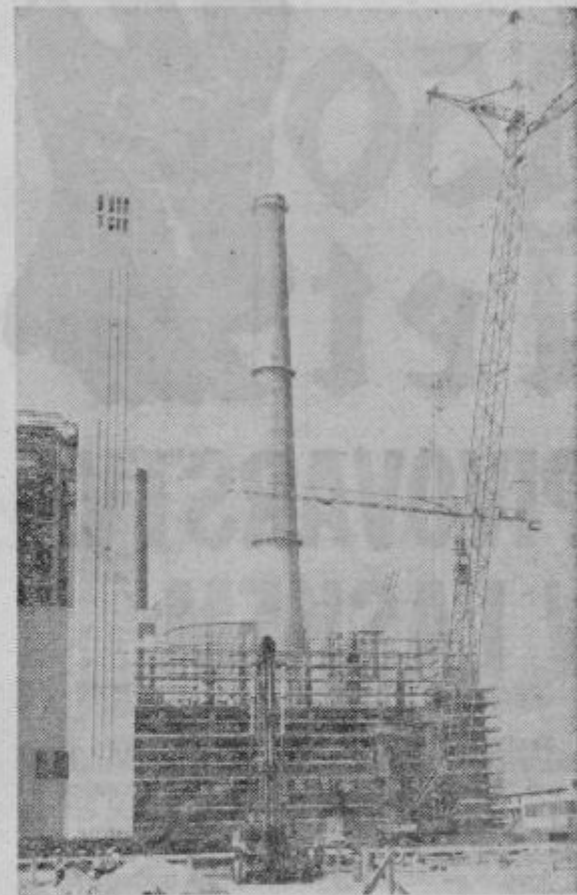
Oporni zid na bregu Save v Trbovljah. Izredno zahteven objekt. Tudi zaradi gradnje, zaradi nihanja vodne gladine, zaradi delovnih pogojev. V njem je 6.000 kubičnih metrov betona.

Dela pri gradnji večnamenske hale v Velenju gredo h koncu. Odpril jo bodo za občinski praznik, osmega oktobra. Sicer pa lep objekt, nov okras mesta ob Paki

Tokrat manj besed pa več dejanj. Torej — Gradis v slikah. Zato nekaj posnetkov tistih gradbišč, kjer se uveljavljajo člani celjske gradbene enote GRADISA, kolektiva, ki slavi letos svoj trideseti jubilej. Slavi ga s številnimi delovnimi zmagami, s kvaliteto del in ne nazadnje z dejstvom, da je Gradis kot celota in prav tako njegova celjska enota, udeležen pri graditvi vseh naših elektroenergetskih objektov. Celjska enota v Soštanju in Trbovljah.

Sicer pa, napisali smo manj besed pa več dejanj!

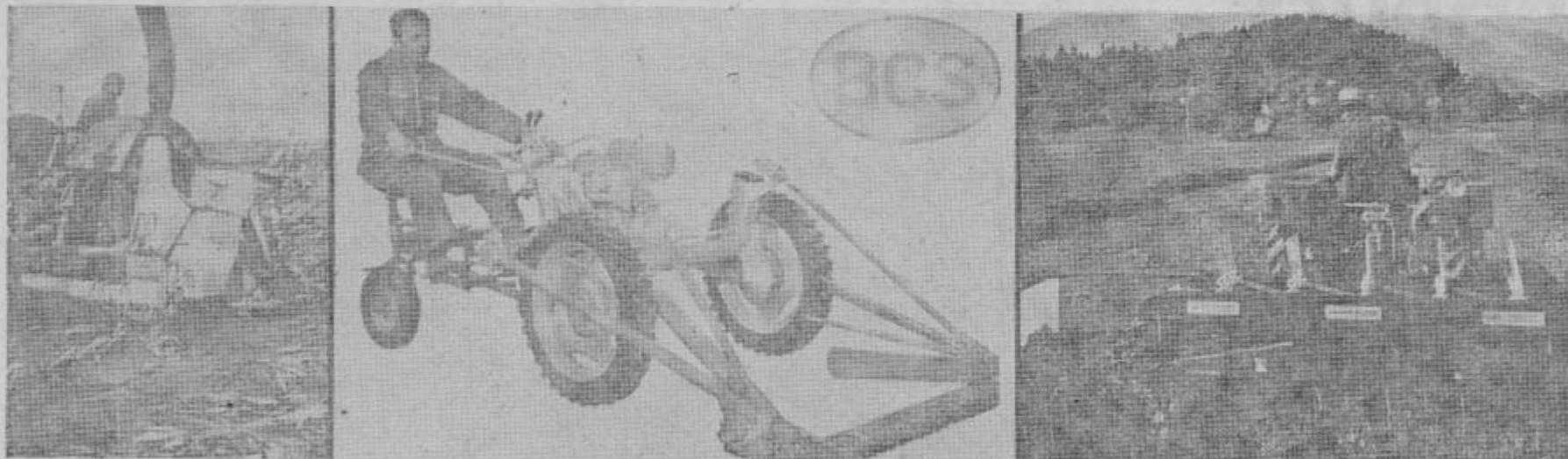
Soštanj. Graditev četrte faze termoelektrarne. Največje gradbišče, kjer sodeluje in dela izvaja kolektiv celjske enote Gradisa. Sicer pa, Gradis je tu že kar doma. Z gradbenimi deli je sodeloval pri postavitvi vseh dosedanjih faz elektroenergetskega giganta v Saleški dolini. In ne samo to — vsa dela je izvršil v dogovorjenih rokih. Na posnetku: bunkerski del in začetek del pri pilotiranju hladilnega stolpa. Ob kotlarni je zgrajeno tudi stopnišče.

Kmetovalci, vabimo vas, da

nas obiščete na sejmu obrti, ki bo v Celju od 19. 9. do 28. 9. 1975!

NA NAŠEM RAZSTAVNEM PROSTORU BOSTE LAHKO KUPILI PO NAJUGODNEJŠIH POGOJIH VSE BLAGO, KI VAM GA NUDI NAŠE PODJETJE.

Z 2-ODSTOTNIM SEJEMSKIM POPUSTOM BOMO PRODAJALI VSE BLAGO RAZEN TRAKTORJEV.

POSEBEN IZVENSEZONSKI
POPUST OD 3—5%
NUDIMO ZA:

- ŠKROPILNIKE METALNA
TFN-400 S, TFN 400 10, TFN 600 S
S PRIPADAJOČO OPREMO
- TROSILNIKE VICON-CREINA B-75

- TROSILNIKE FERTI
- OBRAČALNIKE SENA FAVORIT
220, PANONIJA 0-220 V, SONCE
0-3, SONCE 0-4, MARATON 140 B
- KABINE CERADNE
- HLADILNIKE MLEKA LTH 1 + 1
- KOSILNICE PARKOVNE HARRY
- MLINE KLADIVARJE
- HIDROFORJE

agrotehnika

ZAVAROVALNICA SAVA

POSLOVNA ENOTA CELJE

S

TAKOJ V AKCIJO!

»Sreda, 9. julija popol- dne... Okoli 16. ure se je začelo temniti... Ura je bila 17,50, ko se je nad Celjem in njegovo bližnjo okolico razbesnelo hudo neurje s kot golobja jajca debelo točo, ki je padala v treh presledkih 15 do 20 minut... Umirilo se je okoli 18,30... Prizade- to je bilo nad 3500 ha kmetijsko obdelanih povr-

šin ravninskegt predela, kar predstavlja 36 odst. celotne kmetijsko obdelo- valne površine v občini Celje... Njivske, vrtno in travniške kulture so uni- čene 100 odst!...»

To je nekaj odlomkov iz zapisa, ki smo ga ob- javili v Novem tedniku v reportaži po neurju (št. 28, 17. julij). Vsi so ta- krat stopili v akcijo, da

bi čimprej ugotovili nasto- lo škodo in seveda rešili tisto, kar se rešiti da.

Izredno hitro, odločno in dobro pripravljeni so šli v akcijo pri Zavarovalnici Sava, kjer nam je že takrat povedal sekre- tar podjetja Andrej Jer- nej:

»Tako po neurju smo se sestali in začeli ukrepa- ti. Pripravili smo načrt

in takoj začeli z ocenjeva- njem škode na stanovanj- skih hišah in stanovanjih. V začetku smo poslali na področje Celja šest sku- pin (kasneje še tri, tako da jih je bilo devet — op. p.), ki jo sestavljata po dva člana — zavaroval- ni zastopnik in cenilec škode.»

Zdaj sta dobra dva me- seca mimo in Zavaroval-

nica Sava je večji del centivte škode opravila. De- lo je bilo naporno, saj velikokrat ni bilo ljudi za- radi dopustov ali služb in bolezn doma, tako da je tudi to zadrževalo delo. Kljub temu pa ni prišlo do večjih zastojev, kajti pri delu so se v Zavarovalnici Sava resnično iz- kazali kot ažurni in z ve- likim posluhom za člove- ka, ki se je zaradi elemen- tarne nesreče znašel v te- žavah. Akcija je tekla hit- ro in nemoteno!

Tone Pavšer je postre- gel s podatkom, da so do prvih dni septembra nji- hove skupine obdelale 2600 zavarovancev na področju Celja in vsem tudi že na- kazali odškodnino v viši- ni 700 milijonov starih din. Jasno je, da so s tem bili zlasti zadovoljni ljud- je, ki so tako v najkraj- šem času dobili denar in potem z njim urejevali stvari prizadete v neur- ju. Izredna škoda je bila povzročena v kmetijstvu, kjer so jo ocenili kar na 2,4 milijarde starih din, preko Zavarovalnice Sava pa izplačali samo 300 mi- lijonov starih din in še to za kmetijske površine, ki so v glavnem v druž- benem sektorju. In tu se že pojavi prvi problem: zasebni sektor, ki je bil v kmetijstvu med neur- jem najbolj prizadet, v glavnem ni zavarovan, to- rej tudi ni upravičen na odškodnino. Zadnji primer je dokaz, da se splača da- ti zavarovati, vse podrob- nosti pa lahko dobite pre- ko zavarovalnih zastopni- kov.

Zavarovalnica Sava za- to priporoča vsem zavarov- ancem, da se še bolj pove- šajo z zavarovalnimi za- stopniki in to za primere

okoli zavarovanja avtomo- bilov (pri kasko zavarov- anjih je vključena tudi toča ter ostale elementar- ne nesreče), zavarovanje pridelkov oziroma vrtnin in zavarovanje pri požar- nem zavarovanju do de- janske vrednosti objek- tov.

Andrej Jernej je tudi omenil, da je škoda v za- sebnem sektorju dejansko še mnogo večja od izpla- čanih odškodnin, ker so nekateri objekti premalo zavarovani.

»Mi smo preko nas oce- nili škodo za tri milijarde 500 milijonov starih din. Zdaj se je izkazalo, da je bila škoda enkrat večja, kot je bila v prvem tren- utku ocenjena. Zelo je bil prizadet tudi družbeni sektor, najhujše Cinkarna (600 milijonov starih din), Aero, EMO, Metka, Libe- la, Klima in ostali. Izpla- čali smo 88 zavarovancem družbenega sektorja. Poseben problem je pri sta- novanjskem družbenem fondu, kjer pa vsega ne moremo sami urediti, am- pak je potrebna tudi po- moč ostalih. Če so stre- he in fasade že pred neur- jem bile potrebne po- pravila, zdaj ne morejo zahtevati polne vrednosti

Tako je v teh dneh v Zavarovalnici Sava. Od- ločno so pristopili k ak- ciji za takojšnjo ocenitev škode po posameznih ob- jektih in to tudi izplačali. Zal pa še vedno ugotav- ljajo, da ljudje preveč enostavno odpravijo zava- rovalnega zastopnika, češ, meni se še nikoli ni nič zgodilo in se ni treba za- varovati. Zadnji primer pa jasno kaže, da je le dob- ro biti zavarovan, o čer- mer govorijo številni pri- meri.

LESNA INDUSTRIJA BOR LAŠKO

VELIK
SEJEMSKI
POPUST
20-50 %

OBIŠČITE NAS
NA SEJMU
OBRTI V CELJU

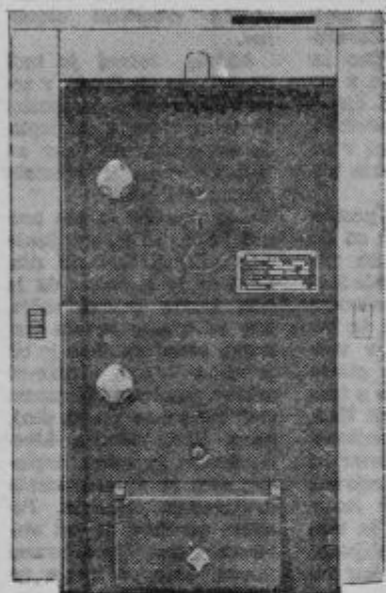

KOVINOTEHNA

EXPORT — IMPORT

V CELJU
na sejmu obrti
od 19. - 28. 9.
vam nudimo

KOTLE ZA CENTRALNO
OGREVANJE — na tekoča in trda goriva
RADIATORJE
ORODJE ZA OBRT IN DOM

PROIZVODE BELE
TEHNIKE IN PEČI
GOSPODINJSKO GALANTERIJO
AKUSTIČNE IN TV APARATE

sejemski popust · potrošniški kredit · dostava na dom

TKANINA RAZSTAVLJA IGRAČE

POSLUH ZA MLADEŽ

Igrače so sestavni del našega življenja, ker vanj štejejo tudi otroško dobo. Za to pa vemo, da brez igranja ne mine. Igrače so poznale najstarejše kulture, sicer primitivno izdelane, pa vendar z dokajšnjo mero okusa. Spreminjale so se skozi stoletja in so med drugimi tudi odlično ogledalo časa. Strokovnjaki se jih lotevajo z različnih strani. Enim so kazi pot čez stoletja, drugim služijo za sociološko analizo, tretjim pa pomenijo pedagoško pomagalo.

Zadnje stoletje je tehnično usmerjeno in tudi igrače je v njem postala pomemben artikel. Vsa velika odkritja tega stoletja so v njej ponazorjena (bruseljski atomikum, župnik, itd.), zato ni čudno, da je industrija igrač izredno razvita. Vsaka država ima svojo industrijo igrač, le da je pri njih bolj pri drugih pa manj razvita. Industrija zapadnih dežel je kmalu našla s pedagogi skupni jezik in kreacije za igrače so bile skupne.

Naša industrija igrač je dolga leta nazaj ubirala svoja pota. Pedagogi so se razburjali, da izdelujemo igrače, ki niso primerne za otroke. Dejali so, da propagirajo militaristični duh, ker so bili med igračami tudi tanki, vojaki in puške. Mehanotehnika iz Izole pa je kmalu spoznala, da brez pedagoške kreacije industrija igrač nima razvoja. Razvili so svoj tim strokovnjakov in

danes njihove igrače potujejo po vsej domovini. Z oznako, da so najboljše. Čeprav danes Mehanotehnika izdeluje estetske igrače in take, ki ustvarjalno delujejo na otroško domišljijo, pa je bila trgovina tista, ki tem težnjam ni znala prisluhniti. Se spominjate polemik v zvezi s tem nekaj let nazaj? Dejali smo: izdelujemo igrače, trgovina pa nima posluha zanje, ker ne ve, kaj je dobro ter raje uvaža kičaste igrače iz tujine.

To je bila preteklost. Sedanjost pa je drugačna. Pobuda o dobri igrači, ki naj bi jo razstavili v jugoslovanskem merilu je že lansko leto prišla iz trgovskih krogov. Podjetje TKANINA v CELJU je prisluhnila najmlajšemu potrošniku in tudi v letošnjem letu pripravila razstavo igrač. To je druga razstava igrač v jugoslovanskem merilu.

Odperta bo v okviru obrtnega sejma v Celju, prostor za njo pa so našli v prostorih Muzeja revolucije. Na tej razstavi bodo razstavljali vsi jugoslovanski proizvajalci, zastopane pa bodo tudi tuje firme znanih pro-

izvajalcev igrač. Organizacijski komite je sestavil tudi pravilnik, kjer so zapisani kriteriji pri oblikovanju igrač in njihovi poglobljeni pedagoški smotri. Zlasti slednji so zelo poudarjeni, med njimi pa je na prvem mestu didaktični pomen, ki ga naj bi igrača vsebovala. Zato prisotnost strokovnjakov — pedagogov v timu za oblikovanje in nagrajevanje najboljših stvaritev iz sveta otroške do-

mišljije, ni naključna. Posebna komisija, ki jo sestavljajo jugoslovanski pedagogi in proizvajalci bo odbrala najboljše igrače na razstavi in jim podelila tudi ustrezne nagrade. Prvič letos bodo podelili nagrade mesta Celja in sicer zlati, srebrni in bronasti grb. Republiška zveza prijateljev mladine bo preko občinske zveze prijateljev mladine iz Celja organizirala tudi seminar za prodajalce ig-

rač, ker se zavedajo, da je pri prodaji ponudba najvažnejša. Če bo prodajalec znal kupcu približati estetsko igračo, se bo širil ukus potrošnika in sam bo počasi začel segati po kvalitetni igrači. Lep primer zasledimo pri igračah Lego sistema. Najprej so se za nje navdušili v vzgojno varstvenih ustanovah, potem pa so začeli po njih segati tudi starši sami, čeprav so te igrače izredno drage. Raz-

vijajo pa otroško ustvarjalnost in danes ni očeta ali mamice, ki ne bi segla v žep in kupila otroku dragocene kocke. Da potolažimo kupce Lego sistema, povejmo, da bo ta proizvajalec letos v Celju razstavil igrače iz svojega zadnjega razvojnega programa. Poleg tega si boste na drugi razstavi igrač lahko ogledali tudi igrače iz Irske ter Vzhodne Nemčije, Italije. Močno bodo zastopane mehke igrače, ki so med otročadjo zadnja leta zelo priljubljene.

V Muzeju revolucije bo torej kmalu na ogled izredna paša za otroke srčke. Zal, igrače tam ne bodo na prodaj, boste pa jih zato kupovali v blagovnici Tkanina, kjer bodo povečali prodajni prostor na oddelku za igrače. Tu boste lahko kupovali po mili volji, odločali pa se boste lahko po strokovnih kriterijih, ki jih bodo določili pedagogi. Med strokovnjaki je za igrače iz vse Jugoslavije veliko zanimanje, zato si bodo razstavo tudi temeljito ogledali in pri izbiri sodelovali.

Razstava igrač v Celju, ki jo pripravlja trgovsko podjetje TKANINA ima ambiciozne načrte, ki jih bodo uresničevali v novih prostorih športne hale na Golovcu. Med njimi mislijo razstavljati tudi opremo za otroške vrtnice in šole, skratka — vse kar sodi v svet otroške igre, domišljije in dela.

slovenija avto

TOZD - CELJE

TOZD · C I M O S ·

KMETIJSKA MEHANIZACIJA CELJE

Spet je v Celju obrtni sejem, torej čas, ko so občani željni videti vse, polno novih artiklov, pokramljati s prodajalci, skleniti kupčijo. Nekateri se že leta in leta pojavljajo na obrtnem sejmu v Celju in med njimi je tudi organizacija združenega dela SLOVENIJA AVTO z dvema temeljnima organizacijama združenega dela in sicer AVTOMOTOR in CIMOS — KMETIJSKA MEHANIZACIJA.

Nedvomno so to imena, ki od njih mnogo pričakujejo številni kupci motornih vozil, različne opreme, kmetijske mehanizacije itd. Zato pogledjmo, kaj sta omenjeni temeljni organizaciji združenega dela pripravili za svoje potrošnike na letošnjem obrtnem sejmu v Celju:

- vozila Zastava
- mopede Tomos
- kolesa in pony ekspres Rog
- avtoplašče
- preobleke za avtomobilske sedeže
- avtowear obleke (obleke za na motorno kolo, avto)

- motorne žage »Alpina«
- črpalke Tomos
- traktorje »Same« in »Delfino«, 35 KM, pogon na 4 kolesa
- motorne kosilnice »Bedogni« 13 KM diesel in bencin, petrolej
- kosilnice »Barbieri« 7 KM
- kosilnice »Alpina« in
- vrtno rotacijske kosilnice »Sandrigarden«.

Navada je že, da se na sejmu hitreje sklepajo kupčije tudi zaradi tega, ker imajo posamezni artikli nekaj popusta. Tako bodo velike ugodnosti pri nakupu mopeda in koles, saj bo zanje kar 10 odstotkov popusta. Za avtowear bo popusta kar 19 odstotkov, za avtomobile pa tradicionalni en odstotek, ker se občina odreka prometnemu davku. Popust bodo imele Tomosove črpalke in sicer 5 odstotkov. Sicer pa nismo omenili vseh drugih artiklov s popustom, ker bi jih predolgo naštevali. Ali ni enostavneje, da v času sejma obiščete paviljon Slovenija avto in kupite, kar potrebujete. Naštejmo samo nekaj največjih popustov:

- MOPEDI IN KOLESA 10 %
- AVTOWEAR 19 %
- AVTOMOBILI 1 %
- ČRPALKE »TOMOS« 5 %
- AVTOPLAŠČI 10 %
- PREVLEKE ZA SEDEŽE 5 %
- POPUST TUDI ZA PRAMEZA ZA PODVOZJE »ALU RHEIN« 10 %!

Torej srečamo se na sejmu obrti v Celju. Temeljni organizaciji AVTOMOTOR in CIMOS — KMETIJSKA MEHANIZACIJA, sta vam pripravili vrsto ugodnosti za uspešen nakup!

LICITACIJA pri Carinarnici Ljubljana, 21. 9. 1975

Carinarnica Ljubljana bo 21. 9. 1975 prodajala na javni dražbi osebne avtomobile in drugo blago.

Javna dražba bo v prostorih TVD PARTIZAN v Ljubljani, Pokopalska ulica 35, v nedeljo 21. 9. 1975 s pričetkom ob 8. uri.

Ogled vozil in ostalega blaga z vpisčilom kavej bo možen samo v soboto 20. 9. 1975 od 8. do 15. ure in od 14. do 17. ure v Carinarnici Ljubljana, hala B, vhod z Letaške ceste.

Zap. št.	VOZILO	letnik	zač. cena
1.	JAGUAR E 4.2 litra, nevozen	1968	50.000
2.	AUDI 86 GL, zaleten	1974	30.000
3.	MERCEDES 280 S, zaleten	1970	25.000
4.	FORD TAUNUS 17 M TURNIER, zaleten	1970	20.000
5.	MERCEDES 220 D, zaleten	1968	20.000
6.	OPEL MANTA, zaleten	1972	20.000
7.	OPEL MANTA 1900 S, zaleten	1973	15.000
8.	RENAULT 12 TL BREAK, zaleten	1974	15.000
9.	OPEL KADET, zaleten	1970	15.000
10.	SIMCA 1301 S, zaleten	1972	15.000
11.	ALFA ROMEO 1300 GT, zaleten	1967	15.000
12.	FORD TAUNUS 17 M, nevozen	1970	15.000
13.	OPEL REKORD COUPE, zaleten	1971	13.000
14.	SIMCA 1301 nevozen	1970	13.000
15.	VW 1500, nevozen	1967	12.500
16.	FIAT 125, nevozen	1969	12.000
17.	OPEL KADET, zaleten	1969	11.000
18.	OPEL KADET COUPE RALLY, zaleten	1967	10.000
19.	FIAT 125, nevozen	1968	10.000
20.	FIAT 124 S 1400, reg. mot.	1974	10.000
21.	MERCEDES 230 S, zaleten	1967	10.000
22.	FORD TAUNUS 17 M, nevozen	1968	10.000
23.	OPEL COMMODORE, zaleten	1967	10.000
24.	VW 1600 L, zaleten	1970	10.000
25.	FORD 17 M, deino zgoraj,	1966	10.000
26.	OPEL KADET L, zaleten	1968	10.000
27.	FORD TRANSIT, zaleten	1971	10.000
28.	OPEL REKORD 1900 L, zaleten	1970	10.000
29.	BMW 1600, zaleten	1968	10.000
30.	FORD ESCORT CARAVAN, zaleten	1970	10.000
31.	FIAT 124 S COUPE, zaleten	1969	10.000
32.	BMW 2000 TL, nevozen	1966	10.000
33.	VW 1500 L, zaleten	1969	9.000
34.	AUDI 100 S, zaleten	1971	10.000
35.	VW KOMBI BUS, nevozen	1965	9.000
36.	FORD TAUNUS 17 M, nevozen	1965	8.000
37.	AUSTIN MINI 1000, zaleten	1970	8.000
38.	AUSTIN MINI 1000, zaleten	1969	8.000
39.	RENAULT 4, nevozen	1967	8.000
40.	FORD CORSAIR, nevozen	1963	7.000
41.	AUDI 72, nevozen	1966	7.000
42.	VW 1302, reg. motorja	1972	7.000
43.	VW 1300, zaleten	1969	7.000
44.	VW 1200, nevozen	1964	6.000
45.	BMW 2000, reg. kar	1969	6.000
46.	OPEL KADET COUPE L, nevozen	1966	6.000
47.	OPEL KADET, nevozen	1966	6.000
48.	VW 1200, nevozen, reg. kar.	1962	6.000
49.	VW 1300, zaleten	1968	6.000
50.	OPEL KADET COUPE, zaleten	1969	6.000
51.	FORD 16 TURNIER reg. mot.	1975	6.000
52.	FIAT 800, zaleten	1969	5.000
53.	FORD TAUNUS 20 M, reg. mot.	1965	5.000
54.	FORD TAUNUS 20 M, reg. mot.	1970	5.000
55.	FORD CAPRI GT, brez reg.	1973	5.000
56.	OPEL REKORD CARAVAN, nevozen	1965	5.000
57.	OPEL REKORD, reg. mot.	1968	5.000
58.	FIAT 124, nevozen	1964	5.000
59.	PEUGEOT 204 BREAK, reg. mot.	1968	5.000
60.	BMW 2000 AUTOMATIC, zaleten	1969	5.000
61.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1966	5.000
62.	FORD CAPRI 1500, reg. mot.	1970	5.000
63.	FIAT STEYER 1100, nevozen	1964	5.000
64.	MERCEDES 190 C, nevozen	1964	5.000
65.	OPEL REKORD, reg. mot.	1968	5.000
66.	VW 1600 L, zaleten	1968	5.000
67.	FORD TAUNUS 15 M CARAVAN, nevozen	1967	5.000
68.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1965	4.000
69.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1965	4.000
70.	FORD TAUNUS 15 MTS, zaleten	1960	4.000
71.	VW 1200, nevozen	1960	4.000
72.	VW 1300, reg. mot	1968	4.000
73.	VW 1200, zaleten	1965	4.000
74.	FORD TAUNUS 12 M, zaleten	1965	4.000
75.	VW KOMBI BUS, nevozen	1963	4.000
76.	SIMCA 1300, nevozen	1963	3.000
77.	SIMCA 1301, zaleten	1969	3.000
78.	FORD ESCORT, reg. mot.	1968	3.000
79.	FORD 17 M, reg. mot.	1970	3.000
80.	MAZDA 616 SEDAN, reg. mot.	1973	3.000
81.	FIAT 1300, nevozen	1967	3.000
82.	VW 1200, nevozen	1962	2.000
83.	NSU PRINZ 1000 L, brez mot.	1966	2.000
84.	FIAT 600 D, brez motorja	1966	2.000
85.	OPEL KADET, zaleten	1963	2.000
86.	NSU PRINZ 600, nevozen	1960	1.000
87.	FORD TAUNUS, nevozen	1961	1.000
88.	HANOMAG KOMBI, zgoraj brez reg.	1968	800
89.	SIMCA 1000, reg. mot.	1965	800
90.	VAUXHALL VIVA SL, zaleten	1969	5.000

PONOVRNO NA JAVNI DRAŽBI:

91.	VW KOMBI PURGON, nevozen	1969	40.000
92.	oca 1,45 kg tkanine iz sintetične in 2 kartona pomožnega materiala		50.000
93.	tiskarski stroj znamke MAN in dve rez. kolesi za tov avto		50.000
94.	OPEL REKORD, nevozen	1968	16.000
95.	kabina za tov avto MERCEDES	1965	100
96.	FORD CONSUL L, zaleten	1973	15.000
97.	FORD CAPRI 1300, zaleten	1970	15.000
98.	BMW 2000, nevozen	1965	20.000
99.	SIMCA 1100 CARAVAN, nevozen	1968	8.000
100.	OPEL REKORD, reg. mot.	1973	8.000
101.	OPEL REKORD, nevozen	1968	5.000
102.	OPEL REKORD, nevozen	1966	6.000
103.	VW 1600 TL, reg. kar	1967	6.000
104.	VW 1200, zaleten	1964	5.000
105.	MERCEDES 140 D, reg. mot.	1961	5.000
106.	BMW 1800, nevozen	1967	5.000
107.	VW 1200, nevozen	1961	4.000
108.	vikend prikolica, poškodovana	1960	3.000
109.	DAF VARIOMATIC, zaleten	1970	3.000
110.	FORD TRANSIT, reg. kar	1966	7.500
111.	MERCEDES 220 S, nevozen	1964	5.000

Seznam ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bomo objavili na glasni deski Carinarnice Ljubljana. Vse blago objavljeno v tem oglasu in ostalo blago bomo prodajali v nedeljo 21. 9. 1975.

Pravico udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci javne dražbe morajo v soboto dne 20. 9. 1975, ki je določen za ogled blaga, plačati še 10 % kavejjo začetne cene pri blagajni carinarnice Ljubljana v hali D, predstavniki OZD pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svoje delovne organizacije.

Najmanjša kavejja za ostalo blago in avtomobile je 500.— din, najmanjši dvig je 50.— din.

Dogovarjanje kupcev med potekom dražbe ni dovoljeno in lahko komisija, ki vodi dražbo takega kupca odstrani iz dvorane.

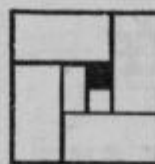
Oznaka reg. motorja in reg. karoserije pomeni, da bomo za kupljeno vozilo izdali potrdilo samo za registracijo motorjev in karoserije. Vsak kupec avtomobila oz. motorja mora ob prevzemu — isti dan, na svoje stroške izvršiti eventualno vtišnje šifer-skih števil motorja ali karoserije pri podjetju Viator, odsek za tehnične preglede, v Ljubljani.

Prodano blago bomo izdajali iz carinskega skladišča po naslednjem razporedu:

V ponedeljek 22. 9. 1975 ne bo izdaja blaga, v torek 23. 9. 1975 izdaja od zaporedne številke 1 do 60, v sredo, 24. 9. 1975 izdaja od zaporedne številke 60 do zap. štev. 112, v četrtek in petek pa bo izdaja ostalega blaga. Zadnji rok za plačilo in dvig kupljenega blaga je petek 26. 9. 1975.

Carinarnica Ljubljana prodaja blago na dražbi po klavzuli »Ogledano — kupljeno« in po prevzemu blaga ne upošteva reklamacij v pogledu kvalitete in kvantitete blaga.

Iz Carinarnice Ljubljana št. 21906-1

Opekarne Ljubečna

NOVI IZDELKI OPEKARN LJUBEČNA,
LJUBEČNA PRI CELJU

ZA POLOVIČNO CENO KLINKER KERAMIČNE
PLOŠČICE IZ POSKUSNE PROIZVODNJE.

ARHITEKTI, PROJEKTANTI, INVESTITORJI,
GRADBENIKI IN INDIVIDUALNI GRADITELJI!

Predstavljamo vam nove KLINKER KERAMIČNE PLOŠČICE več vrst in dimenzij v različnih barvnih odtenkih. Posebno lep rustikalen videz dosegamo z redukcijskim žganjem in solnim glaziranjem.

KLINKER KERAMIČNE PLOŠČICE vam zagotavljajo visoko mehansko trdnost, izredno trdoto in odpornost na obrabo, nizko vodovpojnost ter odpornost za zmrzovanje in delovanje kislin. Zaradi omenjenih lastnosti so možne uporabe klinker izdelkov izredno široke. Pri polaganju talnih in zidnih površin, jih lahko uporabljamo tako v notranjih kot zunanjih prostorih.

Obenem vam še priporočamo nakup vseh vrst zidne opeke, stropne elemente, porolit plošče, montažni »MAP« strop ter fasadni in klinker zidak.

Vsa pojasnila in prospekte dobite v prodajnem oddelku v LJUBEČNI, tel. 063-22-601 in 25-800.

OBISČITE NAS NA SEJMU OBRTI, ki bo v Celju od 19. do 28. septembra.

Vabljenii

Izletnik

Celje

Prometno, gostinsko in turistično podjetje

Obiskovalcem OBRTNEGA SEJMA v Celju priporočamo, da obišejo naš paviljon in poskusijo specialitete, ki vam jih nudi naš TOZD HOTEL CELEIA:

piščanci na žaru
ciganska pečenka
odojek
pleskavica
ražnjiči
čevapčiči
pečenice

Na svidenje na obrtnem sejmu

IZLETNIK CELJE

M zgp mladinska knjiga

Celje, Stanetova 3

V našem paviljonu na sejmu obrti in v poslovalnicah prodaja na veliko in malo vam nudimo:

10% popust pri nabavi vseh vrst računskih in pisalnih strojev ter žepnih kalkulatorjev

Novo v prodaji:
elektronski kalkulatorji OLIVETTI
Divisuma 18 in Divisuma 28.

Velika izbira vseh vrst strokovnih knjig in revij.

Obiščite nas na sejmu obrti in v naših prodajalnah.

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA

ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA

REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

- porabi do 40 % manj goriva
- ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORN I ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

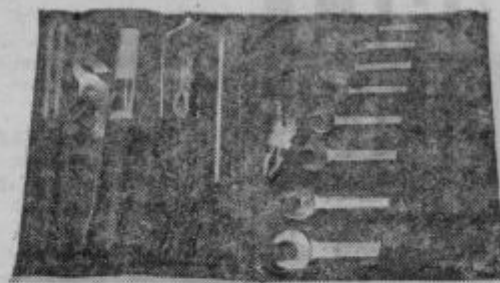
Proizvodno gradbeno podjetje
GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA** širom po domovini.

Z dobrim
orodjem
je lahko
vsakdo
mojster

UNIOR

Prenosni transformator za varjenje TBH 140 BANTAM

je izredno primeren za varjenje kosov lahke pločevine ali za njeno obdelavo. Tehta le 20 kg, priročen je torej za dela v delavnici ali na terenu. Z njim lahko varimo mehko jeklo, nerjaveča jekla ali jekla, ki so odporna proti kislinam.

Transformator za električno varjenje TBH 400

v moderni izvedbi ima izredne sposobnosti varilnega aparata. Zaradi vrhunca praktičnosti so pogonski stroški majhni. Dobite ga v različnih izvedbah — glede na zmogljivost kot tudi na načine upravljanja. Možna je uporaba v delavnici ali na odprtem prostoru ne oziraje se na vremenske pogoje.

Transformator za električno varjenje TBH 700

transformator je višja oblika delovnih orodij TBH. Prilagojen je delom vseh vrst — tudi glede na delovno okolje, delavnico in v njej za razna delovna mesta — ali za zunanja dela, pri čemer pa take ali drugačne klimatske razmere ne morejo motiti rednega dela.

Za vsa orodja TBH so na voljo prospekti z opisom konstrukcij, različnosti izvedb in z najnatančnejšimi strokovnimi pojasnili. Brodogradilišče, tvornica dizel motorov i tvornica električnih strojev i uređaja — Pula. P. P. BR. 208, TELEFON: CENTRALA (052) 24-322 TELEX: 25 252 YU ULJTES

ULJANIK

ESAB

VABIMO VAS, DA NAS OBIŠČETE NA JESENSKEM ZAGREBSKEM VELESEJMU, KI BO OD 12. SEPTEMBRA DO 21. SEPTEMBRA 1975.

RAZSTAVLJALI BOMO V HALI 40, RAZSTAVNI PROSTOR ŠTEVILKA 5.

Kupite CIGANKO

MALI OGLASI

VSEM NAROCNIKOM NOVEGA TEDNIKA

Za oglase, objavljene pod oznako — NIMAMO NASLOVA. Zanje napišite pismeno ponudbo, ki je zapečaten v pisemskem ovitku in z označbo oznake, oddajte v našem oglašnem oddelku na Trgu petega kongresa 10. S sprejemanjem oglasov zaključimo vsak ponedeljek ob 12. uri. Hkrati naprošamo vse zainteresirane, da se v zvezi s preklicem osebnih listin NE OBRACAJO na Podružnico Dela, ker je posrednik za preklice le Uradni list SRS Ljubljana.

PRODAM

CISTOKRVNE ruske hrte, dvomesečne, potomce iz Moskve uvožene psice, ugodno prodam. Majdič, Ljubljana, Cesta v Mestni log 5.

TERMOAKUMULACIJSKO PEČ novo — AEG 3 KW in oljno peč Gibo 10.000 cal, ugodno prodam. Grilanc, Zalec, Ulica bratov Letonja 2.

SPALNICO (ročno delo), dobro ohranjeno prodam. Franc Godnik, Celje, Pohorska 19 (Nova vas).

SPALNICO, še dobro ohranjeno in dvovrstni pletilni stroj, še nerabljen, poceni prodam. Andrej Benedejčič, Na zelenici 4, ali na telefon 26-534, Celje.

TV GORENJE 900 črna beli, star dve leti, prodam po ugodni ceni. Ogled v popoldnevih. Sedoj, Ulica bratov Vošnjakov 32, Celje.

SKODO (rumeno) delux, prodam za gotovino. S. Zakšek, Levec 26/A, Petrovče.

PRASIČA za zakol težkega 190 kg, prodam. Helena Motoh, Arolin 39, Škofja vas.

MZ 1974 letnik, prodam. Andrej Deželak, Ojstro 3, Laško.

ENOFAZNI elektromotor 2 KM 2.800 obrat. in mlin za grozdje, prodam. Preložnik, Vošnjak 165.

STISKALNICO za stiskanje grozdja, kapaciteta 150 l ter šivalni stroj »SINGER« v zelo dobrem stanju, prodam. Ivan Strajhar, Celje, Bohoričeva 14.

DVA KUHINJSKA ELEMEN-TA (pulta) prodam. Celje, Gosposvetska 8 (vhod z dvorišča) ogled od 15—16. ure.

KÜPPERSBUSCH PEČ, kuhinjsko in sobno, prodam. Smarjeta, Tumova 23.

AMI 6 — prodam poceni. Lopata 60.

KUHINJSKI štedilnik Küppersbusch, prodam. Franjo Cater, Celje, Miklošičeva 11.

OLJNI štedilnik »Kontakt« 7500 kal, plinsko peč »Alfa« 7000 kal in motorno žago »Homelite« 40 cm, prodam. Ogled v Levcu št. 7 (za gostilno Intihar).

SADNI MLIN z granitnimi kamni, prodam. Franc Berger, Cesta v Laško 32.

OTROŠKO posteljico evropske znamke Paidi, na 3 variante, žimnico in posteljino, prodam. Ogled nedelja od 16. ure. Demališa, Smarjeta 36, Rimske Toplice (nasproti šole).

AVTO OPEL KADET, letnik 1974, odlično ohranjen, prodam. Stane Jazbec, Planina pri Sevnici.

SPALNICO z jogi vložki, mahagonij furnir, prodam za 3.700,00 din. Albin Piki, Zalec, Levstikova 12 (pri sodišču).

2 KAVČA, 3 fotelje in klubsko mizico furnirano, prodam za 1.800,00 din. Albin Piki, Zalec, Levstikova 12 (pri sodišču).

ENODRUŽINSKO HIŠO v Savinjski dolini (15 km iz Celja) prodam. Ponudbe pod »SEPTEMBER«.

ELEKTRICNI štedilnik Gorenje — 4 plošče, prodam ugodno. Ogled je mogoče vsak dan od 14. — 16. ure na naslovu: Založnik, Celje, Ljubljanska 15.

RABLJENO SPALNICO — kompletno, prodam po zelo ugodni ceni in moped Colibri W 14. Celje, Na Otoku 8, stan. 16.

ZREBICO 2 leti staro, črne barve, 520 kg težko, prodam. Podkubovšek, Ziče 90, Lope pri Poljčanah.

DVE TELICI čisti simental-ki 15 mesecev stari, prodam. Vinter, Celje, Lopata 55.

VOZ z gumi kolesi 12 ool, prodam. Ložnica 46, Zalec.

POMIVALNO KORITO, kuhinjsko in pisalno mizo, pralni stroj »Biser« in Regal 3,60 mm, prodam ugodno. Košar, Celje, Bratov Vošnjakov 26 c.

ZEMLJO 3 ha in hišo z gospodarskim poslopjem, cesta do hiše, prodam po ugodni ceni. Ponudbe pod »OKOLICA CELJA«.

MLADO KRAVO s teličkom, prodam. Stefan Vidmajer, Savinjska cesta 20, Zalec.

MOPED na 3 prestave, »Tomos«, dobro ohranjen, prodam. Stefan Vidmajer, Savinjska cesta 20, Zalec.

MOPED (brez izpita) 4 brzine, prodam. Vprašati od 14. — 16. ure pri Sevšek, Kovačevičeva 10.

TRIDELNO zastekleno omaro, raztegljivo mizo in 6 stolov, za dnevno sobo, in 2 kavča, prodam ugodno. Ogled vsak dan popoldne, Trubarjeva 40, stan. 4.

FIAT 750, dobro ohranjen, letnik 69, prodam. Ivan Premrl, Ljubljanska 29. Ogled vsak dan od 14.—15. ure.

GLOBOK otroški voziček, beige barve, dobro ohranjen, prodam. Slavica Zabučkovnik, Velenje, Šalek 38.

AVTO R 4, prodam nujno. Ogled vsak dan do 14. v soboto ves dan. Ivan Doberšek, Malgajeva 1, Celje.

KATRCO R4, prodam. Stanislav Samec, Lipovec 7, pri Škofji vasi.

SKODO 1000 MB 1969 — 30.000 km spredaj karambolirano, prodam. Informacije v popoldanskem času. Marica Volferl, Celje, Ulica 29. novembra 55, tel. 237-34.

SPALNICO rabljeno, prodam. Ivan Kurent, Celje, Ljubljanska 26.

OTROSKI VOZICEK kombiniran, prodam. Marija Hrenjak, Titov trg 7, nad Jugobanko, Celje.

SKODO MB 1000 v vozni stanju, z rezervnimi deli, prodam po ugodni ceni. Ivan Kavčič, Dobrna Klanc 57.

ŠTEDILNIK GORENJE na trdo gorivo — desni, dobro ohranjen prodam. Kopačin, Košnica 4/a, Celje.

TRAJNO GORECO sobno peč, električni štedilnik, garažo v centru mesta, prodam. Informacije, vsak dan od 14. — 16. ure, razen nedelje, tel. 25-071.

RENAULT 12, letnik 1970, prodam. Celje, Ljubljanska 80.

4 ZIMSKE 13 coilske avtogume z ali brez obročev, prodam. Fagnaneli, Jenkova 12.

FIAT 750 letnik 1971, navadno harmoniko, novo štiri vrste, rabljen štedilnik električni in rabljeno spalnico, prodam. Vprašati: Jože Borštner, Mariborska 53, Celje, tel. 250-25, vsak dan od 18. ure dalje.

ZELO ugodno prodam dvovrstni motor SIMSON SUHL. Ogled vsak dan po 15. uri. Fonda Henri, Celje, Moše Pijade 8, (pri Klavdivar).

UGODNO PRODAM spalnico in preprogo. Ogled vsak dan po 15. uri — Rebevšek, Levstikova 1, Zalec.

KUPIM

R 4 ALI R 5, novejši do 20.000 km, kupim. Ponudbe z navedbo cene na upravo lista pod »POVRATNIK«.

STANOVANJA

STANOVANJE — dvosobno v Laškem ali Sentjurju, iščem. Ponudbe pod »JESSEN«.

MLADOPOROCENCA iščeta sobo v Celju ali bližnji okolici, Telefon 22-119.

DVO ali trisobno stanovanje v Celju, iščem. Ponudbe pod oznako »PLACAM ZA LETO DNI NAJEMNINO VNAPREJ V DEVIZAH«.

SOBO oddam dvema solidnima moškoma ali študentoma. Ponudbe pod »POSEBNI VHOD«.

OPREMLJENO SOBO s souporabo kopalnice oddam dvema fantoma ali študentoma. Anica Fartelj, Doboj-ska 36, Sp. Hudinja, Celje.

SOBO v Celju ali Zalcu, po možnosti s posebnim vodom išče mlad zakonski par z dojenčkom. Ponudbe pod »USLUZBENCA«.

MIRNA uslužbenka išče nepremijeno sobo, po možnosti s souporabo kopalnice v Celju ali okolici Celja. Ponudbe pošljite pod oznako »NUJNO«.

KOMFORTNO dvoipol sobno stanovanje v centru, zamenjam za manjšega v starejšem bloku ali hišo v bližnji okolici mesta (tudi stanovanje). Jožica Dečman, Celje, Zidaniškova 9 a.

ZAPOSLITEV

FRIZERKO za žensko stroko, po možnosti tudi za moško, kar ni pogoj, iščem s 1. oktobrom 1975. Frizerski salon TONI, Dobrna.

HISNIKA — kurjača z izpitom pogodbeno zaposlimo z 10. oktobrom 1975. Nudimo stanovanje. Pismene ponudbe pošljite: HS, Trg oktobrske revolucije 1, Celje.

AVTOKLEPARJA iščem za delo v kooperaciji. Informacije na tel. 730-062.

DEKLE od 18 do 25. let zaposlim takoj v gostilni. Hrana, stanovanje in lepa plača zagotovljeni. Stanke Ferlič, Bife »DOM« Braslovce.

UPOKOJENKA gre 1 X tedensko čistiti stanovanje. Ponudbe pod »POŠTENA«.

RAZNO

ZLATENJE črk ali barvanje, na spomenikih, vam hitro izvršim. Informacije: Cesta v Laško 35.

GARAZO na Dolgem polju zamenjam za garažo na Otoku ali Ljubljanski cesti, garažo na Dolgem polju tudi prodam. Sarlah, Na Otoku 11.

V DRUGI polovici meseca julija smo našli pred tovarno Metka Celje, Ipavčeva 22, torbo, v kateri je večja vrednost. Kdor jo pogreša, naj se zgleda v tovarni Metka pri tov. Jermanu.

GARAZO blizu Aljaževega hriba iščem. Do pomladi. Lena Kerk, Celje, Zvezna 6.

PERUTNINARJI! V petek in soboto je razprodaja pohancev od 1 do 2 kg, naravne vzreje. Nabavite lahko tudi jarkice, rjave z nesnostjo še v letošnjem letu. Valilnica Smarjeta, Škofja vas.

ZA JESENSKE IZLETE, čem spremljevalca. Ponudbe pošljite na upravo lista pod »OD 55 — 60 let«.

VPISOVANJE V ZACETI IN NADALJEVALNI STRJEPISNI TEČAJ PRI DEŠTVU STROJEPISCEV I STENOGRAFOV JE VSA PONEDELJEK IN CETRTI OB 18. URI NA EKONOMSKI SOLI CELJE, VODNI KOVA 10.

Svet Slovenskega ljudskega gledališča Celje

razpisuje
prosta delovna mesta:

**1. ORGANIZATORJA
in PROPAGANDISTA**
pogoji: višja ali visoka strokovna izobrazba ter izkušnje s področja organizacije kulturnega življenja

2. GARDEROBERJA
pogoji: KV ali priučen krojač

**3. ODRSKEGA
DELAVCA**
pogoji: NK delavec — fizična zmogljivost, konča na osemletka

4. SNAŽILKE
Nastop dela za vsa prosta delovna mesta 1. oktobra 1975 s polnim delovnim časom in za nedoločen čas. Rok prijave 15 dni po objavi.

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili zahtevane izobrazbe na Svet SLO Celje.

SLOVENIJA AVTO

Obiščite nas na sejmu obrti, ki bo v Celju od 19. do 28. sept. Za to priložnost smo pripravili izredne sejemske popuste.

OZD »VRVICA« tovarna trakov in okraskov Celje

razpisuje prosto delovno mesto

OBRATOVODJA

POGOJI:

srednja tekstilna šola in 7 let delovnih izkušenj v pozamentariji ali sorodni stroki, od tega tri leta na vodstvenem delovnem mestu.

Poleg navedenih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še splošne pogoje, ki se zahtevajo za vodilna delovna mesta, zlasti pa morajo imeti organizacijske sposobnosti, moralno neoporečnost in sposobnost komuniciranja.

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili komisiji najkasneje v 14. dnevi po objavi.

DOMAČA KRONIKA

KINO

UNION: do 21. septembra amer. barv. film NAVARONSKA TOPOVA.
 Od 22. septembra dalje amer. barv. film KITAJSKA CETRT.
METROPOL: do 21. sept. amer. barv. film MISTER MAJESTIC.
 Od 22. sept. dalje amer. barv. film BODALO.
DOM: do 21. sept. amer. barv. film NEKDANJI PRIJATELJ KID.
 Od 22. do 23. sept. amer. barv. film DAKTARI.
 Od 24. sept. dalje ob 16. uri amer. barv. film DAKTARI, ob 18. in 20. uri pa amer. barv. film PRESTEJ SVOJE NABOJE.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 6 parov, med njimi: VALENTIN KOKOVNIK, delovodja, Prihova in MAJDA GRACNER, zlatarka, Celje; MIROSLAV GUCEK, instalater, Pilštanj in MAJDA BOZICEK, kuharica, Zeče ter MIHAEL BUCAR, vlakovski odpravnik, Prožinska vas in JANA JOŠT, tajnica, Arclin -

LASKO

ZDENKA KRZAN, učiteljica, Radeče in IZTOK HUDOKLIN, grafični delavec, Radeče ter IVAN STOPINSEK, delavec, Brstovnica in LJUDMILA FRECE, gospodinja, Veliko Širje.

SLOVENSKE KONJICE

VRTOVEC BRANKO, 23, Skedenj in KRISTINA RAZBORSEK, 22, Zbelovo; FRANC KROPEJ, 23 in ANASTAZIJA VOK, 21, oba iz Bukovja ter JANEZ LEVA, 25, Oplotnica in MARIJA ZADAK, 20, Jernej.

SENTJUR PRI CELJU

FRANC SKOBERNE, 34, šofer, Marjina vas in JOZICA ZAVSKI, 27, poljedelca, Suho ter BORIS SMID, 20, brusilec, Osredke in JULIJANA URBAJS, 18, uslužbenka, Jakob.

ZALEC

BOZO OBREZA, 24, Studence in GABRIJELA LORBER, 21, Vel. Pirešica; KARL HAJNSEK, 21, Rakovlje in VESNA SVETKO, 17, Polzela; ZARKO STURBEJ, 21, Breg in VIKTORIJA MURŠIČ, 19, Skale; IZIDOR PODLESNIK, 25, Parizlje in ZORA LAH, 23, Polzela; MILIVOJ DOLAR, 27, Vel. Pirešica in NADA DOMONKOS, 25, M. Sobota.

SMRTI

CELJE

MARTIN LESJAK, 67, Dobrina; STANISLAV VODENIK, 48, Sentjanž; JOZEF HRIBERSEK, 57, Breg pri Polzeli; MARTIN TAJNSEK, 72, Dobrič; RUDOLF JAZBINSEK, 61, Lončarjev dol; ALOJZ MARUSA, 81, Koprivnica; PAVLINA OROŽ, 60, Zeče; STEFAN UČAKAR, 69, Vransko; HENRIK SPEGLIČ, 79, Frankolovo; JOZE DEZELAK, 40, Celje; KRISTINA SOPAR, 83, Vojnik; PETER KOTNIK, 70, Vojnik; FRANC BOMBEK, 54, Celje; MAKSIMILJAN SOREC, 46, Celje; FRANCIŠKA RAMŠAK, 79, Celje; ELIZABETA VOLAVC, 34, Oplotnica; FRANCIŠKA ALBERT, 84, Smartno ob Paki; MIRKO KOVAČ, 66, Šmarjeta; JOZE ŠOSTAR, 31, Mestinje; FRANC DERČA, 72, Sempeter in ANTON STERGAR, 55, Latkova vas.

SLOVENSKE KONJICE

KRISTINA MAJČEN, 50, Nova Dobrava in IVAN BOBIK, 48, Nova Dobrava.

SENTJUR PRI CELJU

ANA FERK, 70, upokojenka, Kamenno; TEREZIJA MULEJ, 80, upokojenka, Sentjur.

ZALEC

JOZEF KROPIVSEK, 67, upokojenec, Ojstriška vas; MARIJA VERK, 75, gospodinja, Levec; MIHAEL BAUER, 87, upokojenec, Dobrna; GABRIJELA MALOPRAV, 75, preužitkarica, Ponor; JOZEF TERGLAV, 70, Breg pri Polzeli; JAKOB DOBRIHA, 82, upokojenec, Dolenja vas; MARIJA OREHOVEC, 73, kmetovalka, Jeronim in FRANC JAKOPOVIČ, 20, trg. pomočnik, Prebold.

ROJSTVA

CELJE

24 dečkov in 30 deklic

SLOVENSKE KONJICE

1 deček in 2 deklici

SENTJUR PRI CELJU

1 deček

ZALEC

1 deklica

TRŽNICA

Če gremo v teh dneh na kratek sprehod ali po nakupih na celjsko tržnico, bomo videli, da je dobro založena. Seveda pa so stojnice najbolj polne ob sobotah in sredah, ko je kupcev največ. Za gospodinjke, ki se v teh dneh ukvarjajo z vlaganjem sadja in zelenjave, je na trgu zares vsega dovolj. Na svoj račun pa pridejo tudi tisti, ki kupujejo ozimnico. Tako že imajo krompir za ozimnico po 2,70 din in zelje po 4 do 5 din. Največ je na trgu paprike, ki je zares lepa, stane pa od 5 do 6 din za kg. Zelena solata je po 6 do 8 din, spinache ni veliko, zato je tudi cena temu primerna — stane 30 do 35 din. K pečenicam se bo najboljše prilagelo kisel zelje, ki stane 10 din. Veliko je paradiznika po 8 din do 10 din, krompirja po 4 do 5 din, fižola v stročju po 8 din in tistega v zrnju po 13 do 16 din. Čebula stane 7 din, korenček je po 8 din, peteršilj po 10 din, precej draga pa so jajca, saj stane eno kar 1,70 do 1,90 din. Na trgu je dovolj sadja, ki pa je precej drago. Tako so breskve po 14 do 18 din, jabolka po 4 do 7 din, sočne hruške pa po 6 do 8 din. Za kg sliv boste morali odšteti 6 do 10 din, za kg lubenic 5 din za zelo lepo grozdje pa 10 do 12 din. Še vedno se ni izboljšala rast gob, saj jih je na trgu zelo malo. Redki jurčki, ki jih lahko dobimo tu in tam so po 50 din, lisičke pa po 25 din. Če pa potrebujete lep šopek, ga boste prav gotovo lahko kupili na trgu in to zelo poceni, saj je tu dovolj najrazličnejšega cvetja po zelo ugodnih cenah. N. P.

TV SPOROD

NEDELJA, 21. 9.

9.25 POROČILA (Lj)
 9.30 R. M. du Gard: THIBAUTTOVI — zadnja epizoda barvne nadaljevanke (Lj)
 10.20 OTROŠKA MATINEJA: V 60 dneh okrog sveta, Biseri morja (Lj)
 11.10 MOZAIK (Lj)
 11.15 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj)
 12.15 POROČILA (do 12.20)
 NEDELJSKO POPOLDNE: Pisani svet: VIS — 3. del barvne oddaje
 Za konec tedna
 Čarobni filol — film
 MODA ZA VAS, barvna oddaja (Lj)
 POROČILA (Lj)
 II. SVETOVNI MIR (Lj)
 19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.50 TEDENSKI GOSPODARSKI KOMENTAR (Lj)
 19.55 3-2-1 (Lj)
 20.05 G. Mihic: ZENSKÉ IZ DJAVOLJIH MERDEVIN (Lj)
 20.45 9 LET SKOMIN — 2. del barvne oddaje (Lj)
 21.15 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.30 MEGLA, DEZ — barvna prometna filma (Lj)
 21.25 TV DNEVNIK (Lj)
 21.40 ŠPORTNI PREGLED (do 22.15) (Zg)

PONEDELJEK, 22. 9.

8.10 TV V SOLI: Slovica, Evropsko podnebo, Kje je Jugoslavija, Nemščina, Začetne borbe delavskega razreda, Zemlja in ljudje (Zg)
 10.00 TV V SOLI: Kitajska, Risanka, Pravljica (do 11.15) (Bg)
 14.10 TV V SOLI — ponovitev (do 16.00) — (Zg)
 16.35 MADŽARSKI TVD (Pohorje, Pješivec, do 16.55) (Bg)
 17.30 MEDVEDEK PU — oddaja TV Skopje (Lj)
 17.50 OBZORNIK (Lj)
 18.05 OD ZORE DO MRAKA (Lj)
 18.35 MOZAIK (Lj)
 18.40 POKLIČI V ZDRAVSTVU — serija Pred izbiro poklica (Lj)
 19.00 ODLOCAMO (Lj)
 19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.05 B. Blacher: ROMEO IN JULIJA (Lj)
 21.00 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
 21.30 MOZAIK KRATKEGA FILMA: DIRKALNI KONJ, KANU, KAJAK, KONJAL — barvna filma (Lj)
 21.55 TV DNEVNIK (Lj)

TOREK, 23. 9.

8.10 TV V SOLI: Literatura, Labod, Odnosi v skupnosti, Ruščina, Učenci pred kamero, TV vrtec, Prvi koraki (Zg)
 10.00 TV V SOLI: Življenje v planinah, Risanka, Zapojte z nami (Bg)
 11.05 TV V SOLI: Alpe (do 11.35) (Sa)
 14.25 NOGOMET RADNIKI (Niš): HAJDUK — prenos (do 16.15) (Bg)
 16.35 MADŽARSKI TVD (Pohorje, Pješivec do 16.55) (Bg)
 17.35 VSE JE OKROGLO OD SRECE — serija Preproste besede (Lj)
 17.50 RISANKA (Lj)
 17.55 OBZORNIK (Lj)
 18.10 BISERI MORJA, barvna oddaja (Lj)
 18.35 IKEBANA: Svobodni in pokončni slog, barvna odd. (Lj)
 18.40 MOZAIK (Gj)
 18.45 NE PREZIRITE: NOV IN POS (Lj)
 19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 3-2-1 (Lj)
 20.05 DIAGONALE: Izbor iz sporeda drugih jugoslovanskih studijev (Lj)
 20.55 BARVNA PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.00 Ch. Brönte: JANE EYRE, barvna nadaljevanka, zadnji del (Lj)
 21.50 TV DNEVNIK (Lj)

SREDA, 24. 9.

8.10 TV V SOLI: Obiranje in predelava sadja, Kje je Jugoslavija, Prodana nevesta, Napeosot površine, TV vrtec, Slovica (Zg)
 10.00 TV V SOLI: Predšolska vzgoja, Risanka (do 10.35) (Bg)
 16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Pješivec do 16.55) (Bg)
 17.20 J. Verna: V 80 DNEH OKROG SVETA, barvna nadaljevanka (Lj)
 17.45 OBZORNIK (Lj)
 18.00 MLADI ZA MLADE, oddaja TV Skopje (Lj)
 18.30 MOZAIK (Lj)
 18.35 ODMEVNOST KOSTANJEVIŠKE KULTURE, barvna oddaja (Lj)
 19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 3-2-1 (Lj)
 20.05 FILM TEDNA: NOC PRI GOSPODIČNI MAUD (Lj)
 21.55 GORENJE NOVOSTI, propagandna oddaja (Lj)
 22.00 MINIATURE: Stane Jarn, barvna oddaja (Lj)
 22.15 TV DNEVNIK (Lj)

CETRTEK, 25. 9.

8.10 TV V SOLI: Dolina Gangesa, Delegatski sistem, Jesen, Nemščina, Literatura, Učenci pred kamero (Zg)
 10.00 FRANCOŠČINA, Risanka (do 10.35) — (Bg)
 14.10 TV V SOLI — ponovitev (do 16.00) (Zg)
 16.35 MADŽARSKI TVD (Pohorje, Pješivec do 16.55) (Bg)
 17.25 L. Suhodolčan: SKOZIGLED 2010, serija Naočnik in Očalnik (Lj)
 18.00 OBZORNIK (Lj)
 18.15 MOZAIK (Lj)
 18.30 MIKROBI IN LJUDJE — barvna serija (Lj)
 19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 3-2-1 (Lj)
 20.05 KRVNA SKUPINA AB — serija 110 policija (Lj)
 20.50 KAM IN KAKO NA ODDIH (Lj)
 21.00 CETRTKOVI RAZGLEDI (Lj)
 21.30 DVE PLESNI SLIKI MAJE BEZJAK (Lj)
 22.00 TV DNEVNIK

PETEK, 26. 9.

8.10 TV V SOLI: Odnosi v skupnosti, Celica, Ali ste vedeli? Obdelava lesa, Kondenzatorji, V živalskem vrstu, Jesen (Zg)
 10.00 TV V SOLI: Angleščina, Risanka, Predšolska vzgoja (do 11.05) (Bg)
 14.10 TV V SOLI — ponovitev (do 16.30) (Zg)
 16.35 MADŽARSKI TVD (Pohorje, Pješivec do 16.55) (Bg)
 17.20 PISANI SVET: »Naša beseda 75« (Lj)
 18.00 OBZORNIK (Lj)
 18.15 SREČANJE OKTETOV 75 — II. del barvne oddaje (Lj)
 18.40 MOZAIK (Lj)
 18.45 OD GOTIKE DO BAROKA — barvna serija Umetnost na jugoslovanskih tleh (Lj)
 19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.50 TEDENSKI NOTRANJEPOLITICNI KOMENTAR (Lj)
 19.55 3-2-1 (Lj)
 20.05 KOVINSKA ZVEZDA — celovečerni film (Lj)
 21.40 625 (Lj)
 22.15 TV DNEVNIK (Lj)

SOBOTA, 27. 9.

9.30 TV V SOLI: V domu pionirjev, Izbrazevalna oddaja (Bg)
 10.35 TV V SOLI: Nega botnika, Pravopis, Vpon človeka (Zg)
 12.00 TV V SOLI: Silkarji, Moderna umetnost (do 13.15) (Sa)
 14.55 NOGOMET BEOGRAD DINAMO — prenos (do 16.50) (Bg)
 17.25 625 — ponovitev (Lj)
 18.00 OBZORNIK (Lj)
 18.15 MOZAIK (Lj)
 18.30 FRANCOŠKO SLAKARSTVO OD ROMANTIKE DO RENESANSE, KJE JE RESNICNOST — barvna filma (Lj)
 19.10 BARVNA RISANKA (Lj)
 19.20 CIKCAK (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.50 TEDENSKI ZUNANJEPOLITICNI KOMENTAR (Lj)
 19.55 3-2-1 (Lj)
 20.05 VELIKA SPREMENBA, barvna serija (Lj)
 20.55 VESELA JESEN 75 — prenos (Lj)
 21.35 MODA ZA VAS, barvna oddaja (Lj)
 21.45 TV DNEVNIK (Lj)
 22.00 BARVNA PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 22.05 KOJAK — serijski barvni film (Lj)

PROMETNE NESREČE

IZSILJEVANJE

Iz smeri Liboj je pripeljal s križišča v Migojnicah voznik osebne avtomobila MARIAN PEČOVNIK, 25, iz Dolenje vasi. Pred znakom STOP ni ustavil, ampak zapeljal v križišče, kjer je trčil v osebni avtomobil, s katerim je po prednostni cesti pripeljal RAPAEL GABERSEK, 23, iz Griž. Pri trčenju sta se poškodovala sopotnika v Pečovnikovem avtomobilu, škode pa je za 20 tisoč dinarjev.

CELADA

V Zvedonem, to je na cesti med Svetino in Celjsko kočo, sta se srečala voznik osebne avtomobila JOZEF STRNISA, 37, iz Laškega in mopedist STANISLAV STRASEK, 16, iz Kanjuc. Ker je pripeljal Strašek iz nepreglednega ovinka po levi strani, je prišlo do trčenja. Mopedist je z glavo udaril v nosilec strehe in v šipo ter obležal na cestišču. Ker je imel čelado, se ni poškodoval po glavi, ima pa zlomljeno levo stegnenico in manjše rane. Škode je za 7.000 dinarjev.

AVTOBUS PREHITRO

Voznik avtobusa IVAN PEČNIK, 32, iz Ljubljane je vozil skozi naselje Sotelsko pri Krškem s hitrostjo 75 kilometrov na uro, čeprav je tu hitrost omejena na 40 kilometrov. V nepreglednem ovinku se je srečal z voznikom osebne avtomobila IVANOM DVORŠAKOM, 25, iz Brestanice, ki je pred srečanjem že skoraj ustavil. Pečnik je potisnil osebni avto nazaj, tako da je le-ta udaril še v skalo. Telesno se ni nihče poškodoval, škode na avtobusu je za 10 tisoč in na osebni avtomobilu za 30 tisoč dinarjev.

ZADREMAL JE

MARJAN CELIGOJ, 22, iz B. Bistrice je vozil skozi Vahre in med vožnjo verjetno zadremal, saj je nenadoma zapeljal na levi vozni pas. Najprej je oplazil osebni avtomobil BRANIMIRA JAKSIMOVICA, 35, iz Sežane, dva avtomobila v koloni sta se uspela izogniti trčenju, nato pa je Celigoj čelno zadrl še v osebni avtomobil ZVONIMIRA KAPUSTA, 25, iz Zagreba. Oba je odbilo s ceste in oba sta se laže poškodovala, škode na vseh treh avtomobilih pa je za 35 tisoč dinarjev.

OTROK NA TRAKTORJU

11-letni FRANC OGRIZEK iz Ostrožnega pri Ponikvi je vozil traktor iz Loč proti domu. Ko je pripeljal po rahlem klancu navzdol in v oster nepregleden ovinek, je tu srečal voznika pony ekspresa, 18-letnega FRANCA OKORNA, iz Ostrožnega. Oba sta se ustrašila in nista zavirala — Ogrizek se je umikal v desno. Okorn pa je hotel prepričati trčenje in je zapeljal v levo. Pri čelnem trčenju se je težje poškodoval sopotnik, Okornov 11-letni brat Aleš, ki ima zlomljena oba kolka in nalomljeno hrbtenico.

KOLESAR PRED AVTO

Skozi Sempeter je vozil pozno ponoči z osebni avtomobilom ANTON JANSKA, 22, iz Kranja. Blizu šole je opazil na sredini ceste, oziroma na levi strani desnega voznega pasu, 51-letnega MAKSA PODKORITNIKA, iz Gomilkega, ki je nenadoma zavil v desno pred avtomobil, ki ga je zbil s prednjim levim blatnikom. Poškodovanega so odpeljali v celjsko bolnico.

ZBIL PEŠCA

Voznik tovornjaka RATKO POPOVIČ, 31, iz Subotice je v Rimskih Toplicah zbil pešca, MILANA DUKOVIČA, iz Zidanega mosta. Popovič je vozil po megli prehitro, s hitrostjo 75 kilometrov na uro in pešca ni opazil. Zbil ga je 10 metrov pod cesto in ustavil šele po 51 metrih. Nezavestnega Dukoviča so odpeljali v bolnico.

Na sobotnem gasilskem tekmovanju veteranov v Kozjem, je bil tudi Ivan Zajec in je kljub dvainosemdesetim letom dobro opravil svojo nalogo in požel buren aplavz. Zlobneži so rekli, kaj ne bi tekel, saj je Zajec. Foto: D. Medved

4...3...2...1...0... START!

Mladi člani raketno-astronavtičnega kluba v Sevnici so si za svoj »astrodom« izbrali Henino, kjer so imeli dovolj mladih občudovalcev, vendar tudi med bivšimi partizani hvaležno občinstvo, ki je z dopadanjem opazovalo vneto mladost iz Sevnice. Tri ali štiri rakete so švinsile v zrak. In ko je tale na silki začrtala svojo belo sled pod nebo, je nek fantič preveč opazoval njeno padalce, pa se mu je trup rakete zapilil natanko pred nosom v zemljo, da je odskočil in začuden buljil v prikazen. Sreča, da je bila iz lepenke, če bi po naključju padla še bliže.

SKOK ČEZ LUŽO (5)

BABICE ZA VOLANOM

Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Cas je, da po stanovanjskih preidom na časovno drugi del življenja poprečnega Amerikanca, ceste. Namreč, mnogi se vsakodnevno vozijo v službo za naše pojme zelo daleč, drugim je zopet cesta dom, oziroma vez med kraji, kjer se ustavljajo za določeno obdobje. Z avtomobilom sem prepotoval približno 7.000 kilometrov v državah Ohio, Pennsylvania, New York, Indiana, Illinois, Maryland, Delaware in Michigan, za dodatek pa še košček Kanade.

Prvi vtis so izredne ceste, enosmerne, več pasovne in dobro asfaltirane. Tako imenovane »visoke ceste«, ki prepletajo vse zvezne države. V ogromni večini so vse urejene za enosmerni promet z dva, tremi, štirimi in šest pa-

Piše MILAN SENIČAR

sovi. Zato ni čudno, da sem na teh odprtih cestah pri tolikšnem številu kilometrov videl le dve lažji prometni nesreči. Kako je bilo mogoče zgraditi toliko cest in jih tudi spodobno vzdrževati? V veliki meri gre zahvala cestnini. Povsod so označene »pay road«, plačilne ceste. Pri vstopu v vsako državo se cesta razdeli na več pasov, pri »hišici« — kot pri nas na avtocesti — vzameš

Ohio Turnpike, cesta, ki veže Ohio z ostalimi državami. Vstop s stranske ceste.

dvigne zapora in pelješ naprej. Obiti ali gojufati ni mogoče, saj bi vožnja skozi rdečo luč sprožila prav neverjeten alarm in kmalu bi ti sedli za vrat policaji. To pa je tisto, česar se najbolj boji vsak ameriški voznik. Zaradi hudih kazni, zaradi odnosa,

Naj ob tem takoj omenim dve zanimivosti, nekoliko nepojmljive za nas. Svojevrsen pečat ameriškega prometu na teh hitrih cestah dajejo ogromni tovornjaki. Voznik v kabini se ti zdi, kot da je na nebu, za kabino pa puhata izpušne pline dva visoka v zraj štrleča dimnika. Presenetil me je napis na vratih kabine številnih tovornjakov. Prevajeno v slovenščino bi zvenel nekako takole:

»Voznik tega tovornjaka nima s seboj gotovine, ni ti ključev skladišča!»

Razlaga je preprosta. Vozniki tovornjakov in tovor sta prepogosto tarča roparjev, zato je oboje najbolj zavarovano, če ima voznik pri sebi le nekaj dolarjev. Za nasilno odpiranje zadnjega dela tovornjaka pa zaradi stalno krožečih policijskih avtomobilov ni časa.

Druga so taksi, večina pa rumene barve. Tudi mnogi od teh imajo na vratih napis »Voznik nima gotovine! Pa denar od polnikov?« Plačila spusti taksist v posebno blagajno montirano v avtomobilu. Ključ blagajne počiva v sefu njegove banke. Po delu zapelje avtomobil do banke, kjer običajno obo-

rožen čuvar odpre blagajno in odnese gotovino v banko. Preprosto, učinkovito, hkrati pa ponazarja kako malo velja v primerjavi z dolarji človeško življenje. Na cesti, na ulici, ne smeš pokazati prevelike denarja. O strahu in varnosti še pozneje.

Poleg tovornjakov so ogromni tudi osebni avtomobili. Čudoviti, močni in »požrešni«. Dvajset litrov na sto kilometrov. Zaradi pomankanja bencina je povsod po Ameriki omejena hitrost na 55 milj, kar je približno 90 kilometrov. Resnici na ljubo moram povedati, da sem ob bencinski črpalnici videl parkiranega fička (ne vem če je bil v voznem stanju), veliko pa je »hroščevo«, audijev mercedesov in malih športnih avtomobilov. Dobro »stoječa« Amerika nima velikokrat dva avtomobila — velikega (družinskega) in malega športnega. Vozijo vsi. Od šestnajstletnih otrok do osemdesetletnih babic. Nič koliko je starih žensk za volanom. Tudi tu je razlaga dokaj preprosta. Ogromna večina avtomobilov je avtomatiziranih. Praktično skrbiš samo za to, da držiš nogo enakomerno na plinu, vse drugo pa zaradi enosmernega prometa odpade. Zato ni čudno, da je naše rojake pri obisku v domovini smrtno strah naših cest in da veljamo za »pogumne« voznike.

(se nadaljuje)

Štiripasovnica na obeh straneh, ki vodi proti Kanadi oziroma iz nje. Očitna je izredna prometna signalizacija.

karton in pri izhodu iz države ali ko se oddaljis z glavne ceste na stransko, plačaš cestnino. Za osebni avtomobil je najvišja postavka za vožnjo preko vse države od dva in pol do tri dolarje, različnih kategorij avtomobilov je osem, najvišja velja za težke tovornjake, ki plačajo tudi po deset dolarjev. Tako se zbere ogromna vsota denarja — ob izrednem prometu — in tako je mnogo lažje popravljati, obnavljati in graditi. Ponekod se zmanjšujejo število »mejnih prehodov«, nadomeščajo jih z avtomati. Ti imajo nekakšen koš v katerega vršeš točno vsoto v kovancih, avtomatično se

Meddržavna cesta s priključki v bližini New Yorka. S strani, od koder sem se pripeljal v New York, vodi šest cest, vsaka s šestimi pasovi.